

การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ : กรณีศึกษานิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง

ปริญญานิพนธ์
ของ
ทัฬหทัย ศรีดาพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ตุลาคม 2550

การรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ : กรณีศึกษานิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง

ปริญญานิพนธ์
ของ
ทัฬหทัย ศรีดาพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ตุลาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ โดยอาจารย์ ดร.สธัญ ภูคง ประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผศ. ดร.อ้อมเดือน สดมณี กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม คือ รองศาสตราจารย์ ดร.จิตตินันท์ เดชะคุปต์ รองศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนช่วยปรับปรุงแก้ไขให้ปริญญานิพนธ์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ให้ข้อมูลที่ผู้วิจัยไม่สามารถระบุชื่อและสถานที่ ที่กรุณาแก่ผู้วิจัยอย่างดียิ่ง ในการเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูล ในขณะที่เก็บข้อมูลผู้ให้ข้อมูลเปรียบเสมือนครูที่สะท้อนกระจกแก่ผู้วิจัยได้เรียนรู้ประสบการณ์ การแก้ไขปัญหาต่างๆ

ขอขอบพระคุณ พ่อใส แม่วัน ศรีดาพันธ์ พี่ หลานและเพื่อนๆ ที่ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย ด้วยดีเสมอมา ตลอดจนกำนันสวัสดี แพงมาซึ่งเป็นผู้ที่จุดประกายอุดมการณ์อันแรงกล้าที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมถึงแม้ว่าท่านไม่ได้อยู่ดูความสำเร็จในครั้งนี้ก็ตาม

คุณค่าและประโยชน์อันจะพึงเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมมอบแด่ บุรพคณาจารย์ ผู้บริหารการศึกษา นิสิตนักศึกษาที่กรุณาให้ผู้วิจัยได้สัมผัสด้วยความเต็มใจอย่างดียิ่ง ถึงแม้แต่ละคนมีหน้าที่ที่แตกต่างกัน เพื่อหวังให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าใจ ยอมรับในกิจกรรมที่ตนกระทำ และปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จะลดคุณค่าลง หากผู้อ่านไม่ตระหนักว่านี่ คือ กิจกรรมหนึ่งในระดับอุดมศึกษา เป็นกิจกรรมของคนในระดับที่เรียกว่าปัญญาชน ผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องหันมาทำความเข้าใจ เพื่อหาวิธีป้องกัน แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยให้ได้มาซึ่งกิจกรรมที่สร้างสรรค์ต่อไป

ทัฬหทัย ศรีดาพันธ์

สารบัญ

บทที่ หน้า

1 บทนำ

ความสำคัญของ

ปัญหา..... 1

คำถามการวิจัย.....

3

วัตถุประสงค์.....

3

ขอบเขตของการวิจัย.....

3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....

4

นิยามศัพท์เฉพาะ.....

4

2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและหลักการพัฒนานิสิตนักศึกษา.....

6

2. กิจกรรมนักศึกษา

2.1 ประวัติของกิจกรรมนักศึกษา.....

7

2.2 ประวัติของประเพณีโชตัส.....

9

2.3 ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา.....

11

2.4 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา.....

12

2.5	วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา.....	
14		
2.6	ประเภทของ2.7 กิจกรรมนัก	
	ศึกษา.....	16
3.	การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์	
3.1	นโยบาย/มาตรการการจัดรับน้องใหม่และประชุมเชียร์.....	
17		
3.2	รูปแบบการรับน้องใหม่แบบไฮดัสและการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในสถาบัน	
	อุดมศึกษา.....	18
3.3	ปัญหาการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์.....	
23		
4.	การวิจัยเชิงคุณภาพ.....	
25		
5.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
32		

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ หน้า

3	วิธีดำเนินการวิจัย	
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	
42		
	พื้นที่ศึกษา.....	
43		
	วิธีการเก็บข้อมูล.....	
43		
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	
44		

	การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล.....
46	
4 ผลการศึกษา	
	1. เงื่อนไขและปัจจัยของการเกิดการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์.....
47	
	2. โครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์
	2.1 โครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์.....
53	
	2.2 ภาระหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์.....
55	
	3. รูปแบบ วิธีการของการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์
	3.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์.....
58	
	3.2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์.....
60	
	3.3 หลังการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์.....
71	
	4. พัฒนาการ และการดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์
	4.1 พัฒนาการของการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์.....
77	
	4.2 การดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์.....
79	
	5. ความเข้าใจและการให้ความหมายเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์
	5.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์.....
83	
	5.2 การให้ความหมายเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์.....
85	
	6. รูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์ที่พึงประสงค์
	6.1 รูปแบบ วิธีการการรับน้องใหม่และประทุมเซียร์ที่พึงประสงค์.....
89	

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา.....

96

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย.....

101

ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติ.....

102

บรรณานุกรม.....

104

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แนวทางการสัมภาษณ์.....

109

ประวัติย่อผู้วิจัย.....

112

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงขั้นตอนการขออนุมัติโครงการการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์.....	49
2	แสดงป้ายประชาสัมพันธ์โครงการการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่ยึดระบบ SOTUS.....	52
10	แสดงโครงสร้างองค์กรของผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการแรกพบและประชุมเชียร์.....	54
13	แสดงรุ่นพี่นัฒหมายนิสิตชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ.....	61
17	แสดงการเตรียมนิสิตชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมพิธีประดับเครื่องหมายสัญลักษณ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1.....	63
6	รุ่นพี่มอบเครื่องหมายสัญลักษณ์คณะวิศวกรรมศาสตร์ให้กับนิสิตชั้นปีที่ 1.....	63
7	รุ่นพี่กำลังตรวจสอบสมุดเชียร์.....	69
8	สถานที่และบริเวณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมวิ่งประเพณี.....	

73

9 ข้อความในประกาศเชิญชวนร่วมงานเลี้ยงของนิสิตภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล.....

76

10 กรอบพฤติกรรมของกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

ก่อนปีการศึกษา 2549.....

81

11 กรอบพฤติกรรมของกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ปีการศึกษา 2549.....

82

การรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ : กรณีศึกษานิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง

บทคัดย่อ
ของ
ทัฬหทัย ศรีดาพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ตุลาคม 2550

ทัพนัทธ์ ศรีดาพันธ์.(2550).การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ : กรณีศึกษานิสิตคณะวิศวกรรม
ศาสตร์

มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง.ปริญญาานิพนธ์ วท.ม.(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
ประยุกต์).กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.คณะกรรมการ
ควบคุม : ดร.สธัญ ภู่งคง,ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมเดือน สดมณี.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการเกิดขึ้น พัฒนาการ และการดำรงอยู่ของการ
รับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ศึกษาความเข้าใจและการให้ความหมายในการรับน้องใหม่และ
ประชุมเชียร์ และศึกษารูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการ การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึง
ประสงค์ โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1
จำนวน 15 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 5 คน คณะกรรมการสโมสรนิสิต จำนวน 5 คน
และคณาจารย์ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน พร้อมกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการ
ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเกิดขึ้น
มาได้นั้นต้องได้รับการสนับสนุนจากคณะและมหาวิทยาลัย มีการจัดในระยะเวลาที่เหมาะสม
ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้นด้วย มีงบ
ประมาณเพียงพอในการดำเนินการและมีการสืบทอดประเพณี โดยยึดหลัก SOTUS ที่ต้องการ
ให้นิสิตรุ่นน้องเคารพและเชื่อฟังอาจารย์และรุ่นพี่ แต่งกายถูกระเบียบ,สามารถร้องเพลง,บุมได้ มี
ความสามัคคี รู้จักกันมากขึ้น เสียสละ อดทนเพื่อส่วนรวม

โครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่
หน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ควบคุมกิจกรรมให้สอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับ กลุ่มผู้นำนิสิตและ
นิสิตที่ดำเนินการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้แก่ ประธานสโมสรนิสิต คณะ
กรรมการสโมสรนิสิต ประธานเชียร์ สตาฟเชียร์ สตาฟจิตวิทยา (ไซโค) สตาฟสร้างระเบียบวินัย
(วิวกเกอร์) สตาฟพยาบาล สตาฟสันทนทานการและสตาฟพื้่นากลุ่ม มีหน้าที่จัดกิจกรรมตาม
แผนที่กำหนดไว้ โดยมีนิสิตชั้นปีที่ 2 เป็น “แม่งาน”

กิจกรรมแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงก่อนการจัดกิจกรรม ได้แก่ การประกาศรับสมัคร
และการคัดเลือกสตาฟฝ่ายต่างๆ การเขียนโครงการเพื่อขออนุมัติและการฝึกซ้อม ช่วงระหว่าง
การจัดกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมวันแรกพบ พิธีประดับเครื่องหมายสัญลักษณ์คณะวิศวกรรม
ศาสตร์สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1และการประชุมเชียร์และบำเพ็ญประโยชน์ ช่วงหลังการจัดกิจกรรม
ได้แก่ การวิ่งประเพณี กิจกรรมสตัยบ้านเกียร์และพิธีมอบเกียร์และถังเกียร์ (ยกเลิกในปีการศึกษา
2548) และงานเลี้ยงต้อนรับน้องใหม่เข้าภาควิชา

มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดกิจกรรม คือ การรับน้องซุ่ม พิธีสัตยาบันเกียร์ การมอบเกียร์และทิ้งเกียร์ได้ถูกยกเลิกไปแต่มีการสอนน้องร้องเพลงเป็นหลัก ยกเลิกการหมอบและวิดพื้น ไม่ลงโทษรุ่นน้องแต่ไปลงโทษรุ่นพี่แทน ระยะเวลาลดลง ยกเลิกภาระหน้าที่ของสตีฟสว้าง ระเบียบวินัย (วีกเกอร์) และสตีฟจิตวิทยา (ไซโค) การยอมรับกิจกรรมลดลง

การดำรงอยู่ของกิจกรรมนี้เกิดจากการเลือกใช้กิจกรรมมาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างและพัฒนาจิต โดยที่รุ่นพี่มีการดำรงรักษาแบบแผนระบบ SOTUS ที่แฝงอยู่ในกิจกรรมถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงก็ตาม โดยการถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง จึงกลายเป็น“กรอบพฤติกรรม” ที่มีอิทธิพลกับจิต และมีการปรับเปลี่ยนกรอบพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์จึงทำให้กิจกรรมนี้ดำรงอยู่ได้

นิสิตชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนกิจกรรม โดยเข้าใจว่ากิจกรรมนี้เป็นการแสดงละครของรุ่นพี่ มีการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสาร ส่วนน้อยที่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยซึ่งได้สังเกตเห็นว่าผลเสียมากกว่าผลดี บางคนไม่กล้าพูดมากกลัวเพื่อนแกล้งและจะกลายเป็นส่วนเกินในกลุ่มเพื่อให้เกิดการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกจึงกลายเป็นน้ำน้อยแพ้ไฟอย่างเออออตามๆกันไป ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 ส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนกิจกรรม โดยซึ้งน้ำหนักรู้แล้วว่าผลดีมากกว่าผลเสีย และคณาจารย์ส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็นที่ชัดเจนลงไป โดยมีความเข้าใจว่าหากจัดกิจกรรมสอดคล้องตามระเบียบข้อบังคับก็ควรสนับสนุน แต่ถ้าหากกิจกรรมไม่เหมาะสมหรือในขณะจัดกิจกรรมมีปัญหาเกิดขึ้น คณาจารย์ก็ไม่สนับสนุนและสามารถยกเลิกกิจกรรมกลางคันได้

ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในทางลบ เป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรง เป็นกิจกรรมที่ถูกตัดตรอนสิทธิทางความคิด และความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางบวก เป็นกิจกรรมสืบทอดประเพณีเคารพและเชื่อฟังรุ่นพี่ ได้รับการสถาปนาความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้อง

นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าร่วมทุกครั้งและนิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 ส่วนน้อยที่เห็นควรให้จัดกิจกรรมในรูปแบบเดิมเพื่อสร้างความประทับใจและความภูมิใจระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง มีพลังของจิต และพบว่านิสิตและคณาจารย์ส่วนใหญ่เห็นควรให้จัดในรูปแบบใหม่ ได้แก่ การจัดกิจกรรมทางด้านวิชาชีพและวิชาการ ทำให้รุ่นพี่รุ่นน้องสามารถรู้จักกันได้เป็นรายบุคคล โดยปราศจากเงื่อนไข จัดกิจกรรม Walk Rally การบำเพ็ญประโยชน์ สอนระเบียบวินัยควรมีการจัดทำประเมินผลโครงการทุกครั้ง ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รุ่นพี่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับรุ่นน้อง เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ จัดอบรมผู้นำกิจกรรม หลักเลียงข้อขัดแย้ง ยกเลิกหน้าที่ของสตีฟสว้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) และสตีฟจิตวิทยา (ไซโค) ระยะเวลา งบประมาณ สถานที่เหมาะสม บริการช่องทางการติดต่อสื่อสารเพิ่มขึ้น

FRESHMEN - WELCOMING AND CHEERING - SESSION ACTIVITIES : A CASE
STUDY OF STUDENTS AT STATE UNIVERSITY'S FACULTY OF ENGINEERING

AN ABSTRACT
BY
TANHATHAI SRIDAPHAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Applied Behavioral Science Research
at Srinakharinwirot University

October 2007

Tanhathai Sridaphan.(2007). *Freshmen - Welcoming and Cheering - Session*

Activities : a Case Study of Students at State University's Faculty of Engineering. Master thesis, M.Sc.(Applied Behavioral Science Research).Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.Advisor Committee : Dr.Sadhon Bhokong,Assistant Prof.Dr.Omduean Soodmanee.

This research is conducted to study the generation, development and existence of freshmen welcoming activities and cheer meeting, the understanding and meaning of freshmen welcoming activities and cheer meeting and the format, method and management of suitable freshmen welcoming activities and cheer meeting. The researcher made deep interviews with 30 samplings from 15 freshmen, 5 sophomores to junior and senior students, 5 boards of student club and 5 relevant lecturers and also conducted participating observation and studied from other related documents. The findings could be summarized as follows:

Freshmen welcoming activities and cheer meeting of Faculty of Engineering of this University requires the approval from the authority. Moreover, this project must be organized in a suitable period from June to July and is subject to the situation at that time, sufficient budget for organizing it, and consideration of custom succession by holding to SOTUS where, apart from seniority and respect to lecturers, university attire, ability to sing cheer songs are taken in the consideration so that students could have unity, acquaintance to one another, patience and public concern.

The organization chart and the duties of relevant parties comprise executives, lecturer, relevant officers, whose duties are to supervise the activities to be corresponding to the regulations, student leader group and students performing the activities such as president of student, board of student club, cheering staffs, psycho staffs, disciplinary staff, recreation staff, group leading staff, whose duties are to organize the activities as set. In this project, sophomore students are the main organizers.

The project is divided into 3 periods: pre-activities, namely, staff recruitment and selection, request for project approval and drill, activities, namely, first-meeting activities, insignia ceremony for freshmen, cheer meeting and public benefit practices, post-activities, namely, traditional running race, gear ratification activities, gear bestowal

and abandonment (repealed in 2005 academic year) and freshmen welcoming to department

Some activities are repealed such as welcoming booth, gear ratification ceremony, gear bestowal and abandonment. They are substituted by song teaching to freshmen. Other cancelled activities are crouching and pushing-up. Punishment is not fallen on freshmen but on students in upper years instead. Duration of welcoming, duties of disciplinary staffs and psycho staffs and activities are also reduced.

Existence of the activities comes from activities use as the key mechanism for enhancing and developing students. Students in upper years maintain SOTUS in the activities and transfer it generation to generation. This becomes “behavior frame” which has influence on students. Adjustment of this behavior frame to suite the situation is the component of the activities existence.

Most freshmen are pros to these activities. They consider them as the acting of the students in upper years and they can access the source of information. Only a few students are cons since they considered the bad results. Some dare not to make an opposition since they do not want to be dissimilated. Most of the students in 2nd – 4th years support these activities. After weighing the advantages and disadvantages, they see the former are more than the latter. Most lecturers did not give clear comments but they think that the activities should be supported if they are held by following the regulations. Anyway, if the activities are held unsuitably or any problem occurs during the activities, they do not support and would immediately cancel them.

Negative meanings of freshmen welcoming activities and cheer meeting are that they are the sign of aggression, they curtail right of thinking. Positive meaning of these activities is that they succeed the tradition of seniority and respect.

Freshmen who join the activities at each time and a few students in 2nd-4th year agree that former format of activities could create impression and pride among students and student power. The researcher also found that most students and lecturers considered a new format is more suitable such as vocational and academic activities, students can know one another in person without conditions. Activities such as walk rally, public benefit practice, discipline teachings should be included. Moreover, evaluation should be conducted for each project, cooperation from every relevant party

should be supported. Students in upper years should be good examples for younger students. Other suggestions are the cultivation of public-concerned mind, the organization of activity leader training, conflict avoidance, cancellation of disciplinary staffs and psycho staff, suitable duration, budget and place, more communication channels.

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

กิจกรรมของนิสิตนักศึกษาในยุคก่อน พ.ศ.2500 ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านกีฬา กิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นกิจกรรมในกลุ่มศิลปวัฒนธรรมและเป็นกิจกรรมหนึ่งที่นิสิตนักศึกษาได้สืบทอดต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีในช่วงเปิดภาคแรกของปีการศึกษา วิธีการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมซุ้มเพลงเชียร์ในลักษณะปัจจุบันดำเนินตามระบบโซตัส (SOTUS) ซึ่งเกิดขึ้นในโรงเรียนเตรียมทหารในประเทศสหรัฐอเมริกามาเป็นเวลาช้านาน ในช่วงปี ค.ศ.1850 - 1950 ระบบโซตัสได้แพร่ขยายเข้าไปในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่างๆในประเทศสหรัฐอเมริกา และได้รับความนิยมเป็นอย่างมากนักศึกษาต่างชาติที่ไปศึกษาในสหรัฐอเมริกาได้รับเอาระบบโซตัสไปเผยแพร่ในประเทศของตน รวมทั้งประเทศไทยด้วย (สำเนา ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.2531)

เมื่อกล่าวถึงกิจกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษาไทย จะขาดเสียมิได้ที่จะระลึกถึงการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ที่รุ่นพี่จัดกิจกรรมเพื่อต้อนรับน้องใหม่เข้าสู่สถาบัน และการประชุมซุ้มซุ้มเพลงเชียร์ของคณะและมหาวิทยาลัย ในช่วงเปิดเทอมแรกในแต่ละปีเสียงกลองเสียงเพลง ดังกึกก้องในช่วงเย็นหลังเลิกเรียน ซึ่งพบได้โดยทั่วไปในแต่ละคณะแต่ละสถาบัน ปัจจุบันเสียงกลอง เสียงเพลงเหล่านั้นได้ลดบทบาทลง ซึ่งเกิดจากการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสมส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจของนิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะน้องใหม่ เห็นได้จากการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนทางหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น มติชนรายวัน ระหว่างวันที่ 22 - 26 กันยายน 2545 ได้เสนอข่าวเกิดโศกนาฏกรรม นักศึกษาไปรับน้องใหม่ที่ชายหาดแม่รำพึง จังหวัดระยอง ในการไปครั้งนี้เกิดเหตุนักศึกษาชาย จมน้ำทะเล จำนวน 6 คน เสียชีวิต 1 คน ในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมายังพบว่าการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆยังคงมีปัญหาเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าไม่ได้เกิดจากคนส่วนใหญ่ของสถาบันนั้นๆก็ตาม และจากปัญหาที่เกิดขึ้นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารงานกิจกรรมนักศึกษาจึงมีการกำหนดกฎระเบียบ พร้อมทั้งมาตรฐานในการป้องกันปัญหาและอุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการจัดกิจกรรมของนักศึกษา เช่น ปัญหาการล่องละเมิดสิทธิและเสรีภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากการจัดกิจกรรมการประชุมเชียร์และต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษารุ่นพี่หรืออุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการเดินทางและการจัดกิจกรรมภายนอกวิทยาเขต (ทบวงมหาวิทยาลัย.2543:12) นอกจากนั้นผู้บริหารสถาน

ศึกษาบางแห่งได้กำชับอย่างเคร่งครัด และตั้งบทลงโทษทางวินัยอย่างเฉียบขาด แต่ทุกปียังคงมี ข้าราชการเรียนความเดือดร้อนของน้องใหม่และผู้ปกครอง จากปัญหาดังกล่าวจึงได้มีการศึกษาการ ต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ของนิสิต ดังที่ อรพินทร์ ชูชมและคณะ.(2542) ศึกษาผล กระทบของการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ พบว่า ผลกระทบของการจัดกิจกรรม รับน้องใหม่มีทั้งผลที่ดีและไม่ดีต่อนิสิต ทางด้านผลกระทบในทางที่ดี พบว่าก่อให้เกิดความ สามัคคีในหมู่คณะ การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม มีความอดทนอดกลั้น มีความต้องการ ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบต่อหมู่คณะ ส่วนผลกระทบในทางที่ไม่ดี พบว่าก่อให้เกิดการอ่อนเพลียทางร่างกาย ผู้ปกครองเป็นห่วง และวิตกกังวล กอดดันจิตใจ และมี ผลเสียต่อการเรียน

อย่างไรก็ตาม การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการ พัฒนานักศึกษาดังที่วิจิตร ศรีสอาน (2529:7) และพจน์ สะเพียรชัย (2535:15) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า “การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นวัฒนธรรมประเพณีของชาวมหาวิทยาลัยถ่ายทอดความสัมพันธ์ของรุ่นพี่ชาวมหาวิทยาลัยไปยังน้องใหม่ เพื่อให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ ในสถาบันของตน รวมทั้งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งมีผลทำให้เกิด ความสามัคคี การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน” และวชิรญา บัวศรี (2530:230) ได้กล่าวถึงการรับ น้องใหม่และประชุมเชียร์ได้เน้นการฝึกนิตินักศึกษาให้เป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดี ฝึกการทำงานร่วมกัน เป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกวิถีชีวิตและประชาธิปไตยมีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยอมรับมติของกลุ่มสร้างบุคลิกลักษณะที่พึงปรารถนาในตัวตนที่ได้ชื่อว่าเป็นบัณฑิต ฝึกทักษะใน การทำกิจกรรมที่ตนมีความชอบหรือมีความถนัด พัฒนาทัศนคติค่านิยมที่ดีเหมาะสมอันจะมีผล ต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ดังนั้นการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เชิงสร้างสรรค์ สามารถพัฒนา นิสิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนบางแห่งยังคงจัดการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ นี้อยู่ นั่น สถาบันการศึกษาเหล่านี้ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะใช้กิจกรรมเป็นกลไกในการพัฒนา นิสิตนักศึกษาจึงได้สว่นกระแสจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม โดยเฉพาะคณะวิศวกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งนี้ ได้พยายามที่จะค้นหาแนวทางในการปฏิบัติที่เหมาะสม และ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องการจะปรับทิศทางการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ให้อยู่บนพื้นฐานของ ความเสมอภาคและเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์แทนการใช้วิธีให้รุ่นน้องยอมรับอำนาจ ของรุ่นพี่โดยปราศจากเงื่อนไข จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจในการศึกษาการเกิดขึ้น พัฒนาการ และการ ดำรงอยู่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจและการให้ความหมายของกิจกรรมการรับน้องใหม่และ ประชุมเชียร์ ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความลึกซึ้งมากขึ้น ข้อมูลที่ได้เป็นพื้นฐานให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ นำไปเป็นแนวทางในการจัดรูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการ การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่

พึงประสงค์ เพื่อพัฒนานิสิตที่จะเป็นพลังในการขับเคลื่อนพัฒนาคณะวิศวกรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยแห่งนี้ให้ก้าวหน้าต่อไป

คำถามการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ต้องการศึกษว่าการเกิดขึ้น พัฒนาการและดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นอย่างไร นิสิตและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจและให้ความหมายการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์อย่างไร รูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการ การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์ในความคิดเห็นของนิสิตและผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเกิดขึ้น พัฒนาการ และการดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
ของนิสิตและผู้ที่เกี่ยวข้องในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจและการให้ความหมายในการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
ของนิสิต
และผู้ที่เกี่ยวข้องในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง
3. เพื่อศึกษารูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการ การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
ที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของนิสิตและผู้ที่เกี่ยวข้องในคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาจากกลุ่มนิสิตชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2549 คณะกรรมการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ คณะกรรมการสโมสรนิสิตภาคปกติ คณาจารย์ ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์โดยตรงของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ของรัฐแห่งหนึ่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการพิจารณาวางแผนการพัฒนานิสิตต่อ

ไป

2. ข้อมูลที่ได้อาจเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการ
จัดรูปแบบ

วิธีการ การบริหารจัดการ การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิสิตชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ หมายถึง นิสิตชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ หลักสูตรวิศวกรรม
ศาสตรบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ปีการศึกษา 2549

การรับน้องใหม่ หมายถึง การจัดกิจกรรมแรกของคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ปีการศึกษา 2549 โดยจัดให้มีการรายงานตัวของน้องใหม่ รับ
ป้ายชื่อ มีการจับสลากชื่อพี่เทค ซึ่งมีกิจกรรมสันทนาการเป็นหลัก

การประชุมเชียร์ หมายถึง การที่รุ่นพี่ให้น้องใหม่เข้าประชุมเพื่อฝึกซ้อมเพลงเชียร์
และ
ชุมนุมคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ปีการศึกษา 2549 โดย
มีการตรวจสอบรายชื่อน้องใหม่ รุ่นพี่อบรมตักเตือนรุ่นน้องด้วยเสียงดัง

บทที่ 2

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้เป็นแนวทางในการศึกษา เรื่อง การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทั้งเอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากวารสาร หนังสือ หนังสือพิมพ์ และรายงานการวิจัย วรรณกรรมส่วนใหญ่ มีระยะเวลาย้อนหลัง 16 ปี พ.ศ. 2530 - 2546 วรรณกรรมเหล่านี้ ยังมีคุณค่าต่อการศึกษา ผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิงด้วย โดยกำหนดแนวทางการทบทวนวรรณกรรม ใน 5 ประเด็นดังนี้

1. แนวคิดและหลักการพัฒนานิสิตนักศึกษา
2. กิจกรรมนักศึกษา
 - 2.1 ประวัติของกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.2 ประวัติของประเพณีไฮต์ส
 - 2.3 ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.4 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.5 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา
 - 2.6 ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา
3. การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
 - 3.1 นโยบาย/มาตรการการจ้ดรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
 - 3.2 รูปแบบการรับน้องใหม่แบบไฮต์สและการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในสถาบันอุดมศึกษา
 - 3.3 ปัญหาการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
4. การวิจัยเชิงคุณภาพ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและหลักการพัฒนานิสิตนักศึกษา

การพัฒนานิสิตนักศึกษา มีแนวความคิด (Concepts) และหลักการ (Principles) ประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

บราวน์ (สำเนา ขจรศิลป์.2538:15;อ้างอิงจาก Brown.1972) ได้เสนอแนวคิดที่สำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษา คือ นิสิตนักศึกษาที่เข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา มีความแตกต่างกันหลายด้าน และความแตกต่างนั้นมีผลโดยตรงต่อประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับจากสถาบันอุดมศึกษา ช่วงเวลาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา เป็นช่วงเวลาที่นักศึกษาได้รับการพัฒนาหลายด้าน และช่วงเวลาแรกเป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญมาก มีโอกาสมากในโปรแกรมการศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาที่มีผลต่อการพัฒนานักศึกษา ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่มเพื่อน ที่พักอาศัย อาจารย์ และการศึกษาในชั้นเรียน มีอิทธิพลต่อการพัฒนานักศึกษามาก นักศึกษาได้รับการพัฒนา อันเนื่องจากปฏิภณระหว่างลักษณะของนักศึกษากับความกดดันของสภาพแวดล้อม

สำหรับหลักการพัฒนานักศึกษานั้น ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกตั้งแต่ตอนต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 สภาการศึกษาอเมริกัน (สำเนา ขจรศิลป์.2538:15;อ้างอิงจาก American Council on Education. 1949) ซึ่งได้เสนอหลักการในการพัฒนานิสิตนักศึกษา คือ การพัฒนานิสิตศึกษานั้นต้องพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ทุกด้าน ทั้งทางด้านสังคม วิชาการ สติปัญญา อารมณ์ นักศึกษามีความแตกต่างกัน แต่แต่ละคนมีเอกลักษณ์ของตนเอง จึงควรปฏิบัติต่อนักศึกษาตามลักษณะที่มีความแตกต่างกัน ควรจัดสภาพแวดล้อมทั้งหมด เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนานักศึกษา นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบตนเองในการเข้าร่วมพัฒนานุคลิกภาพ ด้วยความกระตือรือร้น

มิลเลอร์ และ วินสตันจูเนียร์ (สำเนา ขจรศิลป์.2538:16;อ้างอิงจาก Miller ;& Winston,Jr. 1991) ได้เสนอหลักการพัฒนานิสิตนักศึกษา กล่าวคือการพัฒนามนุษย์เป็นกระบวนการต่อเนื่องและสะสมทั้งนี้เป็นเพราะบุคคลอยู่ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทิศทางในการพัฒนานั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคล ถึงแม้มีความพยายามที่ทำให้การพัฒนาลดน้อยลง แต่การพัฒนายังคงดำเนินอยู่ในบางลักษณะและการพัฒนายังเป็นกระบวนการที่สะสมซึ่งเกิดขึ้นตามธรรมชาติโดยประสบการณ์ที่บุคคลเรียนรู้ในอดีต มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของบุคคลในอนาคต การพัฒนาเกิดขึ้นในลักษณะที่ง่ายไปสู่ลักษณะที่ยุ่ยาก และมีความสลับซับซ้อน หลักการข้อนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาทุกฝ่าย โดยการแนะนำช่วยเหลือให้นักศึกษาอยู่ในขั้นตอนของการพัฒนาจากระดับที่นักศึกษามีอยู่ไปสู่ระดับที่สูงขึ้น การพัฒนานั้นเป็นไปตามลำดับและขั้นตอนของการพัฒนา เนื่องจากการพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ไม่มีความแน่นอนและไม่คงที่ การใช้คำว่าขั้นตอน (Stage) อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ จึงควรใช้คำว่าระยะมากกว่าใช้คำว่าขั้นตอน นักทฤษฎีและนักปฏิบัติ พยายาม

กำหนดช่วงของระยะการพัฒนา แล้วก็เรียกว่า “ขั้นตอน” จากการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาหลายโครงการพบว่ากลุ่มอายุเพียงอย่างเดียวไม่สามารถกำหนดขั้นตอนการพัฒนาของนักศึกษาในวัยปกติได้ ดังนั้นบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา จึงควรพิจารณาให้รอบคอบในการกำหนดกลุ่มพัฒนามกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดนั้น การพัฒนาในสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาไปสู่ระดับการพัฒนาที่เหมาะสมกับศักยภาพของตนเองมากที่สุด ทุกฝ่ายในสถาบันอุดมศึกษามีส่วนรับผิดชอบในการพัฒนานักศึกษา การร่วมมือและการทำงานร่วมกันของบุคลากรทุก ๆ ฝ่ายในสถาบัน จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการพัฒนานักศึกษา

กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนานิสิตนักศึกษา กิจกรรมเหล่านี้นั้นมีส่วนช่วยในการพัฒนาทางด้านสังคม วิชาการ สถิติปัญญา อารมณ์ ฉะนั้นการเรียนอย่างเดียวยังทำให้การพัฒนาด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมีน้อย

2. กิจการณนัักศึกษา

2.1 ประวัติของกิจการณนัักศึกษา

กิจการณนัักศึกษาในต่างประเทศ

เฮสกินส์ (สำเนาวิ ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.2531:8 ;อ้างอิงจาก Haskins.1928) กล่าวว่า ประวัติของกิจการณนัักศึกษานั้น มีมาเป็นเวลาช้านานเท่าๆกับประวัติของสถาบันอุดมศึกษา ในปี 332 ก่อนคริสต์ศตวรรษ พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช ได้ทรงก่อตั้งมหาวิทยาลัย Alexandria ขึ้น นักศึกษาได้ร่วมกันทำกิจกรรม กิจกรรมในสมัยนั้นส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ต่อมาการศึกษาได้เจริญขึ้นในทวีปยุโรป และได้มีการก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษาขึ้นหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัย Salerno,มหาวิทยาลัย Bologna,มหาวิทยาลัย Paris,มหาวิทยาลัย Montpellier และมหาวิทยาลัย Oxford นักศึกษาได้ร่วมกันทำกิจกรรมด้านศาสนาและด้านวิชาการขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับตนเอง

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้สิ้นสุดลง ประเทศต่างๆในยุโรปได้รับความเสียหาย จากภัยสงครามอย่างมาก จึงมีนักพัฒนาชาวสวิส ชื่อ Pierre Ceresole ได้พยายามรวบรวมอาสาสมัคร ชาวสวิส ฝรั่งเศส และเยอรมัน ประมาณ 20 คน ออกไปตั้งค่ายอาสาปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ที่เมือง Verdun ในประเทศฝรั่งเศส ใน ค.ศ.1920 และในปีเดียวกันนั้นเองก็ได้จัดตั้งสมาคมพลเรือนบริการนานาชาติขึ้น ต่อมาได้ขยายงานค่ายอาสาสมัครไปที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ในปี ค.ศ.1924 ที่ประเทศเยอรมันนี้ ในปี ค.ศ. 1928 หลังจากนั้นกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ด้านการอาสาพัฒาก็แพร่หลายในหมู่นักศึกษาในทวีปยุโรป ในปี ค.ศ.1930 ประเทศอังกฤษได้จัดตั้งค่ายอาสาสมัครขึ้นเป็นครั้งแรกที่เมือง New South Wales และได้จัดตั้งสมาคมเยาวชนอาสาสมัครบริการขึ้น เมื่อปี ค.ศ.1942

ในคริสต์ศตวรรษที่ 16 ประเทศสหรัฐอเมริกายังเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษ กิจกรรมนักศึกษาในสมัยนั้นได้เน้นหนักในด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมทางศาสนานับว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของนักศึกษาชาวอเมริกัน การสวดมนต์ของนักศึกษาถือว่าเป็นกิจกรรมสำหรับชีวิตประจำวัน การเข้าร่วมประกอบศาสนกิจในโบสถ์ในวันอาทิตย์เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาทุกคนต้องปฏิบัติ

ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้จัดตั้งองค์กรของนักศึกษาขึ้น วิทยาลัย William and Mary นับว่าเป็นวิทยาลัยแห่งแรกที่ได้จัดตั้งองค์กรนักศึกษาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักศึกษา ได้รู้จักการทำงานร่วมกันอย่างมีอิสระ ต่อมามหาวิทยาลัย Virginnia และวิทยาลัย Evanston ก็ได้จัดให้มีองค์กรนักศึกษาขึ้น เฟรเดอริก(ลำนาว์ ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.2531;อ้างอิงจาก Frederick.1965)

กิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1852 กิจกรรมการแข่งขันกีฬาครั้งแรกเป็นการแข่งเรือระหว่างวิทยาลัย Harvard กับวิทยาลัย Yale ซึ่งมหาวิทยาลัย Harvard เป็นฝ่ายชนะตั้งแต่นั้นมากิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาก็ได้เจริญขึ้นเป็นลำดับ ในปี ค.ศ.1855 กีฬาหลายประเภท เช่น อเมริกันฟุตบอล เบสบอล เทนนิส แอนด์บอล กอล์ฟ ฮอกกี้น้ำแข็ง และลาครอสส์ ก็เป็นที่นิยมเล่นกันในหมู่นักศึกษาชาวอเมริกัน เนื่องจากนิยมเล่นและชมกีฬาเป็นชีวิตจิตใจ จึงทำให้กิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาได้รับความสนใจจากนักศึกษาและประชาชนเป็นอย่างมาก ในปี ค.ศ.1906 การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันอุดมศึกษานับว่าเป็นกิจกรรมกิจกรรมที่ยิ่งใหญ่ และมีผู้เข้าชมเป็นอันมากในการแข่งขันอเมริกันฟุตบอลนัดที่สำคัญ มีผู้เข้าชมการแข่งขันประมาณ 80,000 ถึง 100,000 คน กิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาในประเทศสหรัฐอเมริกา จึงเป็นกิจกรรมทำรายได้ที่ดีให้กับสถาบันอุดมศึกษาอีกทางหนึ่งด้วย (ลำนาว์ ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.2531;อ้างอิงจาก Cummings.1957)

กิจกรรมนักศึกษาในประเทศไทย

ลำนาว์ ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.(2531) ได้กล่าวถึงกิจกรรมนักศึกษาในประเทศไทยว่าในสมัยแรกที่ได้จัดตั้งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขึ้นใน พ.ศ. 2459 เดิมเป็นโรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กิจกรรมนิสิตในสมัยนั้นส่วนมากเป็นกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมและกิจกรรมกีฬา ใน พ.ศ.2469 ได้จัดตั้งศูนย์นิสิตขึ้นเป็นแห่งแรก ใน พ.ศ. 2476 ก็ได้มีการจัดสร้างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองขึ้น กิจกรรมทางด้านการเมืองของนักศึกษาได้เริ่มขึ้นในเดือนตุลาคม พ.ศ.2483 นิสิตนักศึกษาทั้งสองมหาวิทยาลัยได้ร่วมกันเดินขบวนเพื่อสนับสนุนรัฐบาลในการเรียกร้องดินแดนคืนจากฝรั่งเศส ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมขบวนการเสรีไทยเพื่อต่อต้านญี่ปุ่น ในเดือนมิถุนายน พ.ศ.2494 ได้เกิดกบฏยึดตันทหารเรือได้ยึดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นที่มั่น

เพื่อต่อสู้กับทหารบก เมื่อกองทัพบกทำการปราบปรามกบฏและยึดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คืนมาได้แต่ยังตั้งกองทหารอยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ.2494 นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงได้รวมตัวกันเรียกร้องให้ทหารบกคืนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัย กิจกรรมนักศึกษาในด้านการเมือง เกิดขึ้นอีกหลายครั้ง เช่นการเดินขบวนเพื่อประท้วงการเลือกตั้งทุจริต ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2500 และการเดินขบวนเพื่อแสดงประชามติในกรณีพิพาทระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชา เรื่องเขาพระวิหาร กิจกรรมนักศึกษาด้านการเมืองได้ซบเซาลงในช่วง พ.ศ.2501 - พ.ศ.2508 ซึ่งเป็นช่วงที่ทหารปกครองประเทศ และได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกหลายครั้ง

กิจกรรมนักศึกษาด้านการเมืองได้เริ่มอีกครั้ง ใน พ.ศ.2508 เมื่อสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทยได้จัดพิมพ์นิตยสาร “สังคมปริทัศน์” ขึ้น นิตยสารฉบับดังกล่าวมีอิทธิพลทำให้นักศึกษาหลายสถาบันได้จัดตั้งกลุ่มที่เรียกว่า “ปริทัศน์เสวนา” เพื่อพูดคุยกันถึงเรื่องปัญหาด้านการเมือง ในวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ.2511 นักศึกษาได้ร่วมกับประชาชนเพื่อทำการประท้วงการขึ้นราคาข้าวโดยสารรถประจำทาง ในกรุงเทพฯ ที่สนามหลวง วันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ.2511 และวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2512 นักศึกษาได้รวมตัวกันเพื่อเข้าสังเกตการณ์ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วประเทศ กิจกรรมนักศึกษาในด้านการเมืองได้มีมากขึ้นจนถึงวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 นักศึกษาและประชาชนได้ร่วมกันเดินขบวนประท้วงจนผู้นำประเทศในสมัยนั้นต้องหนีออกนอกประเทศ

กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ได้มีมาเป็นเวลาช้านาน นักศึกษาได้ร่วมกันทำความสะอาดบริเวณสถาบันอุดมศึกษาที่ตนได้ศึกษาอยู่ กิจกรรมค่ายอาสาสมัคร ซึ่งได้มีขึ้นก่อนในทวีปยุโรปได้เริ่มเข้ามาในประเทศไทย โดยองค์การหรือสมาคมทางคริสต์ศาสนา เช่น สมาคมวาย เอ็ม ซี เอ และสำนักคริสเตียนกลางกรุงเทพฯ ในปี พ.ศ.2500 และพ.ศ.2501 ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมค่ายอาสาสมัครสำหรับเอเชีย ซึ่งจัดขึ้นที่ประเทศอินเดีย จากนั้นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เริ่มออกค่ายอาสาเพื่อฝึกผู้นำ ต่อมานักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งก็นิยมออกค่ายอาสาสมัครของนักศึกษานั้น เปลี่ยนจากการพัฒนาผู้นำและบำเพ็ญประโยชน์ โดยการช่วยเหลือผู้ยากไร้ในถิ่นทุรกันดารเพียงอย่างเดียว

2.2 ประวัติของประเพณีโชตัส

กิจกรรมการต้อนรับเพื่อนใหม่หรือการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น มีหลายวิธีซึ่งแตกต่างกันไป นักศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหลายแห่งทำการต้อนรับน้องใหม่ หรือเพื่อนใหม่โดยให้การช่วยเหลือและจัดงานต้อนรับอย่างอบอุ่น นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอีกหลายแห่งที่ทำการต้อนรับน้องใหม่โดยการให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ

การบังคับขู่เข็ญ และการจัดงานต้อนรับอย่างอบอุ่นในที่สุด นักศึกษาที่มีความเชื่อในการบังคับขู่เข็ญน้องใหม่นั้นได้มีความเชื่อในระบบโซตัส (SOTUS) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 5 ประการ ตามตัวอักษรทั้ง 5 ตัว คือ (1) S ย่อมาจาก คำว่า Seniority คือ ต้องการให้นักศึกษารุ่นน้องเคารพอาจารย์และนักศึกษารุ่นพี่ (2) O ย่อมาจาก คำว่า Order คือ ต้องการให้นักศึกษารุ่นน้องเชื่อฟังคำสั่ง มีระเบียบวินัย (3) T ย่อมาจากคำว่า Tradition คือ ต้องการให้มีการรักษาเฉพาะประเพณีที่ดั้งเดิมและเหมาะสมไว้ (4) U ย่อมาจากคำว่า Unity คือ ต้องการให้นักศึกษารักษาความสามัคคีระหว่างนักศึกษา (5) S ย่อมาจากคำว่า Spirit คือ มีจิตใจที่ดั้งเดิม มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม

ระบบ SOTUS ได้เกิดขึ้นในโรงเรียนเตรียมทหารในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลานาน ในช่วงเวลาปี ค.ศ.1850 ถึง 1950 ระบบ SOTUS ได้แพร่ขยายเข้าไปในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหลายแห่ง ในประเทศสหรัฐอเมริกา การบังคับขู่เข็ญด้วยวิธีการต่างๆของนักศึกษารุ่นพี่ ทำให้นักศึกษาใหม่ต้องเสียชีวิตไปหลายคน เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีความเจริญรุ่งเรือง และมีความก้าวหน้าในวิชาการด้านต่างๆจึงมีนักศึกษาต่างชาติไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมาก นักศึกษาต่างชาติได้รับเอาระบบ SOTUS ไปเผยแพร่ในประเทศของตน ระบบ SOTUS จึงได้แพร่หลายไปยังหลายประเทศ

สำหรับประเทศไทยนั้น วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่หรือสถาบันเทคโนโลยีเกษตรแม่โจ้ในปัจจุบัน ซึ่งอาจารย์ในยุคแรกส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาจาก University of the Philippines วิทยาเขต Los Banos อาจารย์ได้นำระบบ SOTUS มาถ่ายทอดให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็ได้รับอิทธิพลของระบบ SOTUS จากหลายทางด้วยกันอาจารย์ในยุคบุกเบิกของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาจากประเทศฟิลิปปินส์และประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น ที่ Oregon State University และ Cornell University ซึ่งมีส่วนอย่างมากที่ทำให้เกิดระบบ SOTUS ขึ้น และในช่วงแรกนั้นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2496 สำหรับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็มีระบบ SOTUS มาเป็นเวลานาน ในปัจจุบันระบบ SOTUS ก็เป็นที่นิยมในหมู่นักศึกษาในวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทย (สำเนาฯ ขจรศิลป์.2538:215)

2.3 ความสำคัญของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่อุดมศึกษาต้องการสนับสนุนให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้น กิจกรรมนักศึกษาได้มีบทบาทอย่างกว้างขวางในการที่ช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาได้บรรลุตามวัตถุประสงค์

สตรีป (สำเนา ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.2531:12;อ้างอิงจาก Stroup.1964) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษาว่างานกิจกรรมนักศึกษาได้ถูกตั้งขึ้นเพื่อให้การสนับสนุนวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานของสถาบันเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษาต้องมีความรับผิดชอบ และปฏิบัติงานของตนในฐานะผู้มีความรู้และชำนาญการ ซึ่งบุคลากรฝ่ายอื่นๆของสถาบันไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานกิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาควบคู่ไปกับการเรียนการสอนที่มีอยู่ในหลักสูตร

สำเนา ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.(2531:13-14) ชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมนักศึกษานั้นมีความสำคัญและมีความจำเป็นมาก ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาอาจสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา

นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกายและความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังต่อสังคมด้วยใจอันบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรช่วยตอบสนอง ความต้องการของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อนักศึกษา กล่าวคือ ช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังงานทางด้านร่างกายและความคิดกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษา และต่อประเทศชาติ

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา

จากทัศนะของนักการศึกษาและนักจิตวิทยา จะเห็นได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการอันสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้าน สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ การทำงานร่วมกัน ระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรมนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่นและมีความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น กิจกรรมศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬามีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษา

3. ความสำคัญต่อประเทศ

ในแต่ละปีนักศึกษาประมาณ 20,000 คน ได้ออกไปพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น ถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนั้น นักศึกษายังได้ช่วยให้ประชาชนในชนบทได้เข้าใจการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม

แผนใหม่ การสาธารณสุข และการศึกษา เพื่อช่วยให้ชาวชนบทได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาได้มีบทบาทอันสำคัญในการทำนุบำรุง พัฒนา และเผยแพร่ วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาได้ช่วยทำให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ มีร่างกายแข็งแรง ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การแข่งขันกีฬานักศึกษาระหว่างประเทศยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของประเทศทางหนึ่ง กิจกรรมนักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอันมาก

บาเกอร์ (สำเนา ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.2538:70;อ้างอิงจาก Barker.1968) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อม โดยมีความเชื่อพื้นฐานว่า สภาพแวดล้อมคัดเลือกและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น โดยกระบวนการที่เรียกว่า “กรอบพฤติกรรม” บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกันมีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน ถึงแม้ว่าบุคคลมีความแตกต่างกัน กรอบพฤติกรรม คือ สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ ซึ่งประกอบไปด้วยแบบฉบับของพฤติกรรมของบุคคลอย่างหนึ่งหรือมากกว่าอย่างหนึ่งที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น เช่น ชั้นเรียน หรือการประชุมกรรมการชมรม กิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น ส่วนสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษานั้น มีความหมายกว้างขวางมาก ทั้งสิ่งที่มีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต และสภาพการณ์ต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น กฎ ระเบียบ นโยบาย สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม บรรยากาศต่างๆ เช่น ความกดดัน เป็นต้น นอกจากนี้ กรอบพฤติกรรมยังมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากขึ้นเรื่อยๆขึ้นอยู่กัอัตราส่วนระหว่างบุคคลในสภาพแวดล้อมกับขนาดของสภาพแวดล้อมและความสำคัญของกิจกรรมในสภาพแวดล้อมนั้น ศักยภาพของกรอบพฤติกรรมจึงขึ้นอยู่กับความสำคัญของกิจกรรมและจำนวนบุคคลที่สามารถทำกิจกรรมที่สำคัญนั้นได้

กิจกรรมนอกหลักสูตรนั้นจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นมาก ที่ช่วยขับเคลื่อนให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข ช่วยพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษาเอง กิจกรรมบางกิจกรรมได้มีส่วนในการเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของสถาบัน การพัฒนาหลายๆส่วนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

2.4 ความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

กรรณิกา พริยะจิตรา (ม.ป.ป :3) ให้ความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับกิจการนักศึกษาไว้ว่า “กิจการนักศึกษา (Student Affairs) หมายถึงงานต่างๆ ของกองกิจการนักศึกษา (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) ที่จัดบริการเพื่อช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทักษะ มีความพร้อมในการศึกษา และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษามีความสมบูรณ์และเกิดผลสำเร็จทางการศึกษา”

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้ให้ความหมายของคำว่า “กิจกรรม

นักศึกษา” คือ การที่ผู้เรียนปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อการเรียนรู้

เฟรเดอริก (สมเดช โอบอ้อม.2542:9;อ้างอิงจาก Frederic.1965) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า เป็นกิจกรรมทั้งหลายในสถานศึกษา ซึ่งนักศึกษามีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ทั้งนี้ต้องเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาให้การยอมรับและสนับสนุน โดยมีอาจารย์และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด และการเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีผลในการนับหน่วยกิต หรือคะแนนใดๆในอันที่ช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้น หรือสำเร็จการศึกษา

วลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530:145) ให้ความหมายกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆนอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปด้วยความสนใจของนักศึกษา และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาหนึ่งวิชาใด กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษานั้นจึงหมายรวมทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาและส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดขึ้นเอง โดยการนิเทศและดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย

สำเนาวิ ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์ (2531:7) กล่าวถึงกิจกรรมนักศึกษาในความหมายโดยทั่วไป หมายถึงกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้น ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อสนองความต้องการและความสนใจของตนเอง โดยไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตร จึงเรียกว่า “กิจกรรมนอกหลักสูตร”(extra curricular activities)หรือ (extra class activities) เนื่องจากกิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ เป็นการเสริมให้นักศึกษามีความรู้และประสบการณ์จากที่ได้รับในหลักสูตร จึงมีผู้เรียกกิจกรรมนักศึกษาว่า“กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมร่วมหลักสูตร” ด้วย

กิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรที่นิสิตนักศึกษาจัดขึ้นเอง โดยมีการนิเทศและดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด ได้มีการให้ความหมายเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์แยกออกเป็น 2 กิจกรรม ดังนี้

กัลยา นรสิงห์ (2546:10) กล่าวว่า การประชุมเชียร์ คือ การที่นักศึกษารุ่นพี่บังคับให้น้องใหม่เข้าประชุมเพื่อฝึกซ้อมเพลงเชียร์ของคณะและของมหาวิทยาลัย มีการตรวจสอบรายชื่อน้องใหม่ก่อนสอนเพลงเชียร์ รุ่นพี่ทำการอบรมดักเตือนรุ่นน้องด้วยเสียงอันดัง พร้อมกับการข่มขู่ไปด้วย เรียกว่า “การวิวัก”

ในประกาศของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.(9 เมษายน 2542) การรับน้องใหม่ หมายถึงการต้อนรับสมาชิกใหม่เข้าสู่สถาบัน ซึ่งควรกระทำการต้อนรับด้วยไมตรีจิต เอื้ออารีต่อ รุ่นน้อง ให้กำลังใจและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนขอเสนอแนะการปฏิบัติตนในฐานะคนใหม่ในชุมชนนั้น

กล่าวโดยสรุปกิจกรรมนักศึกษา หมายความว่า กิจกรรมทั้งหลายในสถานศึกษาที่ ทางสถาบันหรือนักศึกษาจัดขึ้นเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร นิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้รับการแนะนำอย่างถูกต้องอย่างใกล้ชิดจากอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมหรือ อยู่ในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้กิจกรรมนั้นไม่มีผลต่อการเรียนในคะแนนวิชาใดๆทั้งสิ้น กิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมรับน้องใหม่ และประชุมเชียร์ จึงหมายถึงการที่รุ่นพี่ต้อนรับน้องใหม่เข้าสู่สถาบัน รุ่นพี่กระทำด้วยไมตรีจิตที่ เอื้ออารีต่อรุ่นน้อง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการปรับตัวในรั้วมหาวิทยาลัย และรุ่นพี่มีการบังคับให้น้องใหม่เข้าประชุมเพื่อฝึกซ้อมเพลงเชียร์ของคณะและของมหาวิทยาลัยมีการตรวจสอบรายชื่อน้องใหม่ก่อนสอนเพลงเชียร์ รุ่นพี่ทำการอบรมตักเตือนรุ่นน้องด้วยเสียงอันดัง โดยมุ่งพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ของนิสิตรุ่นน้อง

2.5 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

การจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาแต่ละครั้งนั้น ต้องมีการกล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการ จัด กิจกรรมว่าจัดเพื่ออะไร ทำไมต้องจัดกิจกรรมนี้ สิ่งเหล่านี้ได้มีผู้แสดงทัศนะไว้หลายท่าน เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา เช่น

มูลเลอร์ (อรพินท์ ชูชม;และคณะ.2542:8; อ้างอิงจาก Mueller.1961) ได้กล่าวถึงจุด มุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษา คือ เพื่อเสริมการเรียนการสอนในห้องเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็นการปฏิสัมพันธ์ในสังคมของนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ กระตุ้น ให้นักศึกษามีค่านิยมที่ดีและสูงขึ้น

จาไมแอส (อรพินท์ ชูชม;และคณะ.2542:8;อ้างอิงจากJamias1969:98)ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา คือ เพื่อฝึกฝนการมีส่วนร่วมในวิถีทางแห่ง ประชาธิปไตยพัฒนาสติปัญญาและสร้างความกระตือรือร้นในตัวนักศึกษา ฝึกนักศึกษาให้เห็น ความงามและความสำคัญทั้งทางด้านศิลปะและสังคม ได้ค้นพบและพัฒนาความสามารถพิเศษ ของตน สร้างเสริมความร่วมมือในสังคม ฝึกวินัยให้นักศึกษารู้สำนึกถึงกฎเกณฑ์และระเบียบข้อ บังคับต่างๆและเพื่อสร้างเสริมขวัญของนักศึกษาในสถาบันการศึกษา

ปราคาช (สมเดช โอบอ้อม 2542:10;อ้างอิงจาก Prakash.1969) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์

ประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา คือ เพื่อพัฒนาคุณิภาวะและเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของบุคคล ส่งเสริมความรู้จักรับผิดชอบให้สูงขึ้น และเป็นพลเมืองที่มีประโยชน์ในอนาคต

วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530:146) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา คือเพื่อพัฒนาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ พัฒนาความสามารถในความสัมพันธ์และทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ทำให้นิสิตนักศึกษามีความสนใจกว้างขวางขึ้น ฝึกให้มีความรับผิดชอบ ฝึกให้ปกครองตนเองฝึกความคิดและการตัดสินใจ พัฒนาสติปัญญา ใ้รักศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย ให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เพิ่มพูนความรู้ในด้านอาชีพในอนาคต รู้จักทักษะทางสังคม รู้จักการเสียสละและการทำงานให้ส่วนรวมและเพื่อให้พัฒนาลักษณะนิสัย และความคิดที่ดี

วรวิญา บัวศรี (2530:230) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา นั้น ควรเน้นในเรื่องการฝึกนิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดี ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกวิถีชีวิตและประชาธิปไตยมีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นยอมรับมติของกลุ่มสร้างบุคลิกลักษณะที่พึงปรารถนาในตัวเองที่ได้ชื่อว่าเป็นบัณฑิต ฝึกทักษะในการทำกิจกรรมที่ตนเองมีความชอบหรือมีความถนัด พัฒนาทัศนคติค่านิยมที่ดีเหมาะสมอันจะมีผลต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา จะเห็นได้ว่ามีความประสงค์ที่สูงเสริมให้นิสิตนักศึกษามีพฤติกรรมที่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะว่าเยาวชนเป็นผู้ด้อยในประสบการณ์ มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย เมื่อได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกันในสังคมได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะนิสิตได้ฝึกการมีวินัย การทำงานร่วมกัน ความสามัคคี การใช้ชีวิตในครองประชาธิปไตย

การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา ดังนั้น สโมสรนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2547) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือเป็นการปลูกฝังให้น้องรู้จักการร่วมกิจกรรมเป็นหมู่คณะเพื่อเพิ่มความสามัคคี ให้น้องได้รู้ถึงระเบียบของการแต่งกายที่ถูกต้องและความภาคภูมิใจที่ได้แต่งเครื่องแบบของมหาวิทยาลัย เช่น การผูกไทด์ การแต่งชุดนิสิต ให้น้องได้รู้จักกฎระเบียบต่างๆของการอยู่หอพัก และมารยาทในการใช้สถานที่ร่วมกับผู้อื่น ให้น้องรู้จักการทำความเคารพต่อผู้อาวุโสกว่า เช่น อาจารย์ รุ่นพี่ ตลอดจนบุคลากรภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์และภายในมหาวิทยาลัย ให้น้องรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ เพื่อช่วยให้รุ่นน้องได้ทำความรู้จักกับเพื่อนรุ่นเดียวกัน เกิดความเห็นอกเห็นใจและช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนด้วยกัน ปลูกฝังความเป็นคนมีน้ำใจ รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น รุ่นน้องสามารถร้องเพลงเชียร์ของคณะได้ รุ่นน้องได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมร้องเพลง

ของมหาวิทยาลัย รุ่นน้องได้รู้จักชื่อเพื่อนทุกคน รุ่นน้องได้รู้จักเพลงและนามของคณะและสามารถ
ขับร้องตามได้ รุ่นน้องรู้จักการเป็นคนที่มีระเบียบวินัย ในตนเองซึ่งนำไปสู่การก้าวไปเป็น
บัณฑิตที่ดีและสมบูรณ์ รุ่นน้องได้เตรียมความพร้อมในการร้องเพลงของมหาวิทยาลัยของน้อง
ใหม่เพื่อเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาสี และงานอื่นๆได้ และเพื่อให้รุ่นน้องได้ทำกิจกรรมที่เป็น
สาธารณะประโยชน์ เช่น การพัฒนาวัดและโรงเรียน

2.6 ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

ลำเนาวิ ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.(2531:14-16) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรม
นิสิตนักศึกษาตามลักษณะของกิจกรรมไว้หลายด้าน ได้แก่ กิจกรรมด้านวิชาการ ด้านศิลป
วัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา ด้านนันทนาการ และกิจกรรมส่วนกลางกิจกรรมด้าน
การเมือง ทั้งหมดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านต่างๆให้
แก่นิสิตนักศึกษา

วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530:148) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนักศึกษาไว้หลาย
ด้าน ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาการปกครองตนเอง ได้แก่ องค์การบริหารกิจกรรมนักศึกษา สโมสร
นักศึกษา สถานนักศึกษา กิจกรรมเหล่านี้ฝึกให้นักศึกษารู้จักทำงานร่วมกัน กล้าตัดสินใจ และรับ
ผิดชอบงานกิจกรรมพัฒนาสติปัญญา ได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับวิชาการในสาขาที่นักศึกษากำลัง
ศึกษาอยู่ กิจกรรมพัฒนาทักษะทางสังคม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งพัฒนามารยาทและระเบียบ
ประเพณีการอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น ชมรมกุลสตรี ชมรมสุภาพบุรุษ ชมรมมารยาท กิจกรรม
พัฒนาความเสียสละเพื่อสังคม ได้แก่ กิจกรรมที่มุ่งให้นักศึกษาตระหนักในการมีส่วนร่วมช่วย
เหลือสังคมหรือประเทศ เช่น ชมรมอาสาพัฒนา ชมรมพิทักษ์สิ่งแวดล้อม กิจกรรมพัฒนา
บุคลิกภาพและความพร้อมเพรียง ได้แก่ ชมรมกีฬาต่างๆ กิจกรรมพัฒนาศีลธรรม ได้แก่
กิจกรรมที่มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษาให้มีความประพฤติเป็นที่ต้องการของสังคม เช่น
ชมรมพุทธศาสตร์ กิจกรรมพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยน
วัฒนธรรม เช่น ชมรมดนตรี ชมรมอาชีพ ชมรมวรรณศิลป์กิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ กิจกรรม
ที่มุ่งพัฒนาให้นักศึกษาใช้เวลาว่างพักผ่อนหรือทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ เช่น ชมรมสะสมแสตมป์
ชมรมถ่ายภาพ เป็นต้น กิจกรรมพัฒนาอาชีพ ได้แก่ กิจกรรมที่เตรียมนักศึกษาไปสู่อาชีพใน
อนาคต เช่น ชมรมนักธุรกิจ ชมรมครูวิทยาศาสตร์ ชมรม นักประชาสัมพันธ์ เป็น
ต้น และกิจกรรมทางการเมือง เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสนใจการเมืองเพื่อ
ปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมืองตั้งแต่เยาว์วัย เมื่อโตขึ้นได้มีความสนใจที่มีส่วนร่วมในการเมือง
มากขึ้น

3. การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

3.1 นโยบาย/มาตรการการการจ้ดรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

ในประกาศของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2546, พฤษภาคม).ระบุว่า การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ เป็นประเพณีที่สืบทอดมายาวนาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายโดยเน้นการถ่ายทอดความสัมพันธ์ของนิสิตรุ่นพี่สู่รุ่นน้องยังผลให้เกิดความสามัคคี ความภาคภูมิใจในสถาบัน และช่วยเหลือเกื้อกูลกันที่พี่น้อง มีลักษณะในการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เสริมสร้างการพัฒนานิสิต ไม่ให้มีความรุนแรงและล่วงละเมิดสิทธิในร่างกายหรือจิตใจของน้องใหม่ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จึงได้กำหนดนโยบายและมาตรการในการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ประจำปีการศึกษา 2546 ดังต่อไปนี้คือ

นโยบาย

1. นิสิตใหม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความสมัครใจ ห้ามรุ่นพี่บังคับ โดยวาจาหรือเช็คชื่อ หรือมีพฤติกรรมตรวจสอบ
2. ห้ามมิให้นิสิตเรียกเก็บเงินจากนิสิตด้วยกันเองทั้งจากรุ่นพี่และรุ่นน้อง เพื่อใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม
3. กิจกรรมที่รุ่นพี่จัดร่วมกับนิสิตใหม่นั้น ห้ามมิให้มีการบังคับ ชูเชิญ ทำการรุนแรง หรือล่วงละเมิดในร่างกายหรือจิตใจของนิสิตใหม่ ห้ามไม่ให้ดื่มสุราหรือสิ่งมีเมาทุกชนิด
4. กิจกรรมที่จัดขึ้นต้องได้รับการอนุญาตจากคณะและมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบ กำกับดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้กิจกรรมมีลักษณะสร้างสรรค์มุ่งเพื่อส่งเสริมพัฒนานิสิตไม่ขัดกับระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย สถาบันกฎหมาย วัฒนธรรม และประเพณีดีงาม
5. หน่วยงานและบุคลากรทุกระดับของมหาวิทยาลัย ได้แก่ อาจารย์ ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยรับผิดชอบและกำกับดูแลการจัดกิจกรรมขององค์กรนิสิตให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

มาตรการ

1. มหาวิทยาลัยกำหนดให้จัดกิจกรรมได้ไม่เกิน 6 สัปดาห์ โดยจัดกิจกรรมได้เฉพาะวันพุธเท่านั้น รวมทั้งหมด 6 ครั้ง นับตั้งแต่เปิดภาคเรียน กิจกรรมสอนน้องร้องเพลง ที่จัดในบ่ายวันพุธ ให้จัดได้ในระหว่างเวลา 13.00 น. - 17.00 น. ซึ่งให้ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งไม่เกิน 2 ชั่วโมง แต่ถ้าเริ่ม 17.00 น. ให้เลิกภายในเวลา 19.00 น.
2. การจัดกิจกรรมอื่นๆขององค์กรอื่นๆขององค์กรนิสิต สโมสรนิสิต และชมรม

ต่างๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นต้องมีลักษณะสร้างสรรค์ สร้างความสามัคคี มีน้ำใจเอื้ออารีต่อรุ่นน้อง เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานิสิต เสริมสร้างความรู้ สร้างความประทับใจ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในสถาบันและก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมสอนน้องร้องเพลง กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม หากการจัดกิจกรรมนี้เกินเวลา 17.00 น. ที่กำหนดไว้ขอให้ทางคณะที่นิสิตจัดกิจกรรมสังกัดอยู่ได้โปรดดูแลรับผิดชอบให้กิจกรรมนี้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและสิ้นสุดในเวลา 19.00 น. และกิจกรรมนี้ต้องไม่ส่งเสียงดังสร้างความรำคาญให้กับผู้อยู่ใกล้เคียง หรือสร้าง ความไม่สงบในการเล่าเรียน

3. นิสิตทุกองค์ที่จัดกิจกรรมขึ้น ต้องทำโครงการที่มีรายละเอียดชัดเจน ได้แก่ หลักการเหตุผล วัตถุประสงค์ ระยะเวลา สถานที่จัดกิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม มีผู้รับผิดชอบโครงการ รายชื่อนิสิตผู้รับผิดชอบกิจกรรมและอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขออนุมัติต่อคณบดี เมื่อคณบดีอนุมัติแล้ว ให้ฝ่ายกิจการนิสิตของคณะส่งสำเนาให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตทราบ 1 ฉบับ

4. การจัดกิจกรรมให้จัดภายในบริเวณคณะหรือบริเวณที่คณะกำหนดเท่านั้น และต้องเป็นสถานที่ที่เปิดเผยมืออาจารย์ของแต่ละคณะอยู่กำกับควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

5. รุ่นพี่ที่เป็นกรรมการสโมสรนิสิต หรือกรรมการฝ่ายดำเนินการจัดกิจกรรมทุกคนต้องมีป้ายชื่อหรือมีบัตรประจำตัวนิสิตคล้องคอหรือติดไว้ตลอดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมนั้น

6. นิสิตคนใดไม่ปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ จงใจฝ่าฝืนหรือไม่เชื่อฟังคำแนะนำว่ากล่าวตักเตือนของอาจารย์ ข้าราชการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย จะต้องได้รับการพิจารณาลงโทษทางวินัยนิสิต ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยกิจกรรมและวินัยนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2542 ตามลำดับขั้นตอนของการกระทำผิด ได้แก่ ว่ากล่าวตักเตือน ภาคทัณฑ์ แจ้งผู้ปกครอง พักการเรียน จนถึงขั้นโทษผิวนัยอย่างร้ายแรงให้พ้นสภาพนิสิตหรือให้ลงโทษไล่ออกตามแต่กรณี

7. ให้คณะต่างๆ และฝ่ายกิจการนิสิตตั้งกล่องรับคำร้องเรียนจากนิสิตและผู้ปกครอง เมื่อพบว่ามีผู้ฝ่าฝืนดำเนินการสอบสวนทันที

3.2 รูปแบบการรับน้องใหม่แบบซัดส์และการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในสถาบันอุดมศึกษา

การรับน้องใหม่แบบซัดส์

สำเนา ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์ (2531:16-19) กล่าวถึง วิธีการประชุมซ้อมเพลงเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษาในสถาบันที่ยึดถือระบบ SOTUS นั้น มีความแตกต่างกันตามยุคสมัยและสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละสถาบันก็มีกลุ่มนักศึกษาหลายกลุ่ม

องค์การนักศึกษา คณะสาขาวิชาเอก หอพัก สำหรับมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดก็มีกลุ่มนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควต้าและการรับน้องใหม่รถไฟ โดยนักศึกษารุ่นพี่มารับนักศึกษาใหม่ที่กรุงเทพฯกลับสู่มหาวิทยาลัยโดยรถไฟ กลุ่มนักศึกษาต่างๆเหล่านี้ก็มีวิธีการต้อนรับน้องใหม่ที่แตกต่างกัน

การประชุมเชียร์หรือการประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์ คือ การที่นักศึกษารุ่นพี่บังคับให้นักศึกษา ปีที่หนึ่ง เข้าประชุมเพื่อฝึกซ้อมเพลงเชียร์ของคณะ และของมหาวิทยาลัย การประชุมเชียร์โดยทั่วไปเริ่มประมาณเวลา 18.00 น. มีการเข้าแถว ตรวจสอบรายชื่อนักศึกษาใหม่ แล้วนักศึกษารุ่นพี่ สอนเพลงเชียร์ให้รุ่นน้อง ระหว่างสอนเพลงเชียร์นักศึกษารุ่นพี่อบรมรุ่นน้อง บางครั้งก็ให้นักศึกษารุ่นพี่หลายคนพูดอบรมตักเตือนรุ่นน้อง ด้วยเสียงอันดัง และข่มขู่ ที่เรียกว่าการวัก นักศึกษาใหม่ถูกบังคับให้นั่งตัวตรง หน้าตรง ไม่ให้มองหน้ารุ่นพี่ บางครั้งนักศึกษารุ่นพี่พานักศึกษาใหม่ทั้งหมดไปวิ่งในที่ต่างๆ ภายในบริเวณวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ในขณะที่วิ่งรุ่นพี่อาจสั่งให้หยุดวิ่ง แล้วสั่งทำโทษด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ยึดพื้น สก๊อตจัม นอนกลิ้งบนพื้น และการพารุ่นน้องไปลุยโคลน เป็นต้น การประชุมเชียร์แต่ละครั้งเลิกเมื่อเวลาประมาณ 23.00 น. ถึง 24.00 น. ส่วนจำนวนครั้งของการ ประชุมเชียร์แต่ละสัปดาห์นั้น ก็แตกต่างกันไปแต่ละสถาบัน ซึ่งอาจเป็นสามถึงห้าครั้งต่อสัปดาห์ และมีการประชุมเชียร์อยู่ประมาณสี่ถึงหกสัปดาห์ ก็มีการต้อนรับน้องใหม่ ถือว่าการประชุมเชียร์สิ้นสุดลง

การต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษาแต่ละสถาบันก็มีความแตกต่างกันมากการต้อนรับน้องใหม่ของสถาบันที่มีหอพัก แบ่งออกเป็นสองส่วน คือ “การต้อนรับ” และ “การรับ” การต้อนรับเริ่มขึ้นตอนเช้ามีดวันเสาร์ เวลา 02.00 น. ด้วยการปลุกน้องใหม่ที่หอหรือที่เรียกว่า “การปล้นหอ” โดยนักศึกษารุ่นพี่ปลุกน้องใหม่ด้วยเสียงอันดัง เช่น จุดประทัด การตะโกน และการเคาะสิ่งของที่ทำให้เกิดเสียงดัง เมื่อน้องใหม่ตื่นขึ้นทั้งหมดแล้ว บางแห่งก็ให้คลานอยู่ภายในหอ บางแห่งก็พาน้องใหม่ออกจากหอพัก ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆโดยรุ่นพี่เป็นผู้สั่งให้น้องใหม่ทำจนถึงเวลา 08.00 น. ก็หมดรายการช่วงเวลาเช้ามีดและช่วงเช้า รายการภาคกลางวันเริ่มตั้งแต่เวลา 09.00 น. หรือ 10.00 น. โดยเริ่มขบวนน้องใหม่ซึ่งเป็นวิธีการที่คล้ายกันทั้งสถาบันที่มีหอพักและสถาบันที่ไม่มีหอพักในช่วงนี้ไม่มีการวัก แต่เป็นการเล่นสนุกสนานระหว่างรุ่นพี่ – รุ่นน้อง รุ่นพี่ให้รุ่นน้องลอดซุ้มต่างๆ รุ่นพี่ใช้สีทาหน้ารุ่นน้อง และสั่งให้น้องแสดงออกด้วยวิธีการต่างๆ รับประทานของแปลกๆ

“การรับ” เริ่มตอนกลางคืนวันเสาร์ โดยการเลี้ยงอาหารเย็นแก่รุ่นน้องมีการละเล่น การแสดง และมีดนตรี เพื่อสร้างความเพลิดเพลิน และการประทับใจให้แก่รุ่นน้องใหม่ รุ่นพี่ให้น้องใหม่สนุกร่วมกัน และบางสถาบันก็ให้เดินร่าร่วมกันอย่างเต็มที่ จนกระทั่งเวลา 24.00 น. หรืออาจถึง 02.00 น. จึงเลิกงาน ก็เป็นอันเสร็จงานต้อนรับน้องใหม่

การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในสถาบันอุดมศึกษา

สมเด็จพระโอบ้ออม.(2542:22) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์การจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่แก่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ประจำปีการศึกษา 2536 เพื่อให้การจัดกิจกรรมนักศึกษาเกี่ยวกับการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและอยู่ในกรอบประเพณีอันดีงาม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จึงให้องค์การนักศึกษา คณะ ภาควิชา และหอพัก จัดกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังนี้

1. การเข้าร่วมกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ เป็นไปตามความสมัครใจของน้องใหม่
2. กลุ่มนักศึกษาที่จัดกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ มี 4 กลุ่ม คือ องค์การนักศึกษา คณะ ภาควิชา และหอพักสันติ
3. กิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ต้องดำเนินไปในขอบข่ายของรูปแบบของสถาบันฯ
4. กิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน 2 สัปดาห์ นับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษา ให้ประชุมเชียร์ได้ไม่เกิน 8 วัน ตั้งแต่เวลา 16.40 -19.00 น. และงดเว้นการประชุมเชียร์ในวันพฤหัสบดี วันเสาร์ และวันอาทิตย์
5. ในการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ให้งดการดื่มของมึนเมาทุกชนิด และละเว้นการกระทำใดๆที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กีดขวางการจราจรหรือรบกวนผู้อื่น ชัดต่อระเบียบข้อบังคับของสถาบันฯ กฎหมายและระเบียบวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม อันจะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่บุคคลและสถาบันฯ
6. แต่ละกลุ่มกิจกรรมที่จัดกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ ให้ดำเนินการเสนอรายละเอียดโครงการตามขั้นตอนของสถาบันฯ
7. ให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาดูแลและรักษาการให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของสถาบันฯ

รูปแบบการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการรับน้องใหม่ กล่าวคือ เพื่อฝึกให้มีความเสียสละ ความมีน้ำใจ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ปลูกฝังเจตคติที่ดี และความภาคภูมิใจต่อสถาบันฯ ให้รู้และเข้าใจสิทธิและหน้าที่ และการอยู่ร่วมกันในสถาบันฯ เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ กล้าพูด กล้าคิด และกล้าทำได้ถูกต้องตามกาลเทศะ ให้รู้และเข้าใจในระเบียบ ข้อบังคับภายในสถาบันฯ สร้างสำนึกและความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

รูปแบบการประชุมเชียร์นักศึกษาใหม่ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ภาควิชา และคณะที่ประชุมเชียร์ น้องใหม่ต้องดำเนินการโดยมีการจัดตั้งโครงสร้างสำหรับการประชุมเชียร์ และโครงสร้างนั้นต้องมีตำแหน่งที่เหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการรับน้องใหม่ มีการอบรมสัปดาห์ประชุมเชียร์ก่อนมีการประชุมเชียร์ และผู้ที่ผ่านการอบรมเท่านั้นจึงมีสิทธิ์เข้าร่วมในการประชุมเชียร์ ผู้ที่เข้าร่วมในกิจกรรมประชุมเชียร์ต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างแก่น้องใหม่ดังนี้ เช่น ห้ามสวมรองเท้าแตะเข้าประชุมเชียร์ให้สวมรองเท้าหุ้มส้นหรือรองเท้าผ้าใบและต้องสวมถุงเท้าด้วย สวมเสื้อที่มีปก สีสุภาพ ไม่ฉูดฉาด และให้นำชายเสื้อใส่ไว้ในกางเกงพร้อมทั้งคาดเข็มขัดด้วย

การอบรมน้องใหม่ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ต้องมีการวางแผนการอบรม และสอนน้องใหม่เป็นขั้นตอน ตลอดระยะเวลาการประชุมเชียร์ เนื้อหาในการอบรมต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการรับน้องใหม่ ผู้ที่เข้าทำหน้าที่อบรมและสอนน้องใหม่ ต้องผ่านการอบรมสัปดาห์ประชุมเชียร์ก่อน ผู้ที่สอนและอบรมน้องใหม่ ต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ น้องใหม่ ก่อนการประชุมเชียร์ ควรตรวจสอบประวัติด้านสุขภาพจิตและสุขภาพกายของน้องใหม่ จากกองกิจการนักศึกษา และต้องคอยดูแลน้องใหม่ หากไม่สามารถทนได้ให้แยกน้องใหม่ออกมาและอบรมด้วยวิธีอื่น ห้ามตะโกนใส่หู และต้องห่างจากตัวน้องหนึ่งช่วงแขน ผู้ที่ทำกรอบรมนั้น ต้องไม่ใช่อาرمณ์ และไม่มีอาการมีนเมาสุราในการอบรมน้องใหม่ และเมื่อประชุมเชียร์และรับน้องใหม่แล้วต้องมีการพูดคุยชี้แจงกับน้องใหม่ที่ยังไม่เข้าใจต่อการกระทำของรุ่นพี่ให้มีความเข้าใจถูกต้องต่อกัน

ลักษณะของคำสั่งที่ใช้สั่งสอน และอบรมน้องตลอดเวลาการประชุมเชียร์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้กำหนดไว้ คือ ใช้คำพูดที่สุภาพ การอบรมและสั่งสอนน้องต้องมีเหตุผล และมีการเตรียมคำพูดสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่นั้น คำสั่งต้องไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และเรื่องส่วนตัวอันก่อให้เกิดความแตกแยก ความไม่ภาคภูมิใจต่อคณะหรือสถาบันฯ ไม่พูดพาดพิงถึงครอบครัวในทางที่ไม่ดี ไม่พูดสองแง่สองมุม และไม่พูดถากถางหรือทำร้าย ควรพูดในการปลูกฝังภาพพจน์รวมของสถาบันฯ รวมถึงประเทศชาติ นอกจากปลูกฝังให้รักในคณะของตัวเองแล้ว

กิจกรรมที่จัดไว้สำหรับน้องใหม่ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีเช่น การวิ่งสถาบันได้กำหนดแนวปฏิบัติไว้ คือ วิ่งได้เฉพาะภายในสถาบันฯ มีการตรวจประวัติสุขภาพน้องก่อนออกวิ่ง และสังเกตอาการของน้อง ถ้าจำนวนของพี่ที่คุมออกวิ่งมีจำนวนน้อยกว่า 1 ต่อ 10 ของน้อง ไม่อนุญาตให้มีการวิ่ง เพราะจะไม่สามารถควบคุมดูแลความปลอดภัยของน้องใหม่ได้ทั่วถึง และแสดงถึงความไม่พร้อมของรุ่นพี่ ขณะที่ควบคุมน้องออกวิ่งนั้น ห้ามสั่งน้องก้มหน้า แต่สั่งให้น้องวิ่งดูทางและห้ามเหลียวซ้ายแลขวา มีการดูแลและปฐมพยาบาลอย่างใกล้ชิด

สำหรับผู้ป่วยหรือเจ็บมากให้งดวิ่ง ทั้งนี้อยู่ในดุลยพินิจของประธานการประชุมเชียร์ ไม่ให้มีการวิ่งตากฝน หากมีการเปียกฝนต้องมีการดูแลสุขภาพของน้องเป็นกรณีพิเศษ การวิ่งต้องมีจุดหมาย การวิ่งที่แน่นอน และเป็นการวิ่งเพื่อแนะนำสถานที่ ทั้งนี้ต้องมีรุ่นพี่วิ่งนำไปก่อน

กิจกรรมที่น้องใหม่ต้องเข้าร่วมหลังจากการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่แล้ว สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้กำหนดกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ กีฬาน้องใหม่ การออกค่ายน้องใหม่ การร่วมกันพัฒนาสถาบันฯ จัดอภิปรายหรือส่งเสริมในแง่ของวิชาการให้แก่น้องใหม่ จัดงานร่วมกันแต่ละภาคในสถาบันฯ ให้มากขึ้น โดยเน้นบทบาทของน้องใหม่และส่งเสริมให้น้องใหม่มีการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ให้มากขึ้น

จากการสัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ของหนังสือพิมพ์มติชน (มติชน.2541) สรุปได้ว่าปกติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่มีนโยบายการรับน้องนอกสถานที่ เป็นนโยบายที่ถือปฏิบัติกันมาทุกปี ก่อนมีการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ ทางมหาวิทยาลัยจัดประชุมคณะกรรมการการศึกษาและอาจารย์ของแต่ละคณะเพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนในการรับน้องใหม่ และในปีการศึกษา 2541 อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้หาขบประมาณมาสนับสนุนจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ โดยปกติการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่จัดที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตก่อนถึงวันรับน้องใหม่ มหาวิทยาลัยจะส่งจดหมายแจ้งให้ผู้ปกครองทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับกิจกรรมรับน้องใหม่ หากมีกิจกรรมนอกเหนือจากที่มหาวิทยาลัยกำหนด เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาทำกันเอง มหาวิทยาลัยจะไม่รับผิดชอบ ในกรณีที่นักศึกษาทำกิจกรรมนอกเหนือจากมหาวิทยาลัยกำหนด มหาวิทยาลัยจะส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบเพื่อหาข้อเท็จจริงและลงโทษรุ่นพี่ที่ทำผิดตามระเบียบตามกรณี เช่น อาจคาดโทษ ทำทัณฑ์บน หากรุนแรงมากถึงขั้นไล่ออก รองอธิการบดีฝ่ายกิจการศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ความเห็นอีกด้วยว่า การรับ น้องใหม่รุนแรงหรือใช้วิธีลามก อนาจาร เป็นเรื่องที่คุณบริหารของสถาบันต้องลงโทษอย่างรุนแรง ไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่าง เพราะการรับน้องนอกสถานที่ที่นักศึกษาไปกันเองนั้นควบคุมไม่ได้ มีโอกาสเกินเลย และเกิดปัญหามากมาย จึงต้องทำโทษเพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่างต่อนิสิตนักศึกษารุ่นต่อไป กิจกรรมรับเพื่อนใหม่หรือน้องใหม่เป็นกิจกรรมที่ดี เสริมสร้างความสัมพันธ์ของรุ่นพี่กับรุ่นน้องเพียงแต่ต้องอยู่ในกรอบวัฒนธรรมที่เหมาะสม รุ่นพี่ควรใช้กิจกรรมที่สร้างสรรค์มารับน้อง ถ้าไปต่างจังหวัดก็ควรเป็นกิจกรรมเพื่อสังคม เช่น กิจกรรมออกค่ายอาสาพัฒนา กิจกรรมส่งเสริมสิ่งแวดล้อม กิจกรรมลักษณะเช่นนี้ ทางมหาวิทยาลัยพร้อมที่จะช่วยเหลือ โดยมีอาจารย์เป็นผู้ประสานงานติดต่อให้อย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับการรับน้องหอพักของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 4 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหัวหน้าหอพักชาย โดยหนังสือพิมพ์มติชน (มติชน.2541) พบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำหนดให้กิจกรรมรับน้องใหม่และประชุม

เชียร์ เสร็จสิ้นภายใน 3 สัปดาห์ โดยในปีการศึกษา 2541 มีน้องใหม่ในหอพักชายประมาณ 250 คน วันสำคัญของการรับน้องหอพัก คือวันบายศรี เป็นวันที่อบอุ่น และเป็นวันที่ยิ่งใหญ่ มาก จะเน้นการละลายพฤติกรรม เพราะปกตินิสัยเข้ามาใหม่จะเหมือนมีอะไรค้างอยู่ในใจ หรือ มีกำแพงขวางกั้นการรับน้องและการประชุมเชียร์จะช่วยทำลายกำแพงนั้นให้ทุกคนเปิดใจ และมี เพื่อนใหม่มากขึ้น การรับน้องหอพักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะได้รับความสนใจจากรุ่นน้อง มากกว่าการรับน้องคณะ เนื่องจากนิสิตนักศึกษาจะอยู่ด้วยกันและทำกิจกรรมที่คลุกคลีกันมาก นอกจากนี้ยังเน้นความสามัคคี เพราะการมีเพื่อนจะให้ประโยชน์ในด้านการเรียนและการใช้ชีวิต ในรั้วมหาวิทยาลัย ตลอดระยะเวลาในการเรียน 4 ปี (สมเดช โอบอ้อม.2542:22)

3.3 ปัญหาการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

สำเนาวิ ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์ ได้กล่าวถึงหลักการของระบบ SOTUS เป็นสิ่งที่ตั้งมาสอนให้นักศึกษายึดมั่นในประเพณีอันดีงาม นับถือผู้อาวุโส มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี และมีน้ำใจซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย ปัญหาของระบบ SOTUS นั้นอยู่ที่ตัว บุคคล และวิธีการ ปัญหาที่ตัวบุคคลนั้น อยู่ที่นักศึกษารุ่นพี่ที่ไม่ได้ปฏิบัติตามระบบ SOTUS อย่างจริงจัง นักศึกษารุ่นพี่เป็นจำนวนมากยังไม่ได้ทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง มีความประพฤติไม่เหมาะสม ไม่มีระเบียบวินัย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยยึดถือหมู่คณะมาก จึงทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันระหว่างคณะ นักศึกษารุ่นพี่ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ มาตราการวิธีการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่แท้จริง ไม่เข้าใจบทบาทของตนเอง มีความเชื่อที่ผิด โดยคิดว่าวิธีการบังคับขู่เข็ญ และการตะคอกด้วยเสียงอันดัง จนทำให้น้องใหม่เคารพและเชื่อฟัง รุ่นพี่ ทำให้เกิดความรัก ความผูกพัน และการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในหมู่รุ่นน้องใหม่ จึงทำให้ขาดความสามัคคีในมหาวิทยาลัย

ปัญหาที่เกี่ยวกับวิธีการนั้นอยู่หลายประเด็น คือ การประชุมเชียร์โดยการบังคับให้น้องใหม่ไปฝึกซ้อมเพลงเชียร์เป็นเวลาครั้งละหลายชั่วโมงเป็นเวลาสี่ถึงหกสัปดาห์ ทำให้นักศึกษาใหม่ไม่มีเวลาศึกษาเล่าเรียน อย่างเพียงพอ ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ การบังคับให้นักศึกษาใหม่วิ่งโดยพร้อมเพรียงกันเป็นหมู่ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย เช่น การเจ็บไข้ การช้ำชอกฟกช้ำ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสี่ยงต่อการเสียชีวิตอันเนื่องมาจากโรคหัวใจและโรคไวรัสลงตับ การลงโทษ ด้วยวิธีการต่างๆ และการปล้นหอ ทำให้นักศึกษาใหม่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิต โดยเฉพาะผู้ที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตอยู่แล้ว เมื่อต้องมาถูกวิพากษ์ ถูกลงโทษ หรือถูกปล้นหอ ทำให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพจิตมากขึ้น บางคนทนต่อสภาพการประชุมเชียร์ด้วยวิธีการดังกล่าวไม่ไหว ต้องลาออกจากการเป็นนักศึกษาไป นักศึกษาบางกลุ่มได้บังคับให้น้องใหม่ดื่มของมึนเมา ทำให้เสียสุขภาพร่างกาย และเป็นการสร้างนิสัยที่ผิด ที่คิดว่าผู้ชายต้องดื่มของมึนเมา การ

ประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ด้วยวิธีการรุนแรงทำให้นักศึกษาบางกลุ่มไม่เห็นด้วย และทำการต่อต้านด้วยวิธีการต่างๆ ทำให้เกิดการแตกแยก และขัดต่อขนบธรรมเนียมอันดีงามของสังคมไทย ทำให้สื่อมวลชนเสนอข่าวที่ก่อให้เกิดภาพพจน์ที่เสียหายต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้บริหารและอาจารย์ การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารบ่อยๆซึ่งบางครั้งเป็นผู้บริหารมือใหม่มักไม่เข้าใจปัญหาการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ บางคนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม จึงไม่ให้การสนับสนุน

ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ องค์การนักศึกษาบางสถาบันขาดแคลนงบประมาณในการจัดกิจกรรม แต่บางสถาบันมีงบประมาณโดยไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับผลการสัมมนากลุ่มย่อยของผู้บริหารและอาจารย์ประจำฝ่ายกิจการนิสิตเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์(ทพวงมหาวิทยาลัย.2543:5 – 6) ซึ่งที่ประชุมได้สรุปปัญหาของการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นจากตัวนักศึกษาใหม่ บางคนไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมในช่วงเย็นได้ เพราะบ้านอยู่ไกล ไม่ได้รับการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ และไม่ได้สร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง ไม่เห็นความสำคัญหรือประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ และบางคนเข้าร่วมกิจกรรมเพราะกลัวไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและกลุ่มรุ่นพี่ไม่กล้าบอกปัญหาหรืออุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม จึงส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ตลอดไป และนักศึกษาใหม่ไม่กล้าแจ้งปัญหาเรื่องสุขภาพของตน เมื่อเข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้เกิดอันตรายได้

2. ปัญหาที่เกิดจากรุ่นพี่ ยึดรูปแบบและวิธีการเก่าๆที่ไม่สร้างสรรค์ ไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาที่วางไว้ หรือไม่ปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับอนุมัติ ขาดคุณสมบัติที่เหมาะสม เช่น ขาดความรับผิดชอบ เป็นต้น ใช้อำนาจเกินขอบเขตที่กำหนดไว้และรุ่นพี่ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องมาก้าวก่ายการดำเนินงาน

3. ปัญหาที่เกิดจากคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ไม่เข้าร่วมหรือไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม เพราะเกรงว่าจะกระทบกับการจัดการเรียนการสอนไม่สามารถดูแลกิจกรรมรับน้องใหม่นอกสถานศึกษา เนื่องจากนักศึกษาจัดกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต

4. ปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครองหรือบุคคลภายนอก ไม่ให้ความร่วมมือ โดยไม่อนุญาตให้ บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรม มีทัศนคติในทางลบต่อกิจกรรม ไม่เข้าใจความสำคัญและประโยชน์ของกิจกรรม

5. ปัญหาอื่นๆมีดังนี้ ได้แก่ สถาบันไม่มีนโยบาย หรือประกาศเกี่ยวกับกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่ชัดเจน หรือมีนโยบายแต่นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย สื่อมวลชนนำเสนอข่าวที่ไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง โดยเฉพาะการพาดหัวข่าว ซึ่งเกิดจาก

มหาวิทยาลัยขาดการสื่อสารที่ดีกับสื่อมวลชน รายละเอียดของกิจกรรมไม่ชัดเจน เช่น วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และรูปแบบของกิจกรรม ตลอดจนการนำผลการประเมินไปปรับปรุงค่อนข้างน้อย (ทบทวมหาวิทยาลัย.2545: 5)

ปัญหาที่เกิดขึ้นมากมายจากการรับน้องใหม่ด้วยระบบไซดัส ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทำให้มันต์ขลังของระบบไซดัสเสื่อมลง เนื่องจากนักศึกษาและอาจารย์ส่วนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับระบบนี้และต้องการให้ยกเลิก แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากถูกต่อต้านจากนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เห็นด้วยกับระบบไซดัส เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(ธเนศวร์ เจริญเมือง.2535:12) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ทบทวมหาวิทยาลัย.2543:12) หรือผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ของสวนดุสิตโพล พบว่า นักศึกษาใหม่ร้อยละ 41 ต้องการให้จัดกิจกรรมรับน้องใหม่นักศึกษาร้อยละ 40 มีความคิดเห็นว่าจะจัดหรือไม่จัดก็ได้ ในขณะที่นักศึกษาร้อยละ 19 ไม่ต้องการให้จัดกิจกรรมรับน้องใหม่ (กัลยา นรสิงห์.2546:12;อ้างอิงจาก นภาพร พานิชชาติ.2545:7) แม้ว่าจำนวนนักศึกษาที่ไม่ต้องการให้จัดกิจกรรมรับน้องใหม่จะเป็นเพียงเสียงส่วนน้อยแต่เป็นสัญญาณเตือนให้บัณฑิตรุ่นพี่ทบทวนบทบาทของตนเองจะเห็นได้ว่าการรับน้องใหม่ด้วยระบบไซดัสยังคงได้รับความชื่นชมจากนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นการปลุกฝังระบบเผด็จการในรั้วมหาวิทยาลัยและยังเห็นชัดเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเหตุการณ์พฤษภาทมิฬที่ทหารใช้ความรุนแรงกับประชาชนซึ่งเป็นการแสดงออกของผู้มีอำนาจอยู่ในมือ (ธเนศวร์ เจริญเมือง.2535:13) เช่นเดียวกับนักศึกษาใหม่ที่ต้องจำนนต่อคำสั่งของรุ่นพี่ โดยไม่มีโอกาสได้คิดว่า เป็นความถูกต้องหรือชอบธรรมหรือไม่หรือแม้กระทั่งการรักษาสิทธิและเสรีภาพของตนเองในการเลือกที่จะไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ตนไม่พึงประสงค์ซึ่งมีผลสำคัญของวิถีประชาธิปไตยคือ การมีส่วนร่วม ดังนั้นน้องใหม่จึงไม่ควรยุติบทบาทของตนเอง ซึ่งเป็นเพียงผู้รับการปฏิบัติจากรุ่นพี่เท่านั้น หากแต่ต้องเป็นกำลังที่สำคัญในการกลั่นกรองและสืบทอดเฉพาะกิจกรรมที่ดีงาม และริเริ่มสร้างสรรค์ในสิ่งที่ดีกว่าให้แก่รุ่นน้องต่อไป (กัลยา นรสิงห์.2546:12;อ้างอิงจาก พรพิมล นาคนาวา.2542:13)

4. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในประเด็นเกี่ยวกับการตีความ ความเข้าใจและการให้ความหมายของนิสิต คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว และเพื่อให้เข้าใจแนวคิดและวิธีการของการวิจัยเชิงคุณภาพ นิศา ชูโต.(2545) ได้กล่าวถึงการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งแปลมาจากคำภาษาอังกฤษว่า Qualitative Research Method ทางด้านเทคนิคการวิจัย หมายถึง วิธีการปฏิบัติกระทำกับข้อมูลที่จับต้องไม่ได้ (หรือไม่เป็นตัวเลข) ที่กล่าวเช่นนี้หมายความว่า การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพ มิได้ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติเป็นศูนย์กลางในการ

วิเคราะห์ผลการวิจัยทั้งเรื่อง แต่เราสามารถนำสถิติวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วนได้

แฮมเมอร์สลีย์และซิลเวอร์แมน (นิศา ชูโต.2545:23;อ้างอิงจาก Hammersley.1992;& Silverman.1993) ได้กล่าวถึงการวิจัยเชิงคุณภาพโดยเน้นการสร้างแนวคิด การตีความ ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจมนุษย์และสังคมยิ่งขึ้น พบว่า “การวิจัยเชิงคุณภาพ” มิได้เป็นเทคนิคการวิจัยของสาขาหนึ่งสาขาใด หรือของปรัชญาหรือของทฤษฎีใดโดยเฉพาะแต่ครอบคลุมหลาย ๆ สาขาของสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เกี่ยวข้องกับวิธีการวิจัยของสังคมวิทยา ด้านการตีความหมาย อันได้แก่ Phenomenology, Hermeneutic Research, Symbolic Interactionism, Ethnomethodology, และ Postmodernism เป็นต้น ทางด้านมานุษยวิทยาซึ่งได้ใช้วิธีเทคนิควิเคราะห์ทางภาษา คือ Semiotic และ Discourse Analysis ร่วมด้วย

การวิจัยเชิงคุณภาพ จึงเป็นชื่อรวมของการวิจัยหลายสาขาวิชาและเป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางสังคม (Social Phenomena) การค้นหาและให้ความหมาย (Meaning) ของผู้เคยมีหรือผ่านประสบการณ์ดังกล่าวซึ่งเป็นความจริง (Social reality) ของบุคคลนั้นๆ เป็นเรื่องของ “กระบวนการ” (Process) ตลอดจนถึงการสร้างทฤษฎี (Theory building) จากบริบทของผู้เกี่ยวข้องในสภาวะทางสังคมนั้นๆ เพื่อแสดงว่า “โลกทางสังคม” ที่เรารู้ อยู่ เป็นไปและสำคัญอย่างไร (นิศา ชูโต.2545:24)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

สธัญ ภูงค์. (2550) ได้เสนอวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพตามลำดับซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ

1. การจัดระบบข้อมูล
2. การสร้างรหัสและการแสดงข้อมูล
3. การแปลความหมาย สร้างข้อสรุปและพิสูจน์ข้อสรุป

1. การจัดระบบข้อมูล

1.1 การจัดรูปข้อมูล

จากการเก็บข้อมูลในภาคสนามข้อมูลที่ได้อาจอยู่ในรูปของการจดบันทึกภาคสนาม (Field note) การบันทึกเทปการสัมภาษณ์ การบันทึกภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สิ่งที่ได้มานั้นเรียกว่า “ข้อมูลดิบ” (Raw data) หรือ “ข้อมูลเบื้องต้น (Rudimentary data) นำมาจัดระบบใหม่ สำหรับการจดบันทึกนั้นได้นำมาเขียนขยายเพิ่มให้ได้ใจความและมีรายละเอียดครบถ้วน หลังเหตุการณ์นั้นๆที่ได้นำมาพิมพ์ในรูปเอกสารตัวหนังสือ (Text) การบันทึกเสียงการสนทนาก่อนการสัมภาษณ์นำมาถอดเทปทุกถ้อยคำพูดและพิมพ์ออกมาเป็นเอกสาร

หนังสือ จากนั้นนำไปเก็บในแฟ้มเรียงไว้ตามลำดับวันที่เวลาก่อนหลังของการสัมภาษณ์ ในการพิมพ์บันทึกภาคสนามหรือถอดเทปในแต่ละหน้า ได้พิมพ์ครึ่งหน้า โดยเว้นว่างไว้ด้านขวาครึ่งหน้าเพื่อเอาไว้ใช้ในการใส่ข้อมูลอ้างอิง (Reference) การเขียนรหัส (Coding) และเว้นระยะห่างระหว่างบรรทัดบนและบรรทัดล่าง 2 เคาะ (Double spaces) เพื่อให้มีที่ว่างในกรณีมีการโยงเส้นหรือแทรกข้อความ จากนั้นจึงใส่ข้อมูลอ้างอิงไว้ด้านมุมล่างซ้ายทุกหน้า เพื่อบอกข้อมูลว่าเป็นข้อมูลการสัมภาษณ์กับใคร

ก่อนที่นำไปจัดหมวดหมู่ (Sorting) ตามหัวข้อ ผู้วิจัยได้ทำสำเนาเอกสารจำนวนชุดเท่ากับที่นำไปจัดแบ่ง โดยเอกสารชุดเดิมที่จัดเก็บเรียงตามเวลา วัน เดือน ปีนั้น เก็บรักษาไว้เป็นต้นฉบับ จำนวน 1 ชุด โดยไม่นำไปแปรรูปหรือแยกย้ายและไปเก็บไว้ในแฟ้มเพื่อป้องกันการสูญหาย การสับสนและเป็นการสะดวกกลับมาค้นหาในภายหลัง

1.2. การอ่านทาน (Reread) ข้อมูลทั้งหมดและการเขียนบันทึกต่างๆ

1.2.1 การอ่าน เมสัน (สธญ ภูคัง. 2550; อ้างอิงจาก Mason.1996 : 109) ได้แนะนำการอ่านไว้ 3 วิธี คือ การอ่านตามตัวหนังสือ (Literal reading) การอ่านค้นหาความหมาย (Interpretive reading) และการอ่านสะท้อนความคิดของตนเอง (Reflexive reading) ผู้วิจัยได้อ่านข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สนใจเนื้อหาของถ้อยคำ จากนั้นได้แปลความจากเนื้อหาถ้อยคำนั้น

1.2.2 การเขียนบันทึก ผู้วิจัยเชิงคุณภาพเขียนบันทึกต่างๆ (Notes) เสมอ ไมล์สและฮูเบอร์แมน (สธญ ภูคัง.2550; อ้างอิงจาก Miles ;& Huberman.1994 : 73-74) ผู้วิจัยได้บันทึกช่วยจำโดยลงวันที่บันทึกช่วยจำเสมอพร้อมทั้งเขียนหัวข้อแนวคิดสำคัญที่กำลังพูดถึงและโยงไปที่เฉพาะในบันทึกภาคสนาม และได้บันทึกช่วยจำทันทีที่เริ่มเก็บข้อมูลครั้งแรก

1.3 การร่างสรุปข้อมูล

การร่างสรุปหรือการสรุปขั้นต้น (Inter summary) เป็นผลผลิตชั่วคราวซึ่งสังเคราะห์สิ่งที่ผู้วิจัยได้รู้เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาและบ่งบอกว่ายังมีสิ่งใดที่ยังจะต้องค้นหาต่อไปการร่างสรุปทบทวนข้อมูลได้ข้อค้นพบพิจารณาความหมายของข้อมูลที่น่ามาสนับสนุนและเป็นกำหนดการ (Agenda) สำหรับการไปเก็บข้อมูลครั้งต่อไป การจัดระบบการสรุปผู้วิจัยได้สร้างรหัสปฐมภูมิ (Primary codes) ที่น่าสนใจ โดยใช้คอมพิวเตอร์เก็บฐานข้อมูลไว้ในไฟล์ สามารถค้นหาข้อมูลที่ตัดเป็นตอนๆ และลงรหัสไว้ (Coded checks) จากนั้นอ่านข้อมูลเหล่านั้นเพื่อเขียนเค้าโครงเรื่อง

2. การสร้างรหัสและการแสดงข้อมูล

2.1 การสร้างรหัสข้อมูล

การลงรหัส (Coding) หรือการทำดัชนี (Indexing) หรือการจัดประเภท (Categorizing) สเตราส์ (สธญ ภูคอง. 2550; อ้างอิงจาก Strauss.1987 : 5) บอกว่าเป็นส่วนที่ยากที่สุดสำหรับนักวิจัยที่ไม่มีประสบการณ์ที่จะเข้าใจและทำได้ดี รหัส คือ ชื่อ (Name), ป้ายชื่อ (Tag) หรือยี่ห้อ (Label) สำหรับกำหนดหน่วยของความหมายให้กับข้อมูลเชิงบรรยายหรืออ้างอิงที่เก็บรวบรวมไว้ในขณะทำการศึกษา โดยเขียนรหัสแนบไว้กับข้อความตอนหนึ่งขนาดไหนก็ได้ คือ เป็นคำวลี ประโยค หรือทั้งย่อหน้าเกี่ยวหรือไม่เกี่ยวกับบริบทใดโดยเฉพาะก็ได้ไมล์

สและฮูเบอร์แมน (สธญ ภูคอง.2550; อ้างอิงจาก Miles ;& Huberman.1994 : 57) ได้แบ่งรหัสไว้ 3 ชนิด คือ 1) รหัสเชิงบรรยาย (Descriptive codes) ได้แก่ รหัสที่บ่งบอกว่าข้อความตอนหนึ่งแสดงถึงลักษณะของกลุ่มปรากฏการณ์อย่างหนึ่งซึ่งใช้การตีความเพียงเล็กน้อย 2) รหัสเชิงตีความ (Interpretive codes) ได้แก่ รหัสซึ่งต้องใช้การตีความมากขึ้นซึ่งเกิดจากการที่ผู้วิจัยมีความเข้าใจและรู้เรื่องราวของสิ่งที่ศึกษามาลึกซึ้งมากขึ้น จนสามารถลงรหัสที่มีลักษณะครอบคลุมมากขึ้น 3) รหัสแบบแผน (Pattern codes) ได้แก่ รหัสที่มีลักษณะอธิบายหรืออ้างอิงได้มากขึ้น เครื่องบ่งชี้มักมีคำหนึ่งที่แสดงคำโครงเรื่อง (Theme) หรือแบบแผน (Pattern) ที่เกิดจากการอ้างอิงด้วยเหตุผล รหัสชนิดนี้มักถูกนำมาใช้ในช่วงท้ายๆของการเก็บข้อมูลซึ่งรูปแบบหรือแบบแผน (Patterns) เหตุการณ์เรื่องราว ความคิดหรือสิ่งต่างๆมีความชัดเจนมากขึ้น

ผู้วิจัยได้สร้างรหัสทั้งก่อนที่ลงเก็บข้อมูลภาคสนามและสร้างภายหลังเก็บข้อมูล รหัสที่สร้างก่อนเก็บข้อมูลนั้น ไมล์สและฮูเบอร์แมน (สธญ ภูคอง.2550;อ้างอิงจาก Miles ;& Huberman.1994 : 58) เรียกว่า รายการรหัสเริ่มต้นชั่วคราว (Provisional start list of codes) ผู้วิจัยจัดทำรายการรหัสเริ่มต้นนี้โดยพิจารณาจากกรอบแนวคิดการวิจัย คำถามการวิจัย โดยเริ่มจาก 10 กว่ารหัสจนถึง 50-60 รหัส ผู้วิจัยสามารถจดจำได้โดยไม่ต้องกลับไปดูรายการบ่อยๆ รายการนั้นมีโครงสร้างและเหตุผลที่อธิบายได้ชัดเจน ได้พิมพ์หรือเขียนรายการไว้บนการอ้างอิง

รหัสมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเรื่อยไป ในขณะที่ประสบการณ์ในภาคสนามยังดำเนินต่อไป บางรหัสใช้ไม่ได้ไม่มีข้อมูลภาคสนามต้องกำจัดรหัสนั้นไป บางรหัสใช้ได้มากเกินไป ต้องแบ่งรหัสออกเป็นรหัสย่อยๆ รหัสเหล่านั้นมีระเบียบทางแนวคิดและระเบียบทางโครงสร้าง รหัสมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่กลมกลืนและมีความสำคัญต่อการศึกษาและเป็นส่วนหนึ่ง

ของโครงสร้าง และการให้คำจำกัดความเชิงปฏิบัติการอย่างชัดเจนเป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้

2.2 การจัดแสดงข้อมูล

การจัดแสดงข้อมูลเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญของกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล ตามทัศนะของไมล์สและฮูเบอร์แมน (สธญ ๒๕๕๐; อ้างอิงจาก Miles ;& Huberman.1994 : 11) การจัดแสดงข้อมูล ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลอย่างมีระบบและกะทัดรัดซึ่งช่วยในการสร้างข้อสรุปและนำไปใช้ปฏิบัติได้ และเชื่อว่าเป็นแนวทางสำคัญที่นำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่มีความเที่ยงตรง (Valid) เพื่อช่วยในการจัดข้อมูลให้เป็นระบบ เข้าถึงได้ง่าย รูปแบบกะทัดรัดสามารถเห็นได้ว่าการกำลังเกิดอะไรขึ้นและสร้างข้อสรุปที่มีเหตุผลหรือเข้าสู่การวิเคราะห์ขั้นต่อไปที่ข้อมูลที่จัดแสดงขึ้นว่าอาจเป็นประโยชน์

2.3 การเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ของข้อมูล

ผู้วิจัยสามารถหาความสัมพันธ์ที่แท้จริงได้อย่างไร วิธีทั่วไปวิธีหนึ่ง คือ การค้นหาความเกี่ยวข้องกันระหว่างตัวแปรที่แตกต่างกัน เมื่อจัดประเภทข้อมูลได้แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความเป็นกฎเกณฑ์ ความแตกต่างและความเป็นลักษณะเฉพาะในข้อมูลเหล่านั้น สามารถค้นหาแบบแผนจากข้อมูลทำได้ดียิ่งขึ้นโดยการวิเคราะห์ความถี่ของลักษณะที่เกิดขึ้น เมื่อมีการจัดประเภทข้อมูลแล้วหาเหตุผลอ้างอิงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์โดยการตรวจสอบว่าประเภทต่างๆรวมเข้าด้วยกันได้อย่างไร อย่างน้อยกลับไปดูว่าสามารถหาเหตุผลอ้างอิงความสัมพันธ์เช่นนั้นได้หรือไม่

3. การแปลความหมาย สร้างข้อสรุปและพิสูจน์ข้อสรุป

3.1 การแปลความหมาย (Interpretation) วอลคอตท์ (สธญ ๒๕๕๐; อ้างอิงจาก Wolcott.1994 : 39) กล่าวว่า ประกอบด้วย 2 วิธี คือ

1. ทำตามที่เขาชี้แนะ การตีความไม่มีกฎตายตัวที่ชี้ว่าสัดส่วนของการบรรยายความการวิเคราะห์และการแปลความควรเป็นเท่าใด ผู้วิจัยสามารถหากฎเชิงปฏิบัติได้ กล่าวคือ ตราบใดที่ไม่ละเมิดคุณธรรมความสุจริตใจของตนจึงทำตามข้อเรียกร้องที่เขาให้ทำไปเกิด
2. ทำตามที่เขาแนะนำ ผู้วิจัยไปเชิญผู้ร่วมงานหรือผู้ที่ไม่มีส่วนได้เสียกับงานวิจัย หรือผู้อ่านภายนอกช่วยวิจารณ์งานของตน

3.2 การสร้างข้อสรุป

ไมล์สและฮูเบอร์แมน (สธญ ภูงค์.2550; อ้างอิงจาก Miles ;& Huberman.1994 : 245) ผู้วิจัยได้เลือกแนวทางการสร้างข้อสรุปดังนี้

1. การสังเกตแบบแผนหรือเค้าโครงเรื่อง แบบแผนมี 2 เรื่อง คือ แบบแผนของตัวแปรที่เกี่ยวกับความเหมือนกันและความแตกต่างกันระหว่างประเภทต่างๆและแบบแผนของกระบวนการเกี่ยวกับการเชื่อมต่อเวลาและสถานที่ภายในบริบทหนึ่ง

2. การจัดกลุ่ม เป็นเทคนิคที่สามารถใช้ได้กับข้อมูลเชิงคุณภาพหลายระดับ กล่าวคือในระดับเหตุการณ์หรือการกระทำ ระดับผู้ทำแต่ละคน ระดับกระบวนการ ระดับบริบทหรือท้องถิ่น ระดับสถานที่ตั้งหรือกรณีที่เป็นหน่วยรวมทั้งหมด โดยการจัดกลุ่มและจากนั้นสร้างมโนทัศน์สิ่งต่างๆที่มีแบบแผนหรือลักษณะคล้ายๆกัน

3. ยุบรวมข้อปลีกย่อยเข้ากับหลักใหญ่ทั่วไป การจัดกลุ่ม (Clustering) หมายถึงการรวมสิ่งต่างๆที่ไปด้วยกันได้เข้าไว้ด้วยกัน โดยใช้มิติเดียวหรือหลายมิติ โดยพยายามกำหนดตำแหน่งของการกระทำ เหตุการณ์ ผู้กระทำ หรือกิจกรรมให้อยู่ในหมวดหมู่ที่มีความเป็นนามธรรมมากขึ้น

4. การกำหนดองค์ประกอบ จุดประสงค์ เพื่อลดขนาดของข้อมูล หาแบบแผน การจัดกลุ่ม การอุปมาและการยกระดับความเป็นนามธรรม

5. การทำให้แนวคิดมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน การใช้ความคิดเชื่อมโยงข้อเท็จจริงหนึ่งไปยังข้อเท็จจริงอื่นๆ ต่อจากนั้นจัดสิ่งเหล่านี้ให้เป็นแบบแผนที่มีกฎเกณฑ์สามารถเข้าใจได้ และมีความเป็นนามธรรมมากขึ้นด้วยเทคนิคที่กล่าวตั้งแต่ต้น สามารถเชื่อมโยงโดยการอ้างอิงเหตุผลอย่างมีขั้นตอนจากนั้นขยับความสัมพันธ์ระหว่างกันไปสู่แนวคิด (Constructs) จากแนวคิดไปสู่การผูกโยงข้อค้นพบ

3.3 การพิสูจน์ข้อสรุป

นักวิจัยมีวิธีการตรวจสอบและพิสูจน์ข้อค้นพบโดยการสร้างความน่าเชื่อถือตามหลักของ ไมล์สและฮูเบอร์แมน (สธญ ภูงค์.2550; อ้างอิงจาก Miles ;& Huberman.1994) ดังนี้

1. ตรวจสอบความเป็นตัวแทน ผู้ให้ข้อมูลและเหตุการณ์หรือกิจกรรมที่ถูกเลือกเป็นตัวอย่างอาจไม่ใช่ตัวแทนของประชากรหรือสิ่งที่ศึกษา การป้องกันข้อบกพร่องเหล่านั้นอาจทำได้ เช่น ใช้การสุ่มตัวอย่างในกรณีที่เป็นไปได้ การตรวจสอบสามเส้า โดยใช้วิธีเก็บข้อมูลหลายๆวิธีการสร้างตารางแสดงข้อมูลและการหาข้อมูลมาเติมช่องตารางที่ว่างหรือมีตัวอย่างน้อย

2. การให้น้ำหนักหลักฐาน ข้อมูลที่มีน้ำหนักได้แก่ข้อมูลที่นักวิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเองไปสังเกตโดยตรง ได้มาจากผู้ให้ข้อมูลที่เชื่อถือ ที่เก็บรวบรวมมาเมื่อผู้ตอบอยู่ตามลำพังมากกว่าที่อยู่ในสถานการณ์กลุ่มและที่ได้มาจากการติดต่อหลายๆครั้ง

3. การได้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้ให้ข้อมูล กระบวนการที่ให้สมาชิกช่วยตรวจสอบข้อมูล ด้วย มีประโยชน์หลายประการเป็นการให้เกิดสติปัญญาในใจระหว่างนักวิจัยกับผู้ให้ข้อมูลที่ให้ข้อมูล

ป้อนกลับเกี่ยวกับผลการศึกษาวิจัย อีกทั้งยังเป็นวิธีที่มีค่าอย่างยิ่งในการทำให้ข้อค้นพบเหล่านั้น มีหลักฐานมั่นคงมากขึ้น

ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

สุภาวศ์ จันทวานิช (2543:21-24) ได้กล่าวว่า ทำไมต้องใช้วิธีการเชิงคุณภาพ ไว้ดังนี้

1. เนื่องจากสภาพแวดล้อม (Context) มีสภาพที่แตกต่างกัน จึงไม่อาจใช้กฎเกณฑ์เดียวกันมาอธิบายได้

2. ต้องการศึกษาระบวนการของปรากฏการณ์สังคมว่าได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอะไร มีเงื่อนไขอะไรเกิดขึ้นในกระบวนการนั้น จากระยะเวลาหนึ่งไปยังอีกระยะเวลาหนึ่ง

3. ต้องการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ในระดับที่ลึกซึ้งถึงความหมายของปรากฏการณ์นั้นๆ สำหรับสมาชิกสังคมหรือกลุ่มสังคม

4. เรื่องที่ศึกษามีลักษณะเป็นนามธรรม เกี่ยวกับค่านิยม โลกทัศน์ ความหมายของสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ

5. ต้องการข้อมูลระดับลึกมาประกอบการตัดสินใจในการวางแผนปฏิบัติงาน

6. ใช้วิธีการเชิงคุณภาพในการทำความเข้าใจปัญหา ในการสร้างการมีส่วนร่วม และในการ หาแนวทางแก้ไขปัญหาในการพัฒนาร่วมกัน

สำหรับข้อจำกัดของวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ข้อค้นพบจากการวิจัยในรูปการศึกษาเฉพาะกรณีนำไปอ้างอิงใช้กับกรณีอื่นๆ (Generalization) ไม่ได้หรือได้น้อย

2. ผู้วิจัยภาคสนาม เป็นเครื่องมือวิจัยที่สำคัญ ได้รับการฝึกฝนอบรมเป็นพิเศษ ในการใช้วิธีการเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยมีความสามารถในการวิเคราะห์และตีความหมายข้อมูล และต้องเป็นผู้ที่มีสหวิทยาการในตัวเอง เพราะการกำหนดปัญหา การวิเคราะห์ข้อมูลต้องมองจากหลายมิติ หากไม่มีคุณสมบัติดังกล่าวก็ไม่ควรทำ

3. การวิจัยชนิดนี้ทำได้เฉพาะกรณี ไม่ใช่ทำกับประชากรทั้งหมด จึงไม่เหมาะที่ทำการพยากรณ์จำกัด

4. วิธีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ถูกโจมตีมากในเรื่องความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้เพราะเป็นวิธีการอัตนัยที่ขึ้นอยู่กับตัวผู้วิจัยโดยตรง ผู้วิจัยเน้นในเรื่องจริยธรรม

ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์ในการทำงานและในผลงาน โดยเฉพาะในการตีความหมาย ข้อมูล

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

บูแคนัน และคณะ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการที่นักศึกษารุ่นพี่สั่งลงโทษหรือสั่งให้นักศึกษาใหม่ทำในสิ่งแปลกๆ แปลงๆ เรียกว่า hazing ทำให้นักศึกษาใหม่เกิดความอับอาย ความเจ็บปวดหรือความแค้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพร่างกายหรือสุขภาพจิต ซึ่งบางครั้งอาจมีอันตราย ถึงชีวิต จากสถิติปรากฏว่าจากปี ค.ศ. 1971 - 1981 ได้มีนักศึกษาเสียชีวิตจาก hazing จำนวน 28 คน ดังนั้นในหลายมลรัฐได้ออกกฎหมายว่า hazing เป็นสิ่งที่ไม่ดี กฎหมาย เช่น รัฐฟลอริดา มีกฎหมายบังคับใช้ในปี ค.ศ. 1981 ใช้บังคับทั้งในวิทยาลัยชุมชน และมหาวิทยาลัย ตามรัฐธรรมนูญ ของรัฐฟลอริดากำหนด hazing ไว้ ดังนี้

1. hazing หมายถึง การกระทำใดๆหรือสถานการณ์ใดๆ ที่เป็นการประมาท หรือจงใจทำให้สุขภาพหรือจิตใจอยู่ในอันตราย โดยมีเป้าหมาย เพื่อการริเริ่มหรือการอนุญาต หรือเข้าร่วมกิจกรรมกับองค์กรใดๆซึ่งปฏิบัติงานอยู่ภายใต้การอนุญาตของมหาวิทยาลัย การกระทำใดๆ ที่เป็นการโหดร้ายทารุณ เช่น การถูกล่อ การทุบตี การตราน้ำ การบังคับให้ออกกำลังกายอย่างเปิดเผยต่อหน้าสมาชิก บังคับให้บริโภคอาหารใดๆของมีนเมา ยาสารใดๆ หรือบังคับให้มีกิจกรรมทางร่างกายใดๆ ที่หมิ่นเหม่ต่ออันตรายของสุขภาพบุคคลนั้น และกิจกรรมใดๆที่ ทำให้มีความกดดันทางอารมณ์อย่างสูง เช่น กีดกันการนอนหลับพักผ่อน บังคับให้ปลื้งตัวออกจากการติดต่อทางสังคม บังคับใน สิ่งที่เป็นการรบกวนจิตใจผู้อื่นเป็นอย่างยิ่ง ตลอดจนกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อความสง่างามเผยความภาคภูมิใจของบุคคลผู้นั้น

2. มหาวิทยาลัยแต่ละมหาวิทยาลัยต้องกำหนดนโยบายเพื่อต่อต้าน hazing และนำนโยบายเหล่านี้มาใช้ทุกองค์กรนักศึกษาและกำหนดโทษไว้ ซึ่งมีโทษทั้งปรับและยับยั้งการให้วุฒิปัตร์หรือใบรายงานผลการศึกษาจนกว่าชำระค่าปรับเรียบร้อยแล้ว รวมถึงการภาคทัณฑ์ การพักการเรียนหรือการให้ออกจากสถาบันด้วย

รัฐอิลลินอยส์ ได้ออกกฎหมายในปี ค.ศ. 1901 ว่า hazing เป็นความผิดทางอาญามีโทษปรับไม่เกิน 500 เหรียญ และจำคุกไม่เกิน 6 เดือน และห้ามมี hazing ทั้งในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน บูแคนัน (สำเนา ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.2531:25-26; อ้างอิงจาก Buchanan.1982)

ในรัฐเท็กซัส ได้กำหนดโทษเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตหรือกระตุ้นให้เกิด hazing หรือไม่

รายงานให้ผู้มีอำนาจของมหาวิทยาลัยทราบ โดยกำหนดโทษถึงขั้นให้ไล่ออกทันที สำหรับกฎหมายบ้านเมืองนั้นตั้งข้อหาว่าทำ hazing ซึ่งมีโทษปรับตั้งแต่ 50 - 500 เหรียญ และจำคุก 3 - 6 เดือน

รัฐเวอร์จิเนียถือว่า hazing เป็นความผิดทางแพ่งและอาญา และรัฐห้ามทำ hazing ทั้งในวิทยาลัยเอกชน และวิทยาลัยของรัฐ ถ้านักศึกษาผู้กระทำความผิดอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐจะถูกไล่ออกจากสถาบัน และทางสถาบันจะต้องแจ้งให้ทางบ้านเมืองเอาผิดกับบุคคลผู้นั้นด้วย

รัฐวิสคอนซิน ระบุโทษผู้ที่เกี่ยวข้องกับ hazing ทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จะต้องถูกลงโทษปรับไม่เกิน 500 เหรียญ และจำคุกไม่เกิน 60 วัน หรือทั้งจำทั้งปรับ

รัฐนิวเจอร์ซีย์ เริ่มมีกฎหมายบังคับในปี ค.ศ. 1980 โดยพฤติกรรมที่ถือว่าเป็นการเสี่ยงหรือทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย ถือว่าเป็นความผิด ยกเว้นการแข่งขันกีฬาตามประเพณี เช่นเดียวกับรัฐ แคลิฟอร์เนีย ซึ่งเริ่มมีกฎหมายบังคับใช้ในปี ค.ศ. 1976 ซึ่งยกเว้นเฉพาะการกีฬาแต่ห้ามมี hazing ทั้งในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

รัฐเมนมีกฎหมายบังคับในปี ค.ศ.1981 ใช้ทั้งวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งออกกฎข้อบังคับ เพื่อป้องกันสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ โดยความประมาท เลินเล่อ ของนักศึกษาหรือขององค์การนิสิตนักศึกษา และได้กำหนดโทษของผู้ฝ่าฝืนลงในบทลงโทษของรัฐทั้งทางแพ่งและทางอาญา และจะมีการทบทวนกฎเหล่านี้ทุกปี รัฐนิวเจอร์ซีย์ แต่เดิมไม่มีบทลงโทษตามกฎหมายจนกระทั่งปี ค.ศ.1980 เกิดกรณีที่นักศึกษาผู้หนึ่งตายด้วย heat stroke หลังจากที่ใช้เวลาออกกำลังกายหลายชั่วโมงในห้องที่อับในหอพัก ซึ่งในเวลานั้นไม่ได้ตัดสินความผิด แต่ระบุว่าตายด้วยความโง่เขลา ขาดจิตสำนึกและขาดความรับผิดชอบ บูแคนัน (ลำนาร์ จวรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.2531: 25;อ้างอิงจาก Buchanan.1982)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

สมสมร วงศ์จิต (2531) ศึกษาเรื่อง การประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ และวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ พบว่า วิธีการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ได้แก่ การต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ของคณะ และการรับน้องส่วนกลางของสโมสรนักศึกษา เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านผลดีของการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ที่รุนแรง ระหว่างนักศึกษาวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตวังท่าพระ มีความแตกต่างกันในเรื่องการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น น้องใหม่ได้สนิทสนมกันมากขึ้น และการร้องเพลงของคณะและเพลงของมหาวิทยาลัยได้ โดยนักศึกษาวิทยาเขตวังท่าพระมีแนวโน้มจะไม่เห็นด้วยน้อยกว่านักศึกษาวิทยาเขตพระราชวัง

สนามจันทร์ ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านผลดีของการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ที่ไม่รุนแรง มีความแตกต่างกันในเรื่องความสนุกสนาน สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ และเกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยนักศึกษาวิทยาเขตวังท่าพระ มีแนวโน้มจะเห็นด้วยน้อยกว่านักศึกษาวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ เปรียบเทียบความคิดเห็น ด้านผลเสียของการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ที่รุนแรง ระหว่างนักศึกษาวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตวังท่าพระ มีความแตกต่างกันในเรื่องเสียเวลา และไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน เกิดการบาดเจ็บทางร่างกาย ผลการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ ขาดความรับผิดชอบเมื่อเกิดเหตุร้าย นักศึกษาบางคนทนไม่ได้ต้องลงออกจากมหาวิทยาลัย และทำให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง โดยนักศึกษาวิทยาเขตวังท่าพระมีแนวโน้มจะไม่เห็นด้วยมากกว่านักศึกษาวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านผลเสียของการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ที่ไม่รุนแรงมีความแตกต่างกันในเรื่องเสียเวลาและไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน ผลการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร การเรียนไม่มีประสิทธิภาพและเกิดการอ่อนเพลียทางร่างกาย โดยนักศึกษาวิทยาเขตวังท่าพระมีแนวโน้มจะไม่เห็นด้วยมากกว่านักศึกษาวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ แนวคิดในการพัฒนาวิธีการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์คือ รุ่งพีให้คำแนะนำและช่วยเหลือน้องใหม่ในด้านการเรียนและการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัย การต้อนรับใหม่นอกสถานที่โดยเน้นความสนุกสนาน รุ่งพีปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง การอบรมด้วยคำสุภาพและมีเหตุผล การมอบของที่ระลึก การแสดงตามความสามารถและด้วยความคิดสร้างสรรค์ และการเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ

ธนรัตน์ สอนสา (2531) ศึกษาเรื่องการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่าวิธีการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ การรับน้องอีสาน การรับน้องรถไฟ การรับน้องภาควิชา การรับน้องคณะ การรับน้องและการประชุมเชียร์กลางสโมสรนักศึกษา ซึ่งแต่ละรูปแบบจะแตกต่างกัน โดยการรับน้องอีสานและบายศรีสู่ขวัญ นักศึกษามีลักษณะให้ความอบอุ่น ส่วนการรับน้องรถไฟจะมีการแนะนำข้อมูลต่าง ๆ ก่อนการเดินทาง และการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง ในขณะที่อยู่บนรถไฟจะมีการทำความรู้จักกันระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง การรับน้องกลางของสโมสรนักศึกษาและการรับน้องของคณะส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายกัน เช่น การนำป้ายข้อความต่าง ๆ มาแขวนคोन้อง การลอดซุ้มแยกตามชั้นปี การร้องเพลงคณะและเพลงมหาวิทยาลัย การวิ่ง การลงโทษด้วยวิธีการที่แปลกและพิสดาร เป็นต้น ส่วนการประชุมเชียร์จะมีลักษณะบังคับให้น้องใหม่ปฏิบัติตามคำสั่ง เช่น การเข้าแถวตรวจเครื่องแต่งกาย การเช็คชื่อ การตามน้องใหม่พี่ขาดการประชุมเชียร์ให้เข้าประชุมเชียร์ การสอนร้อง

เพลงโดยรุ่นพี่ร้องเป็นตัวอย่าง เป็นต้น

สำเนาฯ ขจรศิลป์;และบุญเรียง ขจรศิลป์.(2531:107-111)ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตเกี่ยวกับการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอนแก่น เชียงใหม่ และสงขลานครินทร์ พบว่า

1. นักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งสี่แห่ง จัดการประชุมเชียร์และต้อนรับน้องใหม่ในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงกลางเดือนกรกฎาคม การประชุมเชียร์ส่วนใหญ่จัดสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ระยะเวลา 18.00-23.00 น. โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสอนเพลงเชียร์ ฝึกความอดทน การนับถือและเชื่อฟังรุ่นพี่ ซึ่งส่วนใหญ่จะสอนให้ร้องเพลงคณะและเพลงมหาวิทยาลัย โดยมีการวิ่งการวิ่งพร้อมกันเป็นหมู่คณะภายในมหาวิทยาลัย การลงโทษด้วยวิธีการต่าง ๆ ส่วนการต้อนรับน้องใหม่แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรกเป็นการต้อนรับและช่วยเหลือน้องใหม่เข้าสู่มหาวิทยาลัย ช่วงที่สองเป็นการต้อนรับและปลอบขวัญน้องใหม่หลังจากได้ผ่านการประชุมเชียร์เป็นเวลา 4-6 สัปดาห์แล้ว วิธีการต้อนรับน้องใหม่มีทั้งภาคกลางวันและภาคกลางคืน โดยภาคกลางวันจะเป็นการลดชุดของรุ่นพี่ ส่วนภาคกลางคืนจะเป็นการเดินรำของนักศึกษารุ่นพี่และรุ่นน้อง

2. นักศึกษาและผู้บริหารส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ที่รุ่นแรก คือมีการวิ่ง การวิ่ง การลงโทษด้วยวิธีการต่าง ๆ การบังคับให้น้องใหม่สวดมนต์และการประชุมเชียร์มากกว่า 3 ครั้ง และแต่ละครั้งมากกว่า 3 ชั่วโมงนั้นก่อให้เกิดผลดี คือ ทำให้น้องใหม่เคารพและเชื่อฟังรุ่นพี่ ทำให้เกิดความอดทน ทำให้รุ่นพี่และรุ่นน้องรู้จักกัน และทำให้น้องใหม่ร้องเพลงคณะและเพลงมหาวิทยาลัยได้ สำหรับผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะเห็นผลดีของการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ที่รุ่นแรกน้อยกว่านักศึกษา โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีแนวโน้มที่จะเห็นผลดีของการประชุมเชียร์และต้อนรับน้องใหม่ที่รุ่นแรกน้อยกว่า นักศึกษาอีกสามสถาบัน ส่วนนักศึกษาต่างชั้นปีและนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในกลุ่มต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นในประเด็นเดียวกันนี้ไม่ต่างกัน นักศึกษาและผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการประชุมเชียร์และต้อนรับน้องใหม่ที่ไม่รุนแรงนั้น ก่อให้เกิดผลดีบางประการคือทำให้เกิดความสามัคคี ทำให้น้องใหม่สนิทสนมกับรุ่นพี่ ทำให้ทราบข้อมูลในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนและการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัย ทำให้น้องใหม่ร้องเพลงคณะและเพลงมหาวิทยาลัยได้ ทำให้ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี และทำให้น้องใหม่เกิดความอบอุ่น

3. นักศึกษาและผู้บริหารส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ที่เหมาะสม คือ การจัดสัมมนา รูปแบบของการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ และประกาศรูปแบบของกิจกรรมที่พึงประสงค์ให้ทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน การแจกสมุดโน้ตเพลงและสอนให้ร้องเพลงคณะและเพลงมหาวิทยาลัย การช่วยเหลือและแนะนำน้องใหม่ใน

ด้านการเรียนและการดำรงชีวิตในมหาวิทยาลัย การอบรมน้องใหม่ให้รักคณะและรักมหาวิทยาลัย การอบรมน้องใหม่ด้วยวาจาที่สุภาพและมีเหตุผล ตลอดจนปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง การไม่ละเมิดร่างกายและทรัพย์สิน การไม่เสพของมึนเมาเข้าห้องเชียร์ การจัดสอนซ่อมเสริมวิชาเรียนให้น้องใหม่ การจัดกิจกรรมพัฒนามหาวิทยาลัย การเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ การจัดพิธีผูกและถอดเนคไทด์ การแสดงดนตรีและศิลปวัฒนธรรม การเลี้ยงสังสรรค์และการแจกของที่ระลึกให้น้องใหม่

สมเดช โอบอ้อม (2540) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตพบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นว่ากิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่มีผลต่อการพัฒนาการของนักศึกษาโดยรวมในระดับมาก
2. อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่าการประชุมเชียร์มีผลต่อการพัฒนาการของนักศึกษาแตกต่างกัน ส่วนกิจกรรมรับน้องใหม่มีผลต่อการพัฒนาการของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ผู้บริหาร และอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาและมีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่มีผลต่อการพัฒนาการของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษายายและหญิง มีความคิดเห็นว่าการประชุมเชียร์และรับน้องใหม่มีผลต่อการพัฒนาการของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่มีผลต่อการพัฒนาการของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

ไพศาล ศรีวิชัย ;และคณะ(โสภณ อรุณรัตน์.2542;อ้างอิงจาก ไพศาล ศรีวิชัย;และคณะ.ม.ป.ป) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมรับน้องของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า การให้พี่รหัสพบน้องรหัส การที่รุ่นพี่และรุ่นน้องรับประทานอาหารร่วมกัน และรูปแบบการจัดกิจกรรม การรับน้องควรเน้นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม เป็นรายการที่นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด และที่เห็นด้วยในระดับปานกลางคือ การจัดกิจกรรมการรับน้องควรมีหนังสือเพื่อขออนุญาตจากผู้ปกครองและต้องได้รับคำตอบที่เป็นลายลักษณ์อักษรการต่อต้านรูปแบบการรับน้อง ของกลุ่มพิทักษ์สิทธิ มช. เป็นสิ่งที่ถูกต้อง และการให้น้องใหม่ ลอดซุ่มและรายการที่นักศึกษาเห็นด้วยน้อย คือ การจัดกิจกรรมการรับน้อง ก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี การให้น้องใหม่รับประทานอาหารแปลก ๆ และการเล่นเกมโดยให้น้องใหม่ชายหญิง ถูกเนื้อต้องตัวกันอย่างเกินเลย

สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2542 : 80-94) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษา อาจารย์และผู้ปกครองเกี่ยวกับกิจกรรมรับน้องใหม่และกิจกรรมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย

เสียงใหม่พบว่า คณาจารย์ส่วนใหญ่ทราบว่าการกิจกรรมรับน้องใหม่มีการจัดเดินขึ้นไปบนมัสการพระธาตุดอยสุเทพและมีกิจกรรมเชียร์สำหรับน้องใหม่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า น้องใหม่เข้าร่วมกิจกรรมโดยไม่เต็มใจ แต่อยู่ในภาวะจำยอมเพราะน้องใหม่คิดว่า อาจารย์และมหาวิทยาลัยสนับสนุนรุ่นพี่ โดยรุ่นพี่ใช้เวลาของ น้องใหม่มากเกินไป และทำให้นักศึกษาขาดสำนึกในการคัดค้านการปกครองแบบเผด็จการ คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การรับน้องที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมเชียร์ทำให้นักศึกษารู้จักกันและรักกันแต่การบังคับให้น้องใหม่เข้าร่วมกิจกรรมเชียร์เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนมากที่สุด คณาจารย์ประมาณ 1 ใน 3 แนะนำว่าควรมีการคัดค้านสิทธิของนักศึกษาทุกคนในการเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ กับรุ่นพี่ และให้รุ่นพี่ปรับปรุงกิจกรรมรับน้องใหม่และ กิจกรรมเชียร์ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม นักศึกษารุ่นน้องเข้าร่วมกิจกรรมเชียร์มากกว่ารุ่นพี่ นักศึกษารุ่นน้องมีความคิดเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมรับน้องใหม่และกิจกรรมเชียร์ทำให้เกิดภาพโหดร้ายชัดเจน และนักศึกษารุ่นพี่และรุ่นน้อง มีความคิดเห็นว่ากิจกรรมรับน้องใหม่มีความรุนแรงลดลงเช่นเดียวกับ รุ่นพี่ทั้งนี้หลังจากกิจกรรมดังกล่าวผ่านพ้นไปแล้วนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับความสำคัญของระบบโหดร้ายเพิ่มขึ้นหลังจากกิจกรรมรับน้องใหม่ผ่านไปแล้ว โดยจำนวนนักศึกษาหญิงที่เห็นด้วยเพิ่มขึ้นมากกว่านักศึกษาชาย และจำนวนนักศึกษารุ่นพี่ที่เห็นด้วยเพิ่มขึ้นมากกว่าน้องใหม่ นักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับความรุนแรงของกิจกรรมรับน้องใหม่และกิจกรรมเชียร์ลดลง หลังจากกิจกรรมดังกล่าวผ่านไปแล้ว โดยจำนวนนักศึกษาหญิงที่เห็นด้วยลดลงมากกว่านักศึกษาชาย และจำนวนนักศึกษารุ่นพี่ที่เห็นด้วยลดลงมากกว่าน้องใหม่ นักศึกษาชายมีความรู้สึกเครียด กังวล และกดดันมากกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษารุ่นพี่ รู้สึกว่าถูกบังคับมากกว่านักศึกษารุ่นน้อง หลังจากกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ผ่านไปแล้ว นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมรับน้องใหม่และ กิจกรรมเชียร์ต่างกัน ซึ่งความพอใจจะลดลงตามลำดับชั้นปี โดยน้องใหม่มีความพอใจมากที่สุด และรุ่นพี่ปีสุดท้ายมีความพอใจน้อยที่สุด นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความพอใจต่อภาพรวมของระบบโหดร้ายมากที่สุด ในขณะที่นักศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้นจะพอใจในภาพรวมของระบบโหดร้ายลดลง นักศึกษารุ่นพี่ และผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่อนุญาตให้จัดกิจกรรมรับน้องใหม่นอกสถานที่ ในขณะที่น้องใหม่ไม่เห็นด้วยเพราะทำให้ขาดภาพของโหดร้าย นักศึกษารุ่นน้อง นักศึกษารุ่นพี่ และผู้ปกครองมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ผลดีของกิจกรรมรับน้องใหม่และกิจกรรมเชียร์คือ ทำให้เกิดความสามัคคี ส่วนผลเสียของกิจกรรมดังกล่าวคือ ทำให้เสียสุขภาพ ไม่มีเวลาพักผ่อนและเป็นผลเสียต่อการเรียน นักศึกษารุ่นน้อง และนักศึกษารุ่นพี่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ควรใช้เวลาในการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ 3 วันต่อสัปดาห์ ในขณะที่คณาจารย์เห็นว่าควรจัดภายใน 1 วัน โดยน้องใหม่เห็นว่าควรใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 2 ชั่วโมง ในขณะที่รุ่นพี่เห็นว่าควรใช้เวลาเฉลี่ยวันละ 3 ชั่วโมง เมื่อแยกนักศึกษาตามสาขาวิชาพบว่า นัก

ศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความคิดเห็นว่าการใช้เวลาโดยเฉลี่ย 3 วันต่อสัปดาห์และวันละ 3 ชั่วโมง ซึ่งมากกว่าความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ นักศึกษารุ่นน้อง นักศึกษารุ่นพี่ และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมที่มีลักษณะการแนะนำ การอบรม การให้ความร่วมมือ และกิจกรรมที่มีลักษณะออกแรงซุ่มนุ้ม และสังสรรค์ ควรรักษาไว้ ส่วนกิจกรรมที่มีลักษณะบังคับ ควรยกเลิก

อรพินทร์ ชูชม ;และคณะ (2542 : 31-35) ศึกษาผลกระทบของการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตรและวิทยาเขตองครักษ์ โดยใช้สถิติชั้นปีที่ 1 และสถิติชั้นปีที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สถิติชั้นปีที่ 1 และสถิติชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมเชียร์ของสโมสรคณะมากที่สุด และเข้าร่วมกิจกรรมรับน้องใหม่ที่ปายประกาศผลการสอบคัดเลือกน้อยที่สุด กิจกรรมที่นิสิตทั้งสองชั้นปีชอบมากที่สุด คือการแข่งขันกีฬาฟัน้องใหม่ ส่วนกิจกรรมที่ชอบน้อยที่สุดคือการประชุมเชียร์ของคณะ นิสิตทั้งสองชั้นปีเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ นิสิตทั้งสองชั้นปีมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ควรจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ระหว่างเวลา 13.60-19.00 น. นิสิตทั้งสองชั้นปีส่วนใหญ่ไม่ต้องการการเลี้ยงที่มีของมีเงินเมา หรือเลี้ยงส่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และไม่ต้องการให้มีการรับน้องใหม่นอกสถานที่ นิสิตทั้งสองชั้นปีส่วนใหญ่รายงานว่า กิจกรรมรับน้องใหม่ของคณะเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะสร้างสรรค์ มีความสนุกสนานบันเทิง การบายศรีสู่ขวัญ รุ่นพี่และรุ่นน้องรับประทานอาหารและบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกันส่วนกิจกรรมประชุมเชียร์ของคณะเป็นกิจกรรมที่สอนให้น้องใหม่ร้องเพลงคณะและเพลงมหาวิทยาลัย การฝึกกฎระเบียบที่เป็นประโยชน์ต่อน้องใหม่และการแนะนำการเรียน โดยนิสิตส่วนน้อยรายงานว่า มีการวิวาทด้วยวาจาที่ไม่สุภาพและข่มขู่ และการฝึกกฎระเบียบที่ไม่มีประโยชน์ สถิติชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 51 และสถิติชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 34 รายงานว่ารุ่นพี่จัดกิจกรรมที่มีความรุนแรง ผลกระทบจากกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ด้านผลดีต่อนิสิตคือ ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม มีความอดทนและอดกลั้น มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบต่อหมู่คณะ ส่วนผลกระทบด้านผลเสียต่อนิสิตคือ ก่อให้เกิดการอ่อนเพลียทางร่างกาย กดดันจิตใจ มีผลเสียต่อการเรียน และผู้ปกครองเป็นห่วงและวิตกกังวล นิสิตทั้งสองชั้นปีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบและลักษณะของกิจกรรมรับน้องใหม่ที่พึงประสงค์ได้แก่ พิธีบายศรีสู่ขวัญ การทำบุญตักบาตร การให้คำแนะนำและช่วยเหลือน้องใหม่ กิจกรรมที่มีลักษณะสร้างสรรค์และบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกัน กิจกรรมที่ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม กิจกรรมสันทนากการและบันเทิง การกำหนดบทบาทของรุ่นพี่และรุ่นน้องให้ชัดเจน การวางแผนการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง โดยกิจกรรมที่จัดต้องอยู่ภายใต้การดูแลของอาจารย์และควรจัดกิจกรรมภายในเดือนมิถุนายน นิสิตทั้งสองชั้นปี ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รูปแบบและลักษณะของกิจกรรมประชุม

เชียร์ที่พึงประสงค์ได้แก่ การแนะนำเกี่ยวกับการเรียนและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย การสอนให้น้องใหม่ร้องเพลงคณะและเพลงมหาวิทยาลัย การอบรมด้วยถ้อยคำที่สุภาพและมีเหตุผล การจัดกิจกรรมสันทนาการสลับกับการเชียร์ การวางแผนร่วมกัน การกำหนดกรอบและขอบเขตของกิจกรรม การประกาศรูปแบบของการประชุมเชียร์ และการกำหนดบทบาทของรุ่นพี่และรุ่นน้องในการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน นิสิตทั้งสองชั้นปีส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ควรใช้เวลาในการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ไม่เกินวันละ 2 ชั่วโมง โดยช่วงเวลาเย็นมีความเหมาะสมแก่การจัดประชุมเชียร์ ซึ่งนิสิตชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 35.2 ต้องการให้จัดกิจกรรมภายใน 2 สัปดาห์ ในขณะที่นิสิตชั้นปีที่ 2 ต้องการให้จัดกิจกรรมภายใน 1 เดือน กิจกรรมการรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์ นิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันส่วนใหญ่ในเรื่องรูปแบบและกิจกรรมการรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์ แต่มีข้อสังเกตว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 (รุ่นพี่) ต้องการรูปแบบกิจกรรมการรับน้องใหม่ที่เป็นไปในทางลบ เช่น การติดตามน้องใหม่ที่ขาดประชุมเชียร์ การวิพากษ์น้องใหม่ การบังคับน้องใหม่ และการทำโทษน้องใหม่ ในปริมาณที่มากกว่ารุ่นน้องอย่างเด่นชัด แสดงว่ากิจกรรมที่แสดงออกซึ่งอำนาจยังเป็นกิจกรรมที่รุ่นพี่ ยังต้องการให้มีอยู่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวนโยบายในการรับน้องใหม่ และการประชุมเชียร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ธนรัตน์ สอนสา (2531) ศึกษาการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น, สำเนา ขจรศิลป์; และบุญเรียง ขจรศิลป์ (2531) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษาเกี่ยวกับการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอนแก่น เชียงใหม่ และสงขลา และสมสมร วงศ์จิต (2533) ศึกษาการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร งานวิจัย 3 เรื่องนี้มีผลการวิจัยที่สอดคล้องกันซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ผลดีของการรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ในลักษณะที่มีความรุนแรง คือ ทำให้จิตใจเข้มแข็ง เกิดความอดทน เกิดความรับผิดชอบ ทำให้มีวินัย ทำให้ร้องเพลงคณะและเพลงมหาวิทยาลัยได้ และทำให้สนิทสนมกับเพื่อนมากขึ้น ส่วนผลดีของการต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ในลักษณะที่ไม่มีความรุนแรง มีผลดีเพิ่มเติม คือ ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานอบอุ่น เกิดความสามัคคี น้องใหม่ได้ทราบข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับการดำรงชีวิตภายในมหาวิทยาลัยและการเรียน สร้างเสริมการรักคณะและมหาวิทยาลัย สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและสถานการณ์ต่างๆ ทำให้มีความสัมพันธ์อันดีซึ่งในหมู่วิชาชีพเดียวกัน ก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจ เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่มีประโยชน์ และทำให้เกิดความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆของมหาวิทยาลัย

2. ผลเสียของการรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ ในลักษณะที่มีความรุนแรง คือ ทำ

ให้เสียสุขภาพจิต เกิดอาการทางกายเนื่องมาจากความกดดันทางจิตใจ เกิดอาการวิตกกังวล จนทำให้นักศึกษาที่ทนไม่ได้ต้องลาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน ทำให้เป็นคนก้าวร้าว เกิดอาการอ่อนเพลียทางร่างกาย เกิดความอับอาย ปลูกฝังความเข้าใจที่ผิด ผลการเรียนรู้ไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้เป็นคนไม่มีเหตุผล เกิดความคับข้องใจ ทำให้ขาดประสิทธิภาพ สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เกิดการทะเลาะวิวาท ทำให้ขาดความรับผิดชอบ และเมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้น ทำให้เสียหายต่อทรัพย์สิน ส่วนผลเสียของการต้อนรับ น้องใหม่และการประชุมเชียร์ในลักษณะที่ไม่มีความรุนแรง คือทำให้เกิดการไม่ตรงต่อเวลา

ตลอดจนงานวิจัย 3 เรื่องนี้ ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีแก้ไขปัญหที่เกิดจากการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่สอดคล้องกันซึ่งสรุปได้ดังนี้ คือ ระบบอาวุโสสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยที่มีความเคารพผู้อาวุโส จึงควรรักษาความเป็นพี่น้องไว้ การประชุมซ้อมเพลงเชียร์นั้นควรทำร่วมกัน โดยให้องค์กรนักศึกษาเป็นผู้จัดทำ ไม่ควรแยกแยะทำเป็นคณะ คือ ให้ทั้งคณะและหอพักร่วมกันทำที่ส่วนกลาง การกำหนดให้น้องใหม่ออกกำลังกายโดยการวิ่ง ควรให้น้องใหม่ต่างคนต่างวิ่งตอนเย็น โดยรุ่นพี่อาจติดทดสอบความแข็งแรงได้ การพารุ่นน้องไปลุยโคลนนั้น ไม่ควรทำ เพราะไม่ได้ประโยชน์ ควรจัดกิจกรรมให้รุ่นพี่รุ่นน้องร่วมกันทำความสะอาด เช่น การทำความสะอาดรอบบริเวณสถาบัน หรือการกำจัดผักตบชวา ก็จะทำให้รุ่นน้องได้ลุยโคลนที่ไถ่งาน และเกิดความรู้สึกที่รักสถาบันมากขึ้นอีกด้วย การสอนรุ่นน้องนั้น ควรทำด้วยเหตุด้วยผลมากกว่าการขู่ตะคอก บังคับขู่เข็ญ ควรคัดเลือกนักศึกษาที่มีความประพฤติดี มีผลการเรียนที่ดี มาทำการฝึกอบรมให้รู้ถึงวัตถุประสงค์ที่จะสอนรุ่นน้องให้ได้ผลดี (สมเดช โอบ อ้อม.2542:20)

สุวิมล บุญจันทร์ (2547) ศึกษาความคิดเห็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่มีต่อการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ ปีการศึกษา 2546 พบว่า ผลดี ผลเสีย ในการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่แต่ละกิจกรรมมีดังนี้ 1) กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีผลดีคือ เกิดความสนุกสนาน น้องใหม่ได้สนิทสนมกันมากขึ้น น้องใหม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ 2) กิจกรรมเชียร์กลาง มีผลดี คือ ทำให้เกิดความอดทน ร้องเพลงของมหาวิทยาลัยได้ ฝึกจิตใจให้เข้มแข็ง 3) กิจกรรมไหว้เจ้าพ่อมอดินแดงและบำเพ็ญประโยชน์ 4) กิจกรรมไหว้พระธาตุพนม และพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณตน มีผลดี คือ ได้แสดงความศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ได้สืบทอดประเพณีของมหาวิทยาลัย สร้างความรักและเชิดชูมหาวิทยาลัย 5) กิจกรรมสู่รั้วมอดินแดง มีผลดี คือ ได้สืบทอดประเพณีของมหาวิทยาลัย ปลูกฝังความรักและความภูมิใจในมหาวิทยาลัย ทำให้ทราบข้อมูลการเรียนในมหาวิทยาลัย ส่วนผลเสียของกิจกรรมรับน้องใหม่ทั้ง 5 กิจกรรม คือเกิดความอ่อนเพลียทางร่างกาย ขาดประสิทธิภาพ เสียสุขภาพจิต เกิดการบาดเจ็บทางร่างกาย และไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทั้งเอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งพบว่าจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย ทั้งในอดีตและปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่า การประชุมเชียร์และการรับน้องใหม่ที่ใช้เวลานาน มีการวิวาท การบังคับให้วิ่ง การวิ่ง และการสั่งให้รุ่นน้องปฏิบัติตามคำสั่งรุ่นพี่นั้น มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ในส่วนข้อดีนั้น การประชุมเชียร์และการรับน้องใหม่ด้วยวิธีการดังกล่าวย่อมทำให้นักศึกษาเกิดความคุ้นเคย ความรักสถาบัน ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดความสามัคคีและความผูกพันในกลุ่มเพื่อน รู้จักกันดียิ่งขึ้น นักศึกษารุ่นพี่ที่สามารถสั่งรุ่นน้องให้ทำสิ่งต่างๆได้อย่างพร้อมเพรียง สำหรับข้อเสียนั้นมีมากมาย รวมทั้งเสียเวลา ทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาตกต่ำ เสียเงิน เสียสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิต และบางครั้งอาจมีอันตรายถึงชีวิต อย่างไรก็ตามก็ได้มีการศึกษาหาวิธีทางแก้ไขในกิจกรรมที่ส่งผลกระทบในด้านต่างๆ เพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาวิจัย เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ เพื่อศึกษาการเกิดขึ้น พัฒนาการและการดำรงอยู่ ศึกษาความเข้าใจ และการให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ อีกทั้งยังเป็นวิธีการที่สามารถสืบเสาะและเข้าถึงรูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ที่พึงประสงค์ในความคิดเห็นของนิสิตและผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. พื้นที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) แบบเจาะจง (Purposive sample) ซึ่งเป็นผู้รู้เรื่องราวของกิจกรรมการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ เป็นอย่างดีและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนี้โดยตรง จำนวน 30 คน ได้แก่

1. นิสิตชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2549 จำนวน 15 คน ได้แก่ หัวหน้าห้อง นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง บางครั้ง และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม
2. คณะกรรมการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ จำนวน 5 คน ได้แก่ ประธานเชียร์ หัวหน้าสตาฟแต่ละฝ่าย
3. คณะกรรมการสโมสรนิสิตภาคปกติ จำนวน 5 คน ได้แก่ ประธานสโมสรนิสิต กรรมการสโมสรนิสิตที่ดูแลเรื่องการแผนงานและโครงการ และกรรมการที่ประสานงานกิจกรรมนี้โดยตรง
4. คณาจารย์ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมการรับน้องและประมุขเชียร์โดยตรง จำนวน 5 คน ได้แก่ รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต คณะกรรมการพัฒนานิสิต และอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

พื้นที่ศึกษา

พื้นที่ศึกษาผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ
แห่งหนึ่ง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิธีเก็บข้อมูล

ข้อมูลที่ตอบคำถามการวิจัยได้จากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth interview) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตามแนวทางการสัมภาษณ์เป็นกรอบความคิดพื้นฐานในการวิจัยเป็นหลักในการกำหนดประเด็นต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมเกี่ยวกับการเกิดขึ้น พัฒนาการ และการดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ ความเข้าใจและการให้ความหมาย ตลอดจนรูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการ การรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ ที่พึงประสงค์ในความคิดเห็นของนิสิตและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์

ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการดังกล่าวนี้ ช่วยให้ผู้วิจัยและผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบความเข้าใจในประเด็นที่สัมภาษณ์ให้เข้าใจตรงกัน มีความยืดหยุ่นในการสนทนา ในการสัมภาษณ์นั้นผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตนเอง ด้วยการสร้างความไว้วางใจ แนะนำตนเอง อธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัย ใช้คำพูดในการชักถามให้ผู้ให้ข้อมูลเปิดเผยความจริงให้มากที่สุด ไม่ให้เกิดการชี้นำ การเสนอความคิดเห็นส่วนตัว การร่วมแสดงความรู้สึกและร่วมแสดงอารมณ์ร่วมกับผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลมีความเต็มใจให้สัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้ขออนุญาตใช้เครื่องบันทึกเสียงและจดบันทึกประเด็นสำคัญ เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูลและเพื่อใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และในการวิจัยครั้งนี้ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดถือเป็นความลับ

2. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

2.1 ขั้นตอนการเตรียมเก็บข้อมูล

1) การเตรียมผู้วิจัย โดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และฝึกทักษะการสัมภาษณ์ เชิงลึก ฝึกทักษะการสังเกต เข้าร่วมการจัดกิจกรรมของสโมสรนิสิต ภายใต้การนิเทศของกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

2) ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล

2.2 ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

1) การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก ผู้วิจัยประสานงานกับรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตในการจัดประชุมชี้แจง ในการสร้างสัมพันธภาพ แนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย จรรยาบรรณในการวิจัยและเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลหลักพิจารณาตัดสินใจเข้าร่วมด้วยความสมัครใจในการให้ข้อมูลในครั้งนี้

2) การเก็บข้อมูล เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตอย่างมีส่วนร่วมโดยผู้วิจัยได้อยู่ในสถานการณ์จริง มีการบันทึกเทป และขออนุญาตทุกครั้งที่มีการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ให้เข้าใจตรงกัน โดยสัมภาษณ์ด้วยตนเอง และมีผู้ช่วยนักวิจัยในการช่วยจดบันทึก และเลือกสถานที่ในการสัมภาษณ์ที่สบายๆไม่เป็นทางการเพื่อสร้างบรรยากาศความผ่อนคลาย เกิดความไว้วางใจ ทำให้ผู้ให้ข้อมูลเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น ผู้วิจัยสนทนาโดยใช้คำพูดที่เป็นกันเอง เข้าใจง่าย และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยพยายามใช้เทคนิค การสนทนา เช่น การทวนความ การสรุปความ แต่ครั้งที่สัมภาษณ์เป็นคาบว่างจากการเรียน เวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งประมาณ 60 - 90 นาที ขณะสัมภาษณ์ผู้วิจัยจดบันทึกตามความเป็นจริง และมีการสัมภาษณ์เพิ่มเติมในประเด็นที่ยังไม่ได้ข้อมูลสมบูรณ์หลังจากที่มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในครั้งแรก โดยการถอดเทปเรียบร้อยแล้ว ภายใต้การนิเทศจากกรรมการที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 แล้วนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. การจัดระบบข้อมูล

1.1. การจัดรูปข้อมูล จากการจดบันทึกที่ได้จากการสังเกตนำข้อมูลมาเขียนขยายเพิ่มเติมให้ได้ใจความแล้วนำมาบันทึกลงคอมพิวเตอร์เป็นไฟล์ในรูปเอกสารหนังสือ (Text) ส่วนการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนำเทปบันทึกเสียงมาถอดถอดคำสัมภาษณ์คำต่อคำ พร้อมกับรายละเอียดที่บันทึกไว้ในขณะสัมภาษณ์ แล้วนำมาบันทึกลงคอมพิวเตอร์เป็นไฟล์ในรูปเอกสารหนังสือ (Text) เช่นเดียวกัน แล้วนำมาจัดเก็บในแฟ้มที่เรียงไว้ตามลำดับวันที่สัมภาษณ์ก่อนหลัง โดยตั้งชื่อแฟ้มตั้งแต่ F1 - F30 ตามลำดับ

1.2. การอ่านทวน (Reread) ข้อมูลทั้งหมดและการเขียนบันทึกต่างๆ ผู้วิจัยทำการอ่านข้อมูลทั้งหมดในแต่ละครั้งโดยอ่านแบบอ่านตามตัวหนังสือและอ่านแบบค้นหาความหมายเขียนบันทึกที่ได้จากการอ่าน และทำการลงรหัสบันทึกและลงวันที่ในการบันทึกไว้

1.3. การร่างสรุปข้อมูล จากการอ่านบทพจนานุกรมข้อมูลทั้งหมดอย่างละเอียดต่อจากนั้น
ตอบคำถามการวิจัยแล้วดึงเอาข้อมูลทั้งหมดเข้ามาเพื่อทำการสรุปขั้นต้น

2. การสร้างรหัสและการแสดงข้อมูล

2.1 การลงรหัสข้อมูล ผู้วิจัยลงรหัสโดยสร้างเค้าโครงกลางๆไว้ นำมาลงบนบัตร
(Card) ที่ใช้แบ่งประเภท รหัสที่ใช้ในสถานการณ์ต่างๆได้แก่ การกระทำ กิจกรรม ความหมาย
การมีส่วนร่วม ความสัมพันธ์ บริบท ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้บางรหัสใช้ไม่ได้ตัดรหัสนั้นไป ข้อมูล
มีมากเกินไปผู้วิจัยได้ทำการแบ่งรหัสย่อยๆ

2.2 การจัดแสดงข้อมูล ผู้วิจัยจัดแสดงข้อมูลแบบโครงสร้าง

2.3 การเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ของข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการค้นหาความเป็น
กฎเกณฑ์และความแตกต่าง จากนั้นพิจารณาว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไรจึงเกิดผลลัพธ์บาง
ประการออกมา และหาเหตุผลอ้างอิงความสัมพันธ์นั้น

3. การแปลความหมาย สร้างข้อสรุปและพิสูจน์ข้อสรุป

3.1 การแปลความหมาย (Interpretation) ผู้วิจัยแปลความหมายโดยใช้วิธีการตี
ความ จากวิธีของ Wolcott ที่เสนอไว้ในบทที่ 2 คือ การทำตามผู้อื่นชี้แนะ แนะนำ

3.2 การสร้างข้อสรุป โดยใช้แนวทางการสร้างข้อสรุป จากการสังเกตแบบแผนหรือ
เค้าโครงเรื่องเกี่ยวกับความเหมือนกันและแตกต่างกันระหว่างประเภทต่างๆของการเชื่อมต่อเวลา
สถานที่ภายในบริบทที่ศึกษา การจัดกลุ่มข้อมูลในระดับต่างๆจากนั้นสร้างมโนทัศน์สิ่งต่างๆที่มี
แบบแผนหรือลักษณะคล้ายๆกัน การแสดงความแตกต่างและเปรียบเทียบ ยุบรวมข้อปลีกย่อย
เข้ากับหลักใหญ่ทั่วไป กำหนดองค์ประกอบนำวิธีการต่างๆที่กล่าวข้างต้นมาสร้างสายใยเชื่อมโยง
หลักฐานว่าอะไรเป็นผลที่เกิดขึ้น และผลที่เกิดตามมานั้นปรากฏอยู่ในข้อมูลหรือไม่ มีเหตุผลมา
รองรับในการกล่าวอ้าง จากนั้นได้นำแนวคิดหรือทฤษฎีมาความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน

การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล

ผู้วิจัยมีการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบความเป็นตัวแทน โดยกำหนดว่าผู้ให้ข้อมูลมีความเกี่ยวข้องในเรื่องที่

ศึกษานี้และ/หรือมีความรู้ในเรื่องที่ศึกษาเป็นอย่างดี

2. การได้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูลช่วยตรวจสอบข้อมูล โดยมีการให้ข้อมูลป้อนกลับมีทั้งในระหว่างเก็บข้อมูล เมื่อสัมภาษณ์เสร็จแล้วสรุปทั้งหมดให้ผู้ให้ข้อมูลฟังแล้วถามอีกครั้งว่าถูกต้องหรือไม่ และตรวจสอบอีกครั้งเมื่อได้ผลการวิจัยโดยนำไปให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบ

นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสร้างความเชื่อถือได้ของข้อมูลโดยการสร้างความน่าเชื่อถือจากผู้วิจัย จากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการและการสัมภาษณ์เชิงลึก การใช้เทปบันทึกเสียง การหาข้อมูลเอกสารอ้างอิงจากงานกิจการนิสิต ขณะมีการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้จดบันทึกถ้อยคำพูด เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของข้อมูลจากนั้นเมื่อมีความจากเทปที่บันทึกไว้ทุกคำพูด ผู้วิจัยนำประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น มาตรวจสอบความเข้าใจของการสรุปความและตีความของข้อมูลด้วย ตลอดจนตรวจสอบความสมบูรณ์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ในกรณีที่พบว่าข้อมูลที่ได้มาไม่เป็นไปในทางเดียวกันผู้วิจัยนำมาตรวจสอบความเชื่อถือได้ทุกกระบวนการในการทำงานวิจัย ตามแนวทางที่กล่าวไว้ข้างต้น ถ้าตรวจสอบแล้วยังพบว่าเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการผู้วิจัยไม่มองข้ามประเด็นเหล่านั้น สิ่งที่ค้นพบนั้นเป็นประโยชน์ในการศึกษาในเชิงลึกต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาในครั้งนี้ สร้างขึ้นจากข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์ตรงของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ผู้วิจัยนำเสนอประเด็นที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ใน 6 ประเด็นใหญ่ๆดังนี้

1. เจื่อนไขและปัจจัยของการเกิดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
2. โครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
3. รูปแบบ วิธีการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
4. พัฒนาการ และการดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
5. ความเข้าใจและการให้ความหมายเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
6. รูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์

1. เจื่อนไขและปัจจัยของการเกิดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

สังคมไทยให้ความสำคัญในเรื่องของการต้อนรับผู้ที่จะเป็นสมาชิกใหม่ ด้วยการดูแลต้อนรับขับสู้เป็นอย่างดี ในระบบมหาวิทยาลัยก็เช่นเดียวกัน ในแต่ละปีจะมีนิสิตนักศึกษาเข้ามาใหม่ เป็นเรื่องพื้นฐานที่จะต้องเตรียมกิจกรรมที่จะต้อนรับน้องใหม่ในภาคเรียนแรกของการเปิดเทอมในแต่ละปีนั้นๆ กิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เกิดขึ้นท่ามกลางกระแสของความคิดเห็นที่แตกต่างกัน บ้างเห็นด้วย บางคนเห็นด้วยบางเรื่อง ไม่เห็นด้วยบางเรื่อง และบางคนก็ไม่เห็นด้วยในการจัดกิจกรรมนี้ ไม่ใช่เรื่องง่ายนักที่จะอธิบายว่าหากเป็นกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมแล้วทำไมยังมีการจัดกิจกรรมนี้อยู่อีก พอจัดแล้วจะมีข่าวของปัญหาหรือผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนี้ตามหน้าหนังสือพิมพ์หรือสื่อต่างๆตามมาในแต่ละปี ตลอดจนการถูกร้องเรียนจากผู้ปกครองของนิสิตชั้นปีที่ 1 ดังนั้นผลการศึกษาในครั้งนี้ พบว่าเจื่อนไขและปัจจัยที่ทำให้เกิดการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีดังนี้

1.1 การสนับสนุนจากทางคณะและมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 10 คน พบว่าในอดีตการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นกิจกรรมที่จัดโดยนิสิตตนเอง ยังไม่เป็นที่สนใจมากนัก บางครั้งจัดขึ้นโดยไม่ได้ทำเรื่องขออนุมัติเป็นทางการ แต่ปัจจุบันการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์จัดขึ้นมานับได้นั้นโครงการต้องได้รับอนุมัติเสียก่อน โดยมีขั้นตอนการขออนุมัติตามลำดับขั้นตอน กล่าวคือ ประธานสโมสรนิสิต เป็นผู้รับผิดชอบเขียนและประสานงานขออนุมัติโครงการต้อนรับน้องใหม่ โดยตั้งชื่อโครงการว่า"แรพบคณบดีวิศวกรรมศาสตร์" ส่วนประธานเชียร์ จะเป็นผู้รับผิดชอบเขียนโครงการและประสานงานขออนุมัติโครงการประชุมเชียร์ โดยทั้ง 2 โครงการจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ เพื่อเสนอต่อฝ่ายกิจการนิสิตของคณะพิจารณาในเบื้องต้นให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการและของมหาวิทยาลัย พร้อมเสนอไปยังคณะอนุกรรมการพัฒนานิสิตประชุมพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ หากได้รับความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการพัฒนานิสิตจะเสนอให้คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์พิจารณาเห็นชอบและเสนอขออนุมัติไปยังรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิตต่อไป หากโครงการดังกล่าวขัดต่อระเบียบข้อบังคับจะไม่ได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายกิจการนิสิต หรือหากได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายกิจการนิสิต แต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณบดีถือว่าโครงการที่จะจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นอันต้องตกไป หรือหากคณบดีเห็นชอบแต่รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิตไม่อนุมัติโครงการก็เป็นอันต้องตกไปเช่นกัน เมื่อโครงการไม่ได้รับการอนุมัติ นิสิตไม่สามารถดำเนินการใดๆทั้งสิ้นที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนี้ หากได้รับความเห็นชอบและได้รับอนุมัติโครงการนี้จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะเพื่อติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดต่อไป ซึ่งขั้นตอนการขออนุมัติโครงการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์แสดงเป็นภาพให้เห็นเพื่อความเข้าใจ ดังภาพประกอบ 1

“ก็ต้องได้รับอนุมัติให้จัดคะ เพราะว่าที่นี่คนเยอะจะทำอะไรก็ต้องขออนุญาตก่อน แอบทำไม่ได้ ถึงแอบทำกันอาจารย์ก็ต้องรู้อยู่ดี” (F8P1L17)

1.2 การจัดเตรียมนิสิตชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 10 คน พบว่ามหาวิทยาลัยจัดให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนานิสิตในด้านต่างๆ ทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดให้นิสิตและกิจกรรมที่องค์กรนิสิตจัดมาเอง ได้แก่ กิจกรรมปฐมนิเทศ พิธีไหว้ครู การแข่งขันกีฬาน้องใหม่ กิจกรรมเหล่านี้จำเป็นต้องจัดเตรียมนิสิตชั้นปีที่ 1 เพื่อเข้าร่วมกิจกรรม นิสิตต้องร้องเพลงคณะและมหาวิทยาลัยให้ได้และมีความพร้อมเพรียงกัน ลักษณะกิจกรรมมีการประกวดแข่งขันกันในแต่ละคณะจึงทำให้นิสิตต้องจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ขึ้น ในการเตรียมนิสิตชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อชัยชนะและศักดิ์ศรีความเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์

“มหาวิทยาลัยให้มีปฐมนิเทศ แข่งกีฬาเฟรชชี แล้วก็กิจกรรมอะไรต่อมิอะไรมากมาย ให้น้องพี่จัดน้องใหม่เข้าร่วม มีการแข่งขันรางวัลต่างๆ พวกผมก็ต้องจัดกิจกรรมนี้ เพื่อให้น้องเราทำด้วยความพร้อมเพรียงกัน เพื่อชัยชนะ เพื่อศักดิ์ศรีของเรา” (F9P1L16)

1.3 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่าจัดการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์มีการเคลื่อนไหวของกิจกรรมตลอดทั้งปี กล่าวคือในช่วงภาคเรียนที่ 1 ของการเปิดเทอม ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม จะกำหนดให้มีการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ขึ้น ตามกำหนดการที่วางไว้ หากล่วงเลยจาก 2 เดือนนี้ไปแล้วนั้น จะไม่สามารถจัดได้เนื่องจากเวลาจะใกล้ถึงวันสอบกลางภาค

ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ จะมีการจัดการคัดเลือกสตาฟ ฝ่ายต่างๆ ที่สำคัญ คือ สตาฟสร้างระเบียบวินัย(วิากเกอร์),สตาฟเชียร์ และสตาฟจิตวิทยา(ไซโค) จะต้องมีการสรรหาให้ได้มาซึ่งจำนวนที่งานให้ครบตามที่กำหนดไว้ เพื่อเตรียมพร้อมในการฝึกซ้อมต่อไป ส่วนสตาฟฝ่ายอื่นๆ ได้แก่ สตาฟสันทนทานการ,สตาฟพีนากลุ่ม และสตาฟพยาบาล อาจจะมีการคัดเลือกไว้บางส่วนแล้วทำการรับเพิ่มในช่วงการจัดกิจกรรมก็ได้ ในส่วนของคณะกรรมการสโมสรนิสิต จะกำหนดไว้ชัดเจนตามระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในช่วงภาคเรียนที่ 3 เดือนพฤษภาคม จะมีสตาฟสร้างระเบียบวินัย(วิากเกอร์),สตาฟ

เชียร์, สติฟจิตวิทยา(ไซโค) และสติฟสันทนการ นัดกันมาทำการฝึกซ้อมในหน้าที่ของตนเอง จะใช้เวลาไม่เกิน 1 เดือนก่อนเปิดเทอม หรือ จำนวน 3 วันก่อนเปิดเทอม ระยะเวลาในการนัด การฝึกซ้อมขึ้นอยู่กับการรวมตัวกันครบตามจำนวนที่กำหนด เพราะในช่วงนี้จะปิดการเรียนภาค ฤดูร้อน

ถึงแม้ว่ามีระยะเวลาที่เหมาะสม ระยะเวลา นั้นจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้นด้วย ซึ่งพบว่าในปีการศึกษา 2548 ข้าราชการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนและมหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญอย่างมาก จึงทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมนี้ได้

1.4 ง1.5 บประมาณเพียง1.6 พอในการรับน้อง1.7 ใหม่และประชุมเชียร์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 10 คน พบว่างบประมาณมีเพียงพอในการจัดการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์แหล่งงบประมาณ ได้มาจากเงินกำไรจากการขายของที่ระลึก เช่น เสื้อยืด สมุด ดั้งดึง เน็คไทด์ เสื้อปฏิบัติการ (เสื้อshop) โดยมีการฝากขายในร้านค้าในมหาวิทยาลัย และการออกบุญในงานต่างๆ ได้แก่ งานพระราชทานปริญญาบัตร งานวันลอยกระทง และรุ่นพี่มีการเรียกเก็บเงินกันเอง เรียกว่า “ค่ากิจกรรม” โดยในแต่ละห้องจะมีเหรียญก เป็นผู้เก็บรวบรวมเงิน โดยเลือกจากผู้ที่น่าไว้วางใจ ที่สุด บางห้องอาจมีเหรียญก 2 คน เพื่อถ่วงดุลกัน จะมีการเรียกเก็บเริ่มต้น ตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวนเท่าไรนั้นอยู่ที่การประชุมตกลงกันของสมาชิกในห้องนั้นๆ

นอกจากนี้ยังพบว่ารายการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้แก่ ค่าข้าวกล่อง สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 300 กล่อง และรุ่นพี่ ประมาณ 100 กล่อง ค่าอุปกรณ์ทำป้ายชื่อนิสิตชั้นปีที่ 1 ค่ายาในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ค่าอุปกรณ์ เขียนป้ายเพลงที่จะใช้สอน เช่น ปากกาเคมีและกระดาษแข็ง ค่าวัสดุจัดทำสมุดเพลงเชียร์

“การรับน้องทุกปีจะมีการเรียไรเงินซึ่งเป็นเงินรุ่นครับ”(F6P12L26)

“ต้องมึงงบประมาณ แนนอนต้องมีเงิน เพราะที่นี้เราให้น้องใหม่เข้าร่วมกิจกรรม น้อง เหนื่อยก็ต้องมีข้าวให้น้องกิน อาจารย์เคยบอกว่า ไม่เลี้ยงไม่ได้หรอก มั่นน่าเกลียดอะพี มั่น เหมือนกับตอนรับเขาต้องดูแลปูเสื่อให้ดี เหมือนแขกมาเยี่ยมบ้านเรา ก็ต้องต้อนรับขับสู้ให้ดี” (F10P1L18)

1.5 การสืบทอดประเพณี โดยยึดหลัก SOTUS

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน

15 คน พบว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้ เป็นอีกสถาบันการศึกษาหนึ่งที่ยึดถือระบบโซตัส (SOTUS) ในการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 5 ประการ ตามตัวอักษรทั้ง 5 ตัว คือ

- (1) S ย่อมาจากคำว่า Seniority คือ ต้องการให้นิสิตรุ่นน้องเคารพอาจารย์และนิสิตรุ่นพี่
- (2) O ย่อมาจากคำว่า Order คือ ต้องการให้นิสิตรุ่นน้องเชื่อฟังคำสั่งของอาจารย์และนิสิตรุ่นพี่
- (3) T ย่อมาจากคำว่า Tradition คือ ต้องการให้มีการรักษาเฉพาะประเพณีที่ดีงามและเหมาะสมไว้ เช่น การแต่งกายที่ถูกระเบียบ, สามารถร้องเพลง, บุมได้
- (4) U ย่อมาจากคำว่า Unity คือ ต้องการให้นิสิตรักษาความสามัคคีระหว่างนิสิต นิสิตได้รู้จักกันมากขึ้น
- (5) S ย่อมาจากคำว่า Spirit คือ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเสียสละมีความอดทนเพื่อส่วนรวม

การสืบทอดประเพณี นิสิตให้ความสำคัญในประเด็นที่ว่า “รุ่นพี่เคยสอนเรามาอย่างนี้ หากเราไม่ทำต่อไป แล้วนิสิตชั้นปีที่ 1 จะได้อย่างเราหรือไม่” และยังพบว่าเมื่อใดก็ตามที่ป้ายประชาสัมพันธ์ขึ้นบอร์ดด้วยคำว่า “SOTUS” นั้นแสดงว่าการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ได้เริ่มต้นแล้ว ดังภาพประกอบ 2

“ก็รู้สึกว่าเขาทำ เขาต้องรู้สึกอย่างนี้ เขาให้เราด้วยอย่างนี้จริงๆนะ ถ้าเราไม่ทำต่อไปแล้ว น้องมันจะได้ความรู้สึกแบบที่เราได้มัย น้องจะได้อะไรเหมือนที่เราเคยได้มัย”(F1P25L24)

“อย่างแรกคือสวระของน้อง น้องมีความเคารพ น้องมีความสามัคคี แรกสุดคือเราต้องมาหาก่อนว่าอยากให้น้องได้สิ่งไหนมากที่สุด เชื่อฟังคำรุ่นพี่ ความสามัคคีกันหรืออยากรู้เรื่องระบบ Seniority ตามที่ระบบวางไว้แล้ว คือเน้นความสามัคคี คือถ้านึกถึงการรับน้องอย่างแรกคืออยากให้น้องได้ความสามัคคี อยากให้น้องรู้จักรุ่นพี่” (F5P21L31)

“SOTUS มันมีอยู่ในตัวอยู่แล้วครับ S - Seniority คือ รุ่นน้องเคารพอาจารย์และรุ่นพี่ O – Order คือ รุ่นน้องเชื่อฟังคำสั่งของอาจารย์และรุ่นพี่ T - Tradition คือ ประเพณี U – Unity คือ ความสามัคคี S – Spirit คือ มีคุณธรรม จริยธรรม ความเสียสละ ความอดทน” (F30P5L22)

2. โครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่ และประชุมเชียร์

2.1 โครงสร้างองค์กรของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่าโครงสร้างองค์กรของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ประกอบด้วย 3 กลุ่มดังนี้

2.1.1 กลุ่มผู้บริหาร คณาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้แก่รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตคณะอนุกรรมการพัฒนานิสิต และอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

2.1.2 กลุ่มผู้นำนิสิตที่ดำเนินการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้แก่ ประธานสโมสรนิสิต รองประธานสโมสรนิสิต และประธานเชียร์

2.1.3 กลุ่มนิสิตที่ดำเนินการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้แก่ สติ๊กเกอร์ (สัณ), สติ๊กเกอร์สร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์), สติ๊กเกอร์จิตวิทยา (ไซโค), สติ๊กเกอร์เชียร์, กรรมการสโมสรนิสิต, สติ๊กเกอร์ผู้นำกลุ่มและสติ๊กเกอร์พยาบาล

การจัดโครงสร้างองค์กรของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ได้แสดงเป็นภาพให้เห็นเพื่อความเข้าใจ ดังภาพประกอบ 3

2.2 ภาระหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

เมื่อมีการแบ่งส่วนการบริหารการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ตามโครงสร้างที่กำหนดไว้แล้วนั้น แต่ละฝ่ายยังมีการกำหนดภาระหน้าที่ในการรับผิดชอบของกลุ่มที่ตนสังกัด จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่าภาระหน้าที่ของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็นกลุ่มตาม

สายบังคับบัญชาได้ 2 กลุ่ม ดังนี้

2.2.1 กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวนประมาณ 19 คน

2.2.2 กลุ่มผู้นำนิสิตและนิสิตที่ดำเนินการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

2.2.2.1 ประธานสโมสรนิสิต จำนวนประมาณ 1 คน

2.2.2.2 คณะกรรมการสโมสรนิสิต จำนวนประมาณ 15 คน

2.2.2.3 ประธานเชียร์ จำนวนประมาณ 1 คน

2.2.2.4 สตาฟเชียร์ จำนวนประมาณ 15 คน

2.2.2.5 สตาฟจิตวิทยา(ไซโค) จำนวนประมาณ 15 คน

2.2.2.6 สตาฟพี่ระเบียบ(วิวกเกอร์) จำนวนประมาณ 12 คน

2.2.2.7 สตาฟสันทนาการ(สัน) จำนวนประมาณ 20 คน

2.2.2.8 สตาฟพยาบาล จำนวนประมาณ 60 คน

2.2.2.9 สตาฟพี่นำกลุ่ม จำนวนประมาณ 100 คน

2.2.1 กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ควบคุมดูแลกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่ทุกรูปแบบเพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการและของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต จำนวน 1 ท่าน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตและคณะอนุกรรมการพัฒนานิสิต จำนวน 12 ท่าน อาจารย์ที่ปรึกษาสโมสรนิสิต จำนวน 2 ท่าน อาจารย์ปรึกษาโครงการ จำนวน 2 ท่าน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน

2.2.2 กลุ่มผู้นำนิสิตและนิสิตที่ดำเนินการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

2.2.2.1 ประธานสโมสรนิสิต มีหน้าที่ควบคุมดูแลการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบโครงการต้อนรับน้องใหม่ ร่วมมือกับประธานเชียร์วางแผนนโยบาย ประสานงานคอยอำนวยความสะดวกกับฝ่ายต่างๆ การได้มาซึ่งประธานสโมสรนิสิตนั้นคณะวิศวกรรมศาสตร์จัดให้มีลงคะแนนเสียงเลือกตั้งประธานสโมสรนิสิตก่อนวันที่ 15 มกราคมของทุกปี

ถึงแม้จะมีการจัดการเลือกตั้งในแนวทางประชาธิปไตยก็ตาม ยังพบประเด็นที่น่าสนใจคือ ตำแหน่งประธานสโมสรนิสิตมีการสืบทอดอำนาจเก่าและมีการผูกขาดอำนาจโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ ประธานสโมสรนิสิตเป็นประธานรุ่นของนิสิตชั้นปีที่ 3 เมื่อมีการเลือกตั้งใหม่ ประธานรุ่นของนิสิตชั้นปีที่ 2 จะได้รับการเลือกตั้งในปีต่อไป ดังนั้นประธานรุ่นนิสิตชั้นปีที่ 1 ก็คือว่าที่ประธาน

สโมสรนิสิตในปีถัดไปตามลำดับ

2.2.2.2 คณะกรรมการสโมสรนิสิต ประกอบด้วยรองประธานสโมสรนิสิตและกรรมการบริหารสโมสรนิสิต จำนวน 8 - 15 คน มีหน้าที่ประสานงานคอยอำนวยความสะดวกกับฝ่ายต่างๆ

2.2.2.3 ประธานเชียร์ ประธานเชียร์มาจากการคัดเลือกจากสตาฟสร้างระเบียบวินัย(วีกเกอร์) มีหน้าที่รับผิดชอบโครงการประชุมเชียร์ บริหารจัดการโครงการประชุมเชียร์และประสานงานกับสโมสรนิสิต

2.2.2.4 สตาฟเชียร์ มีหน้าที่รับผิดชอบงานในส่วนการสอนน้องร้องเพลงให้นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมสามารถร้องเพลงประจำคณะและเพลงประจำมหาวิทยาลัยได้ถูกต้อง ประกอบด้วย สตาฟเชียร์ ชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 15 คน

2.2.2.5 สตาฟจิตวิทยา (ไซโค) มีหน้าที่รับผิดชอบในการพูดให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่มีโรคประจำตัวและป่วยให้กลับเข้าไปร่วมกิจกรรมประชุมเชียร์ ลักษณะการสอนเช่นเดียวกับสตาฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) แต่จะใช้เสียงในการพูดที่เบากว่า ประกอบด้วยสตาฟจิตวิทยา (ไซโค) ชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 15 คน

2.2.2.6 สตาฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ประกอบด้วย สตาฟสร้างระเบียบวินัย(วีกเกอร์) ชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 12 คน มีหน้าที่รับผิดชอบ แบ่งได้ดังนี้

1) หลีด (Lead) คือ คนนำตักเตือนน้องใหม่ ตักเตือนทุกเรื่องที่กำหนดไว้ จะขึ้นต้นไว้ เช่น “สังคมเล็กๆคุณยังอยู่ร่วมกันกับใครไม่ได้ ก็อย่าหวังว่าคุณจะอยู่ร่วมกับคนที่นี้ได้ ไม่มีทาง”ส่วนใหญ่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 3

2) ฟอลโล (Follow) คือ คนที่พูดตามมีเสียงตะโกนโหวกแหวก โวยวายพูดตามกัน เช่น “จะอยู่กันได้เหอะ” ส่วนใหญ่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2

3) สติอป (Stop) คือ คนที่ทำการสั่งและยุติการลงโทษ ส่วนใหญ่เป็นนิสิต ชั้นปีที่ 2

4) คอมเพลน (Complain) คือ คนที่จับเวลาและพูดประมวลผลทุกอย่าง เช่น “การถูกลงโทษเพราะอะไร ที่คนที่นี่เขามารวมกัน มาต้อนรับคุณเพื่ออะไร อยากให้คุณเป็นแบบไหน เพื่อให้คุณเป็นส่วนหนึ่งของที่นี่” โดยการพูดเบาๆ เพื่อโน้มน้าวใจให้นิสิตชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ให้มากขึ้น เป็นหน้าที่ของนิสิตชั้นปีที่ 2

2.2.2.7 สตาฟสันทนการ (สัน) มีหน้าที่รับผิดชอบงานในการต้อนรับน้องใหม่และประชุมเชียร์สร้างความบันเทิงเสริมสร้างกำลังใจให้กับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรม และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการทำกิจกรรมแก่นิสิตชั้นปีที่ 1 ประกอบด้วย สตาฟสันทนการ ชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 20 คน

2.2.2.8 สต้าฟพยาบาล มีหน้าที่รับผิดชอบการทำงานในส่วนของการประชุมพยาบาลเบื้องต้น โดยสต้าฟพยาบาลชายเป็นผู้ดูแลนิสิตป่วยชาย และสต้าฟพยาบาลหญิงเป็นผู้ดูแลนิสิตป่วยหญิง ประกอบด้วยสต้าฟพยาบาล ชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 60 คน

2.2.2.9 สต้าฟพี่นำกลุ่ม มีหน้าที่รับผิดชอบงานในส่วนของการดูแลนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมทั้งก่อนและหลังการทำกิจกรรม โดยการรับฝากของ แจกข้าวกล่อง น้ำดื่ม น้ำของฝากคืนและพานิสิตชั้นปีที่ 1 เดินทางหอพัก ประกอบด้วยสต้าฟพี่นำกลุ่มชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน

จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 10 พบว่าในการทำงานร่วมกันนั้นในแต่ละฝ่ายมีหัวหน้าฝ่าย จำนวน 1 คน เพื่อเป็นตัวแทนไปประชุมเตรียมงานในแต่ละวันกับประธานเชียร์ในการรับงานมาถ่ายทอดให้กับสมาชิกในกลุ่ม เมื่อได้รับมอบหมายแล้วนั้น ส่วนใหญ่นิสิตชั้นปีที่ 2 จะเป็น “แม่งาน” จัดกิจกรรมให้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 และมีนิสิตชั้นปีที่ 3 ร่วมด้วยบางส่วน ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 4 เป็นผู้คอยให้กำลังใจและเสนอแนะอยู่เบื้องหลัง

“ลักษณะการทำงานก็จะมีหัวหน้าเป็นประธานเชียร์ แล้วรุ่นพี่ที่เป็นประธานเชียร์ส่วนใหญ่ เป็นพี่วักเป็นประธานเชียร์ แล้วก็ของแต่ละฝ่ายของวัก ไซโค สต้าฟเชียร์พยาบาล ก็จะมีหัวหน้าของแต่ละฝ่าย เวลาประชุมเขาจะเอาหัวหน้าของแต่ละฝ่ายขึ้นไปประชุม พอเสร็จก็จะลงมากระจายงานของแต่ละกลุ่มอีกที” (F1P16L17)

กล่าวโดยสรุป พบว่าการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์มีการจัดโครงสร้างองค์กรไว้อย่างชัดเจนในการบริหารจัดการกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ และได้มอบหมายภาระหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไว้อย่างลงตัว โดยมีนิสิตชั้นปีที่ 2 เป็น “แม่งาน” จัดกิจกรรมให้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 และมีนิสิตชั้นปีที่ 3 ร่วมด้วยบางส่วน ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 4 เป็นผู้คอยให้กำลังใจและเสนอแนะอยู่เบื้องหลัง พอเตรียมทีมงานเสร็จสิ้นแล้วนั้น เทศกาลการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เริ่มขึ้นเป็นลำดับขึ้นตอนดังต่อไปนี้

3. รูปแบบ วิธีการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์โดยการยึดหลักระบบ SOTUS แต่ละสถาบันการศึกษาจะมีความหลากหลายของกิจกรรมและมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละสถาบันที่ได้กำหนดขึ้นมาประจำสถาบันนั้นๆ จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมพบว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้ได้มีรูปแบบ วิธีการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ แบ่งออกเป็นขั้นตอนใหญ่ๆ ได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

3.1.1 การประกาศรับสมัครและการคัดเลือกสตาฟฝ่ายต่างๆ

3.1.2 การเขียนโครงการเพื่อขออนุมัติและการฝึกซ้อม

3.2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

3.2.1 กิจกรรมวันแรกพบ

3.2.2 พิธีประดับเครื่องหมายสัญลักษณ์คณะวิศวกรรมศาสตร์

3.2.3 การประชุมเชียร์และบำเพ็ญประโยชน์

3.3 หลังการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

3.3.1 การวิ่งประเพณี

3.3.2 กิจกรรมสัปดาห์บ่นเกียร์ (ยกเลิกในปีการศึกษา 2548 เป็นต้นมา)

3.3.3 พิธีมอบเกียร์และทิ้งเกียร์ (ยกเลิกในปีการศึกษา 2548 เป็นต้นมา)

3.3.4 งานเลี้ยงต้อนรับน้องใหม่เข้าภาควิชา

3.1 ก่อนการจัดกิจกรรม ช่วงภาคเรียนที่ 2 และภาคเรียนฤดูร้อน

3.1.1 การประกาศรับสมัครและการคัดเลือก สตาฟฝ่ายต่างๆ ช่วงเดือนตุลาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์

หลังการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เสร็จสิ้นแล้ว ในภาคเรียนที่ 2 ของแต่ละปี การรับสมัครและทำการคัดเลือก สตาฟฝ่ายต่างๆ มีหลากหลายช่องทาง ได้แก่ รุ่นพี่ฝ่ายต่างๆจะรู้จักกับรุ่นน้อง ทั้งเป็นสายเทคหรือสายรหัสหรือน้องที่รู้จักกัน สนิทสนมกัน จะพูดชักจูงให้มาร่วมเป็น สตาฟฝ่ายต่างๆและมีการติดประกาศรับสมัคร สตาฟฝ่ายต่างๆตามบอร์ดประกาศของคณะและบอร์ดบริเวณที่ผู้คนพบเห็นได้ง่าย เช่น บอร์ดโรงอาหาร บอร์ดที่หอพักนิสิต ใจความในประกาศจะเชิญชวนในลักษณะใช้คำพูดที่เข้าใจง่ายๆ เช่น รับสมัครปี 1 สตาฟสันทนา การ ตามด้วยเบอร์โทรศัพท์ของรุ่นพี่ เป็นต้น นอกจากจะมีการประกาศรับสมัครอย่างชัดเจนแล้วนั้น ยังพบแต่ละภาควิชายังมีการจัดการเลี้ยงต้อนรับน้องเข้าภาควิชา โดยนิสิตรุ่นพี่กับรุ่นน้องจะรู้จัก

กันมากขึ้นจากการไปร่วมงานเลี้ยงแล้วพูดชวนกันมาร่วมทำงานการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

เนื่องจากมีผู้สมัครจำนวนมาก จึงต้องมีการคัดเลือกให้ได้จำนวนที่ต้องการ เมื่อมีรุ่นน้องเข้ามาสมัครได้ตามจำนวนที่ต้องการแล้วนั้น รุ่นพี่ปี 3 - 4 ที่เป็น หัวหน้าฝ่ายนั้นๆ จะนัดกันประชุมถึงแนวทาง วิธีการที่จะทำการคัดเลือกรุ่นน้อง เมื่อได้แนวทางแล้วนั้น จะนัดรุ่นน้องมาทำการคัดเลือกโดยการให้รุ่นน้องสาธิตให้ดู และร่วมกันพิจารณาตัดสินว่ารุ่นน้องคนไหนเหมาะสมหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกันไป เช่น สต้าฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) จะดูหน้าตาให้มีความหน้าก้ว เครื่องขริม เสียงตะโกนดังๆ ที่สำคัญต้องมีควมกล้า สต้าฟจิตวิทยา (ไซโค) เช่นเดียวกับสต้าฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์)แต่จะไม่ดูที่เสียงส่วน สต้าฟเชียร์ จะให้สาธิตการร้องเพลงให้รุ่นพี่ฟัง เสียงมีความถูกต้องตามทำนอง จังหวะของเพลงเพื่อให้เป็นต้นเสียง ส่วนสต้าฟอื่นๆไม่มีเกณฑ์ในการคัดเลือก แต่จะใช้ความสมัครใจและใช้คนจำนวนมากและเมื่อคัดเลือกได้ตามจำนวนที่ต้องการแล้ว รุ่นพี่จะประกาศผู้ที่ผ่านการคัดเลือก ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ตอนปลายคนที่คัดตกก็มีความรู้สึกผิดหวังบ้าง ส่วนคนที่ได้รับการคัดเลือกมีความดีใจ และภาคภูมิใจที่ตนเองได้เป็นตัวแทนของคณะ ถือว่าได้รับมอบหมายหน้าที่สำคัญอย่างมาก จากการสัมภาษณ์ทุนการศึกษาซึ่งผู้วิจัยเป็นคณะกรรมการได้สอบถามว่านิสิตทำกิจกรรมอะไรบ้าง ส่วนใหญ่จะบอกหน้าที่ของตนเองในการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ และบอกด้วยความภาคภูมิใจในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หลังจากที่ได้สต้าฟที่จะต้องทำการสืบทอดการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์แล้วนั้น รุ่นพี่จะนัดหมายเพื่อทำการฝึกซ้อมต่อไป

3.1.2 การเขียนโครงการเพื่อขออนุมัติและการฝึกซ้อม ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงต้นเดือนมิถุนายน

ประธานสโมสรนิสิตและประธานเชียร์ทำการเขียนโครงการส่งเพื่อเสนอขออนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติให้จัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์แล้วนั้น สต้าฟฝ่ายต่างๆจะทำการฝึกซ้อมในภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่อไป พบว่า สต้าฟที่จำเป็นจะต้องทำการฝึกซ้อม ได้แก่ สต้าฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์), สต้าฟเชียร์, สต้าฟจิตวิทยา (ไซโค) และสต้าฟสันทนการ เพราะต้องการความแม่นยำหากมีการผิดพลาดในขณะลงกิจกรรมจะทำให้ขาดความศักดิ์สิทธิ์ รุ่นน้องจะไม่เชื่อถือ ส่วนสต้าฟพยาบาล พี่นำกลุ่ม คณะกรรมการสโมสรนิสิต ไม่จำเป็นต้องมาทำการฝึกซ้อม เนื่องจากว่าลักษณะงานไม่ต้องมีขั้นตอนรายละเอียดมากนัก สต้าฟฝ่ายต่างๆจะนัดกันมาทำการฝึกซ้อมที่คณะ ช่วงปิดเรียนภาคฤดูร้อน ก่อนการจัดกิจกรรมรับน้อง ประมาณ 1 เดือน หรือ ก่อน 1 สัปดาห์ ระยะเวลาขึ้นอยู่กับการรวมตัวกันและความพร้อมของแต่ละฝ่าย หากรวมตัวได้เร็วจะทำการฝึกซ้อมได้เร็วขึ้น พร้อมเมื่อไหร่ก็ซ้อมเมื่อนั้น โดยมีรุ่นพี่ปี 4 จะเข้ามาประสานกับเจ้าหน้าที่เพื่อติดต่อขอใช้สถานที่พักชั่วคราว เนื่องจากเป็นช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อน

(summer) ในอดีตมหาวิทยาลัย/คณะมีการสนับสนุนการจัดกิจกรรมนี้ จะอนุญาตให้ใช้สถานที่ตามฟีดแบ็ก แต่ในปี 2548 ได้มีการยกเลิกการรับน้องใหม่ทุกประเภท ทำให้มีผลต่อปี 2549 คือไม่สามารถสนับสนุนกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ดังนั้น จึงไม่สามารถอนุญาตให้ใช้สถานที่ได้ตามที่ขอ ถึงแม้จะได้รับการสนับสนุนโครงการนี้หรือไม่ สต๊าฟฝ่ายต่างๆจะดำเนินการฝึกซ้อมไว้ก่อน โดย สต๊าฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) มาทำการฝึกซ้อมได้แอบใช้ห้องสโมสรนิสิตเป็นที่พักชั่วคราว ระหว่างที่รอโครงการอนุมัติ โดยใช้เป็นที่ประชุม ที่นอน โดยไม่ได้บอกใครให้รู้ เกรงว่าจะถูกไล่ออกไป ส่วนสถานที่ฝึกซ้อม จะเป็นบริเวณที่อยู่รอบข้างด้านหลังคณะ หรือที่ที่ไม่มีคนแฟนพานัก แต่อยู่บริเวณใกล้ๆคณะ สะดวกกับการใช้เสียงดัง จะทำการซ้อมตอนเช้า เวลา 06.00 น. ตอนเย็นเวลา 17.00 - 19.00 น. ลักษณะการฝึกซ้อมจะซ้อมเหตุการณ์เหมือนวันที่ลงจริงๆ ฝึกซ้อมเสร็จในแต่ละวันจะมีการประชุมเพื่อการแก้ไขข้อผิดพลาด ส่วนสต๊าฟจิตวิทยา (ไซโค) จะซ้อมเฉพาะช่วงเย็น เวลา 16.00 - 18.00 น. สมาชิกจะช่วยกันคิดบทพูดและทำการฝึกซ้อมให้เกิดความแม่นยำ สต๊าฟเชียร์ซ้อมช่วงเย็นเช่นเดียวกัน จะซ้อมตามเพลงในสมุดเชียร์ จำนวน 15 เพลง บุม 2 บุม สต๊าฟสันทนากการจะซ้อมเพลงก่อนลงไม่นาน แต่ละฝ่ายจะมีรุ่นพี่ชั้นปีที่ 3 มาคอยควบคุมดูแล

3.2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

3.2.1 กิจกรรมวันแรกพบ (ปลายเดือนพฤษภาคม)

ระยะเวลาจัดกิจกรรมวันแรกพบ จำนวน 3 วัน โดยในวันแรกของการรายงานตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 เข้าหอพักสต๊าฟสันทนากการและคณะกรรมการสโมสรนิสิตจะนัดนิสิตชั้นปีที่ 1 มารวมกันที่ลานอเนกประสงค์เพื่อทำการรับป้ายชื่อน้อง เขียนชื่อเล่นหรือฉายาที่รุ่นพี่ตั้งให้ โดยให้นำป้ายติดไว้ด้านซ้ายหน้าอก เพื่อให้รุ่นพี่และเพื่อนร่วมชั้นรู้จักชื่อ จะติดตลอดจนถึงสิ้นสุดชั้นปีที่ 1 โดยสต๊าฟสันทนากการ, สต๊าฟพยาบาล และสต๊าฟพี่นำกลุ่ม จะเริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่กิจกรรมนี้เป็นต้นไป ส่วน สต๊าฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์), สต๊าฟจิตวิทยา (ไซโค) และสต๊าฟเชียร์ จะยังไม่ได้เริ่มปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในช่วงนี้สต๊าฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) จะทำการหลบหน้าไม่ให้นิสิตชั้นปีที่ 1 จำหน่ายได้ กิจกรรมวันแรกพบ สต๊าฟสันทนากการมีบทบาทสำคัญอย่างมากในกิจกรรมนี้ โดยมีการจัดกิจกรรม“ละลายพฤติกรรม”การร้องรำทำเพลง และให้น้องใหม่ทำการรู้จักกับเพื่อนใหม่และรุ่นพี่ และเตรียมนิสิตชั้นปีที่ 1 เพื่อจัดแถวและดูแลอำนวยความสะดวกให้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 ในการเข้าร่วมงานปฐมนิเทศของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีการจับสลากชื่อพี่เทค โดยรุ่นพี่เตรียมสลากที่เขียนชื่อ นามสกุล รหัสประจำตัว เบอร์โทรศัพท์ หากน้องใหม่คนใดจับสลากแล้วอ่านชื่อรุ่นพี่ ทุกคนจะปรบมือแสดงความยินดี โดยเฉพาะรุ่นพี่จะดีใจและตื่นเต้นที่ได้มีน้องเทค การดูแลช่วยเหลือกันและกันนอกจากจะมีพี่เทคแล้วนั้น ยังมีพี่รหัสอีกด้วย คือเลข

3 ตัวทำของรหัสประจำตัวนิสิตเหมือนกัน ถือว่าเป็นพี่รหัส/ น้องรหัส แต่เนื่องจากรุ่นพี่บางคน ลาออกไปทำให้เลขประจำตัวนิสิตหายไปด้วย พี่รหัสจึงไม่นิยมใช้ บางคนมีทั้งพี่รหัส/พี่เทค บางคนไม่มีพี่รหัส แต่ทุกคนจะต้องมีพี่เทค เพื่อดูแลซึ่งกันและกันตลอด 4 ปี สายเทคนั้นก็มีตั้งแต่ นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 กล่าวคือ นิสิตชั้นปีที่ 4 จะมีน้องเทคเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 3 จะมีน้องเทคเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 และนิสิตชั้นปีที่ 2 จะมีน้องเทคเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ตามลำดับ

กิจกรรมวันแรกพบเต็มไปด้วยรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ ทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้อง เป็นมิตรภาพ ที่แสนประทับใจในครั้งแรกเมื่อมาพบกัน กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีหลากหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่จะเป็นการร้องรำทำเพลง มีท่าประกอบเพลง โดยรุ่นพี่จะสาธิตทำให้ดูก่อน แล้วสั่งให้รุ่นน้องแต่ละคนออกมาเต้นให้เพื่อนๆดู ก่อนเสร็จสิ้นกิจกรรมแรกพบ ประธานสโมสรนิสิตกล่าวปิดโครงการ และทำการชี้แจงเกี่ยวกับกิจกรรมที่น้องใหม่ต้องเข้าร่วมในภาคเรียนที่ 1 ต่อไป ดังภาพประกอบ

4

3.2.2 พิธีประดับเครื่องหมายสัญลักษณ์คณะวิศวกรรมศาสตร์

วันรายงานตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะกรรมการสโมสรนิสิตจะไปทำการรับสั่งจอง

เครื่องแต่งกายนิสิต เช่น เสื้อปฏิบัติการ (เสื้อซ้อป) ตุงตุง เน็คไทด์ เข็มขัด เสื้อกีฬา ที่มีลักษณะเฉพาะของคณะวิศวกรรมศาสตร์ และได้สั่งทำโดยเฉพาะขึ้นมา เครื่องแต่งกาย อาทิเช่น เสื้อปฏิบัติการ (เสื้อซ้อป) ตุงตุง เน็คไทด์ เข็มขัด จะต้องทำพิธีมอบอย่างศักดิ์สิทธิ์ โดยรุ่นพี่จะนำนิสิตชั้นปีที่ 1 โดยแจ้งให้หัวหน้าไปบอกเพื่อนในห้องว่ารุ่นพี่นัดพบหลังเลิกเรียน ประมาณเวลา 18.00 น.และให้รุ่นน้องแต่งกายด้วยชุดนิสิตตามระเบียบของมหาวิทยาลัยให้เรียบร้อย โดยนับบริเวณที่ห่างไกลจากหอประชุมใหญ่ที่จะใช้จัดพิธี ระหว่างรอการจัดสถานที่ให้เรียบร้อยอยู่นั้น สตาฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์)จะพูดถึงความสำคัญของการแต่งกาย ความสามัคคี การเคารพรุ่นพี่ เมื่อทุกอย่างพร้อม ก็จะจัดให้รุ่นน้องจัดแถวตอน 1 แถว เดินเรียงกันตามกันมา ซึ่งจะต้องทำการปิดตาขณะที่เดินด้วย ห้ามลืมตา และจับมือเพื่อนทั้งสองข้างไว้ด้วย ห้ามหลุดจากกัน ถึงแม้จะมีอะไรมาขวางกั้น รุ่นพี่จะเป็นคนคอยควบคุมอยู่ด้านข้างและนำแถวบ้างก็เดินสะดุด ชนกันบ้าง (ภาพประกอบ 5) ขณะเดินรุ่นพี่จะพูดบอกว่าหากเราไม่สามัคคีจะแตกแถวได้ ทำการใดจะไม่สำเร็จ นิสิตจะเดินเข้ามาอย่างช้าๆ จนครบเข้าไปในหอประชุมใหญ่ ซึ่งจะปิดไฟทั้งหมด สร้างบรรยากาศให้มีความขลัง ศักดิ์สิทธิ์ ทุกคนจะอยู่ในความเงียบและมีดต่อมาพิธีกรจะเชิญประธานในพิธีจุดเทียนธูปบูชาพระรัตนตรัย และเชิญประธานกล่าวเปิดกิจกรรม ตัวแทนของนิสิตชั้นปีที่ 1 ชาย และหญิง ก้าวมาข้างหน้าเพื่อให้ประธานทำพิธีมอบเครื่องหมายสัญลักษณ์คณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยเน็คไทด์,ตุงตุงและเข็มขัดสำหรับนิสิตชาย ตุงตุงและเข็มขัดสำหรับนิสิตหญิง โดยรุ่นพี่จะยืนล้อมรอบรุ่นน้องที่นั่งอยู่ทั้งหมด โดยร้องเพลง "วิศวะสัมพันธ์"เมื่อประธานมอบเสร็จ รุ่นพี่ประมาณ 10 คนเดินมาข้างหน้าเวทีเรียงแถวหน้ากระดาน 1 แถว และรุ่นน้องที่นั่งอยู่ออกมาจับมอบเครื่องหมายสัญลักษณ์ดังกล่าวพร้อมรุ่นพี่จะผูกด้ายแดงที่ข้อมือให้ด้วย ขณะที่มอบให้นั้นรุ่นพี่จะพูดคุยกับน้องอย่างสั้นๆ โดยมีการแนะนำตนเองและบอกให้รักษาสິงที่พี่ให้ไว้ดีๆ น้องมีอะไรปรึกษาพี่ได้ เป็นต้น (ภาพประกอบ 6) เมื่อมอบครบทุกคน ประธานเชียร์จะมาพูดเน้นอีกครั้งเกี่ยวกับการแต่งกาย หรือระเบียบต่างๆ เป็นอันสิ้นสุดกิจกรรม

3.2.3 การประชุมเชียร์และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

วันแรกของการประชุมเชียร์ เรียกว่า “วันกดหัวน้องหรือวันดำน้อง”

โดยเริ่มเวลา 17.00 น. นิสิตชั้นปีที่ 1 มาพร้อมกันที่ลานลมโชย ชั้น 1 คณะ

วิศวกรรมศาสตร์ เมื่อมาพร้อมกันแล้วพื่อนำกลุ่มสั่งเรียกแถว หน้ากระดานเรียง 10 แถว การจัดแถวคนที่อยู่ขวามือนับ 1 เรียงมาซ้ายตามที่รุ่นพี่กำหนดยืนเอามือขวาแตะไหล่เพื่อนข้างหน้า

ห่าง 1 ช่วงแขน ส่วนมือซ้ายทำสะพานยื่นให้ชิดแขนต่อไป พร้อมเปล่งเสียงอย่างดังด้วยคำว่า “เฮ้” เมื่อถึงเวลาพื้่นากลุ่มให้นิสิตชั้นปีที่ 1 นั่งลง โดยสั่งว่า “ปี 1 นั่ง”

ต่อมาประธานเชียร์ ขึ้นมากล่าวชี้แจงความสำคัญและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์ และกิจกรรมของคณะเช่น งานวันแรกพบ วันปฐมนิเทศ และวันมอบไทด์และตั้งตั้งความตั้งใจของพื้่นที่ร่วมกันจัดงานขึ้นมา ตลอดจนสิ่งที่จะได้รับจากกิจกรรมต่างๆ และใครที่ไม่สมัครใจหรือผู้ปกครองไม่ให้เข้าร่วม ไม่ต้องเข้าร่วม และแนะนำอาจารย์ บุคลากร สติ๊ฟ ที่ดูแลกิจกรรมประชุมเชียร์ เมื่อประธานเชียร์พูดจบสติ๊ฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ทั้งหมดเดินเข้ามาอย่างรวดเร็ว แล้วสั่งจัดแถวด้วยเสียงดังและรวดเร็วจำนวนหลายครั้ง เพื่อทดสอบความพร้อมเพรียงกัน ต่อมาสติ๊ฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ที่มีหน้าที่เป็นหลีด (Lead) ทำการส่งคำสั่งการนั่งให้เป็นระเบียบหลีด (Lead) จะสั่งคำว่า “ระเบียบ” ให้นิสิตชั้นปีที่ 1 หายใจเข้าให้มีเสียงดัง แล้วจะสั่งคำว่า “เชียร์” นิสิตชั้นปีที่ 1 จะต้องเอาฝ่ามือตีลงบนหน้าตักของตนเอง ทั้ง 2 ข้าง โดยให้มีเสียงดังที่สุดเท่าที่จะดังได้ และให้เป็นระเบียบโดยพร้อมเพรียงกัน ในตอนแรกที่ทำการฝึกท่าระเบียบเชียร์นิสิตชั้นปีที่ 1 ทำไม่พร้อมเพรียงกันหลีด (Lead) จะพูดขึ้นว่า “ไม่พร้อมกันเลย” สติ๊ฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ที่มีหน้าที่เป็นฟอลโล (Follow) จะพูดตามด้วยเสียงตะโกนโหวกเหวก โวยวาย พูดตามกัน “แค่นี้ยังไม่พร้อมกันหรือ” เพื่อให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ตั้งใจทำให้พร้อมเพรียงกัน ต่อมาหลีด (Lead) จะทดสอบอีกครั้ง และเกิดความไม่พร้อมเพรียงกันสติ๊ฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ที่มีหน้าที่สตอป (Stop) เป็นคนสั่งให้หยุดทำกิจกรรม ขณะนั้น สั่งลงโทษและสั่งให้หยุดจากการลงโทษ วิธีการลงโทษให้ลูกนั่งครึ่งเข่า ในอดีตจะลงโทษนิสิตชั้นปีที่ 1 ส่วนในปี 2549 จะเปลี่ยนมาลงโทษรุ่นพี่ นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 แทน กิจกรรมเป็นไปด้วยความต่อนื่องนั้นจะเห็นว่าสติ๊ฟแต่ละหน้าที่คนใดที่จะพูดจะต้องส่งสัญญาณมือโดยกำมือขวา ยกสูงขึ้นให้คนอื่นรู้ว่าตนเองกำลังจะพูดคนต่อไป เพื่อป้องกันการพูดซ้อนกัน สัญญาณมือนี้จะรู้เฉพาะรุ่นพี่เท่านั้น

ในวันนี้สติ๊ฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ลงเชียร์เพียงฝ่ายเดียว โดยสอนเรื่องการขออนุญาตจากรุ่นพี่นิสิตชั้นปีที่ 1 จะต้องยกมือขวาขึ้นเหนือศีรษะ และหันฝ่ามือเข้าหาศีรษะ ด้านข้างหูยกให้สูงที่สุดด้วยความเข้มแข็ง จะใช้เมื่อต้องการขออนุญาต เช่น ขออนุญาตไปห้องน้ำ ขออนุญาตเข้าไปในแถว เป็นต้น นอกจากนี้สติ๊ฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ยังสอนเรื่องการใช้สถานที่ร่วมกับผู้อื่น เช่น หอพัก โรงอาหาร และห้องเรียน เพื่อให้รุ่นน้องได้รู้จักกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ตลอดจนมารยาทต่างๆ ในการใช้สถานที่กับผู้อื่น ยกตัวอย่างนิสิตที่ได้กระทำผิดในเรื่องที่ได้กล่าวมา เพื่อเป็นตัวอย่างให้เพื่อนนิสิตคนอื่นได้เห็นและจะได้ไม่นำมาปฏิบัติตาม สอนเรื่องชุดนิสิตและเน็คไทด์ ตั้งตั้งให้รุ่นน้องแต่งกายชุดนิสิตอย่างถูกระเบียบมีความภาคภูมิใจในชุดนิสิตและแนะนำสัญลักษณ์ต่างๆ ของคณะและสถาบันทำการตักเตือนนิสิตที่แต่งกายชุด

นิสิตไม่ถูกต้อง เพื่อไม่ให้ นิสิตคนอื่นเอาตามอย่างและให้ทำการปรับปรุงแก้ไขการแต่งกายให้ดีขึ้น
สอนเรื่องการปฏิบัติตัวต่อรุ่นพี่และเพื่อนต่างคณะโดยหากพบรุ่นพี่ทุกคนต้องยกมือไหว้ทำความ
เคารพ

ในการสอนแต่ละเรื่องจะมีวิธีการเช่นเดียวกัน คือหลีด (Lead) เป็นผู้พูดขึ้นก่อน ตาม
ด้วย ฟอลโล (Follow) สต๊อป (Stop) ตามลำดับ บางครั้งหลีด (Lead) จะสั่งการลูก – นิ่ง คั่น
รายการต่างๆ โดยมีการสั่งอย่างรวดเร็ว ทำให้นิสิตชั้นปีที่ 1 เกิดการบาดเจ็บ เช่น ขาชา หน้า
ซีด เป็นลม สติฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) จะบอกให้สติฟพยาบาลเข้ามารับออกไปจาก
ห้องเชียร์ โดยสติฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) จะไม่ถูกตัวรุ่นน้องเด็ดขาดและห้ามมองไปที่ตัว
นิสิตคนใดคนหนึ่ง และมีสติฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) ที่มีหน้าที่เป็น คอมเพลน
(Complain) คอยจับเวลาให้เป็นไปตามที่กำหนด ซึ่งเวลาประมาณ 19.00 น.จะหยุดพัก
กิจกรรมประมาณ 15 นาที เพื่อให้นิสิตชั้นปีที่ 1 พักกินน้ำ เข้าห้องน้ำและทำกิจกรรมส่วนตัว โดย
สติฟพี่นำกลุ่ม สติฟพยาบาล สติฟ สันทนาการ ภูกันเข้ามาถามนิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง
สภาพร่างกายเป็นอย่างไรบ้าง ไหวหรือไม่ และให้กำลังใจนิสิตชั้นปีที่ 1 ขณะที่ทำการพักนั้น
สติฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์)ทั้งหมดจะไปรวมตัวกันที่ห้องเรียนที่ห่างจากรุ่นน้องพอสมควร
เพื่อทำสมาธิ ขณะนั้นรุ่นพี่ปี 4 พูดให้กำลังใจสติฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) ที่ยังตื่นเต้นให้
เกิดความผ่อนคลาย พอถึงเวลาในช่วงที่ 2 สติฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์)จะเข้ามารูปแบบ
เช่นเดียวกับช่วงแรกและทำการสอนในเรื่องดังกล่าวข้างต้น เมื่อใกล้จะหมดเวลา คอมเพลน
(Complain) จะพูดประมวลผลทุกอย่าง ทั้งจุดประสงค์และเหตุผลของกิจกรรมที่ได้ทำไปในวันนี้
เพื่อให้รุ่นน้องเข้าใจและนำไปปฏิบัติโดยเน้นที่การไตร่ตรองด้วยตนเอง และทำการนัดหมาย
กิจกรรมในวันถัดไป และสั่งให้ตัวแทนนิสิตชั้นปีที่ 1 ผู้นำ 1 คน สั่งคำว่า “ความเคารพ “น้ำ
เสียงหนักแน่น โดยให้เปลี่ยนคนสั่งไม่ให้ซ้ำกันเพื่อให้ฝึกการสั่งทำความเคารพ ต่อมา สติฟพี่นำ
กลุ่มเข้ามาเรียกนิสิตชั้นปีที่ 1 ให้อยู่ในความสงบ ด้วยคำว่า “น้องเอ๋ย” พร้อมกำมือขวาขึ้น
นิสิตชั้นปีที่ 1 ตอบ “เอ๋ย” นั้นหมายถึงทุกคนต้องอยู่ในความเงียบสงบ แล้วตั้งใจฟังรุ่นพี่ สติฟ
พี่นำกลุ่มประกาศประชาสัมพันธ์รับสมัครแสดงตนชาย และเชียร์ลีดเดอร์ชาย - หญิง จำนวน 50
คน เพื่อทำการฝึกซ้อมหลังจากเสร็จสิ้นประชุมเชียร์ในแต่ละวัน ตั้งแต่เวลา 20.00 - 21.30 น.
ซ้อมที่บันไดอาคารสโมสร(โรงอาหาร)เพื่อเตรียมแข่งขันกีฬาเฟรชชีของมหาวิทยาลัยพอประชา
สัมพันธ์นัดหมายต่างๆเสร็จให้รุ่นน้องมารับของที่ฝากไว้และแจกข้าวกล่องและน้ำดื่ม และพานิสิต
เดินกลับหอพักอย่างเป็นระเบียบ ระหว่างก่อนถึงหอพักพี่นำกลุ่มพานิสิตยืนหันหน้าไปทางหอ
พระและนำสวดมนต์ก่อนนอนและกลับเข้าหอพักต่อไป ส่วนรุ่นพี่ฝ่ายต่างๆจะส่งตัวแทนเข้าร่วม
ประชุมรวมทั้งหมด โดยมีประธานเชียร์เป็นประธานในที่ประชุม โดยจะคุยกันในภาพรวมของ
กิจกรรมในแต่ละวัน ปัญหาที่เกิดขึ้น และใครที่ไม่ได้ทำตามแผนที่กำหนด(หลุด) ให้กำลังใจซึ่ง

กันและกัน ตลอดจนประชุมแผนกิจกรรมในวันถัดไป

วันที่ 2 ของการประชุมเชียร์

เวลาประมาณ 15.00 น. แต่ละฝ่ายประชุมเตรียมแผนงานที่จะลงในวันนี้อีกเวลาประมาณ 30 - 60 นาที รูปแบบกิจกรรมเช่นเดียวกับวันแรก แต่จะมีสตัฟเชียร์และสตัฟจิตวิทยา (ไซโค) ร่วมลงด้วย คือสตัฟพี่นำกลุ่มและสตัฟพยาบาลลงก่อนเพื่อเตรียมนิสิตชั้นปีที่ 1 ให้มีความพร้อมในการลงเชียร์ และทำการคัดนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ไม่สบายและไม่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมออกจากกลุ่ม เพื่อส่งไปให้สตัฟจิตวิทยา(ไซโค) สอนต่อไป ลักษณะจะเช่นเดียวกับสตัฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) แต่เสียงที่ใช้จะเบากว่า และพูดในลักษณะโน้มน้าวใจให้กลับเข้าไปรวมกลุ่มใหญ่ สตัฟ จิตวิทยา(ไซโค) จัดกิจกรรมในเวลาเดียวกันกับสตัฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) แต่คนละสถานที่

สตัฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) ลงเชียร์ นิสิตชั้นปีที่ 1 จะสั่งทำความเคารพ และเริ่มตรวจสอบจำนวนนิสิตชั้นปีที่ 1 คือให้นิสิตชั้นปีที่ 1 แถวแรกคนที่ 1 นับตัวเอง 1 คนต่อไปนับ 2 คนต่อไปนับ 3 ไปเรื่อยๆจนครบทั้งหมด คนสุดท้ายจะรายงานว่ามีทั้งหมดกี่คน โดยนับออกเสียงให้ดังๆ หากรุ่นพี่ไม่ได้ยินจะสั่งให้เริ่มนับใหม่อีกครั้ง และในวันนี้สอนเรื่องการแต่งกายของการเข้าประชุมเชียร์ โดยให้ใส่เสื้อยืดสีดำ มีสัญลักษณ์กราฟฟิคเพื่อบ่งชี้ทางหน้าอกด้านซ้าย และมีหมายเลข 3 ตัวซึ่งเป็นเลขท้าย 3 ตัวของรหัสประจำตัวนิสิตคนนั้นอยู่ทางด้านหลังของเสื้อ และให้ติดป้ายชื่อเยื้องพนักเพื่อออกไปห้ามติดทับสัญลักษณ์กราฟฟิคเพื่อง, กางเกงยีนส์, ถุงเท้า, รองเท้าผ้าใบ แต่งกายอย่างรัดกุมเพื่อเป็นการป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นจากแมลงต่างๆ รวมทั้งยังขอร้องมิให้รุ่นน้องใส่เครื่องประดับมาด้วยเพื่อป้องกันการสูญหายในระหว่างจัดกิจกรรม กรณีที่มีรุ่นน้องทำผิดด้วยการแต่งกายไม่รัดกุมจะแนะนำและตักเตือนให้รุ่นน้องเห็นคุณค่าของเงินจากผู้ปกครองที่ใช้ซื้อเครื่องประดับนั้น และสอนเรื่องวิธีการรายงานตัวเพื่อให้รุ่นน้องกล้าแสดงออกและกล้าพูดต่อหน้าพี่ๆและเพื่อนๆ โดยให้นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 - 3 คน ที่เป็นอาสาสมัครรายงานตัวให้ดู หากมีนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้ามาช้าจะต้องทำการขออนุญาตเข้าไปในแถว หากได้รับอนุญาตให้เข้าไปในแถวนิสิตคนนั้นจะตอบขอบคุณกลับไป

ต่อมาเป็นหน้าที่ของสตัฟเชียร์ จำนวน 15 คน ยืนจัดแถวเรียง 1 ยืนอยู่ในท่าระเบียบ อยู่ด้านนอกเพื่อรอคิวจากสตัฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) ในการเข้าไปสอนน้องร้องเพลงเพื่อ เตรียมให้นิสิตชั้นปีที่ 1 มีความพร้อมในการร้องเพลงเพื่อเข้าร่วมในพิธีเปิดกีฬาเพชรซี่เมื่อถึงเวลาจะเดินเข้าไปยืนข้างหน้าและด้านข้าง 2 ข้าง ที่นิสิตชั้นปีที่ 1 นั่งขัดสมาธิอยู่ โดยสตัฟเชียร์ ที่เป็นคนควบคุม (Control) สามารถเดินไปมาได้ ส่วนใหญ่จะเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3-4 ส่วน สตัฟเชียร์ ที่ยืนล้อมรอบนิสิตชั้นปีที่ 1 จะต้องยืนอยู่ในท่าระเบียบ คือ ตัวตรง นิ่ง ไม่

วอกแวกในท่าขาแยกออก มือไขว้ข้างหลัง หน้ามองตรง หากอากาศร้อนมีเหงื่อไหลก็ไม่สามารถเช็ดได้ จะมี สตีฟเซียร์ที่เป็นคนควบคุม (Control) เดินไปเช็ดให้สตีฟเซียร์ ทำการแจกสมุดเซียร์ คนละ 1 เล่ม ภายในสมุดจะมีเนื้อร้องของเพลงมหาวิทยาลัย คณะนุมน เพลงสั้น ๓๖ เพลง มีที่ว่างให้บันทึก จะเป็นเล่มสีแดง มีขนาด A 5 แจกให้แล้วจะต้องนำมาทุกครั้ง โดยใส่ไว้ในกระเป๋าทางเกงด้านหลังขวา เวลาให้นำขึ้นมาจะต้องเอามือซ้ายไปหยิบอย่างพร้อมเพรียงกัน เวลามาเก็บไว้คืนจะต้องใช้มือซ้ายไขว้ไปข้างหลังเพื่อเอาสมุดเซียร์ไปเก็บในกระเป๋าทางเกงด้านหลังขวา สตีฟเซียร์ที่จะเป็นผู้นำร้องเพลง 1 คน จะก้าวมายืนข้างหน้า 1 ก้าว แล้วทำการร้องเพลงพร้อมกัน พอเสร็จ สตีฟเซียร์ กลับไปยืนด้านข้างทั้ง 2 ข้างทั้งหมด ให้เหลือแต่ผู้นำร้องเพลง 1 คน ด้านหน้า โดยผู้นำร้องเพลง จะร้องนำแต่ละบรรทัดให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ร้องตาม 1 เที้ยว พอสาธิตเสร็จสตีฟเซียร์ ที่ควบคุมจะสั่งว่า “เชิญสตีฟ” คือหมดหน้าที่ที่จะร้องให้ฟังตัวอย่าง และกลับไปยืนด้านข้าง แล้วให้นิสิตชั้นปีที่ 1 พักประมาณ 2-3 นาทีแล้วแต่ความสั้น - ยาวของเนื้อเพลง เพื่อทำการฝึกซ้อมจำเนื้อเพลงที่สอนไป ในระหว่างที่พัก มี สตีฟเซียร์พูดขึ้นมาว่า “ให้พักจำเนื้อเพลงนะไม่ใช่ให้มานั่งเฉยๆ” พอหมดเวลาที่กำหนดสตีฟเซียร์ สั่ง นิสิตชั้นปีที่ 1 นั่งระเบียบเซียร์ และให้ร้องเพลงโดยไม่ต้องดูเนื้อเพลง มีการสอนอินทิเนียม โดย สตีฟเซียร์ยืนสาธิต จำนวน 6 คน ยืนข้างหน้าผู้นำนุมนกำมือขวาและยกขึ้น ชูไปด้านนิตชั้นปีที่ 1 เพลงเสียงอย่างดัง “อินทิเนียม 3 4” ผู้นำนุมนเอามือลง ที่เหลือเอาแขนไขว้กันบนบ่าของเพื่อน 2 ข้าง เท้าขวาก้าวไว้ข้างหน้า และนุมนเป็นจังหวะด้วยเสียงอันดัง พร้อมผงกศีรษะขึ้น - ลง ตามจังหวะ และให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่นั่งอยู่ให้ทำมือเป็นจังหวะ โดยการวางมือไปข้างหน้าตั้งฉากกับพื้นแล้ววางขนานกับพื้น เป็นจังหวะนุมน บางเพลงมีการปรบมือให้จังหวะด้วย ขณะที่ทดสอบเพลงแต่ละเพลง หากนิตชั้นปีที่ 1 ร้องไม่ได้ รุ่นพี่จะพูดด้วยน้ำเสียงไม่พอใจว่า “พอๆ ทำอะไรกัน ใครร้องไม่ได้ให้ไปซ้อมเป็นการบ้าน ร้องไม่ได้ถามรุ่นพี่ก็ได้”

เวลาประมาณ 19.00 น.จะหยุดพักกิจกรรมประมาณ 15 นาที เพื่อให้นิสิตชั้นปีที่ 1 พักกินน้ำ เข้าห้องน้ำและทำกิจกรรมส่วนตัว โดยสตีฟเซียร์นำกลุ่ม สตีฟพยาบาล สตีฟสันทนากการ กรูกันเข้ามาถามนิตชั้นปีที่ 1 ถึงสภาพร่างกายเป็นอย่างไรบ้าง ไหวหรือไม่ และให้กำลังใจนิตชั้นปีที่ 1 ขณะที่ทำการพักนั้นสตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) สตีฟจิตวิทยา(ไซโค) และสตีฟเซียร์ แต่ละฝ่ายจะไปรวมตัวกันที่ห้องเรียนหรือกำหนดไว้ของแต่ละฝ่ายที่ห่างจากรุ่นน้องพอสมควร เพื่อทำสมาธิ ขณะนั้นรุ่นพี่ปี 4 พูดให้กำลังใจ เพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย

ช่วงที่ 2 สตีฟเซียร์จะเข้ามาเหมือนช่วงแรกและสอนเพลงต่อให้เสร็จตามที่กำหนดไว้ และให้การบ้านนิตชั้นปีที่ 1 โดยให้นิตชั้นปีที่ 1 ไปฝึกซ้อมร้องเพลงที่สอนไป หากร้องไม่ได้ให้ไปถามรุ่นพี่ และให้ไปหาชื่อรุ่นพี่มา 50 ชื่อ/คน และกลับไปสอนให้เพื่อนที่ไม่มาด้วย และในแต่ละเพลงที่สอนให้นิตชั้นปีที่ 1 ไปหาคำตอบว่าใครเป็นผู้แต่งเพลง ต่อมาสตีฟสร้างระเบียบ

วินัย (วิวกเกอร์) จะลงอีกครั้ง โดยสอนเรื่องความสำคัญของการให้ความเคารพมีสัมมาคารวะและรู้จักการวางตัวกับผู้ใหญ่ในคณะ การให้เกียรติอาจารย์และรุ่นพี่ เมื่อใกล้จะหมดเวลา คอมเพลน (Complain) จะพูดประมวลผลทุกอย่าง ทั้งจุดประสงค์และเหตุผลของกิจกรรมที่ได้ทำไปในวันนี้ เพื่อให้รุ่นน้องเข้าใจและนำไปปฏิบัติโดยเน้นที่การไตร่ตรองด้วยตนเอง และทำการนัดหมายกิจกรรมในวันถัดไป และสั่งให้ตัวแทนนิสิตชั้นปีที่ 1 ผู้นำ 1 คน สั่งคำว่า “ทำความเคารพ” ดังๆ น้ำเสียงหนักแน่น โดยให้เปลี่ยนคนสั่งไม่ให้ซ้ำกันเพื่อให้ฝึกการสั่งทำความเคารพ ต่อมาสตีฟพี่นำกลุ่มเข้ามาเรียนนิสิตชั้นปีที่ 1 ให้อยู่ในความสงบ ด้วยคำว่า “น้องเอ๋ย” พร้อมกำมือขวาขึ้น นิสิตชั้นปีที่ 1 ตอบ “เอ๋ย” นั้นหมายถึงทุกคนต้องอยู่ในความเงียบสงบ แล้วตั้งใจฟังรุ่นพี่ พอเสร็จให้รุ่นน้องมารับของที่ฝากไว้และแจกข้าวกล่องและน้ำดื่ม และพานิสิตเดินกลับหอพักอย่างเป็นระเบียบ ระหว่างก่อนถึงหอพักพี่นำกลุ่มพานิสิตยืนหันหน้าไปทางหอพระและนำสวดมนต์ก่อนนอนและกลับเข้าหอพักต่อไป ส่วนรุ่นพี่ฝ่ายต่างๆ จะส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุมรวมทั้งหมด โดยมีประธานเชียร์เป็นประธานในที่ประชุม โดยจะคุยกันในภาพรวมของกิจกรรมในแต่ละวัน ปัญหาที่เกิดขึ้น และใครที่ไม่ได้ทำตามแผนที่กำหนด(หลุด) ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนประชุมแผนกิจกรรมในวันถัดไป

วันที่ 3 ของการประชุมเชียร์

เวลาประมาณ 15.00 น. แต่ละฝ่ายประชุมเตรียมแผนงานที่จะลงในวันนี้เวลาประมาณ 30 - 60 นาที รูปแบบกิจกรรมเช่นเดียวกับวันที่ 2 โดยสตีฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) จะตรวจการแต่งกายและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย โดยได้อ้างถึงคำตักเตือนหรือคำแนะนำจากผู้ใหญ่ทั้งที่เป็นอาจารย์และรุ่นพี่ซึ่งมีประสบการณ์มาก่อน ในฐานะของน้องใหม่ซึ่งควรที่จะได้รับฟังคำแนะนำต่างๆ เหล่านี้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งสตีฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์), สตีฟเชียร์ และสตีฟจิตวิทยา(ไซโค) จะตรวจการบ้านที่ส่งไปครั้งก่อน เช่น สตีฟเชียร์ ทดสอบเพลง ในระหว่างที่นิสิตชั้นปีที่ 1 ร้องเพลงรุ่นพี่จะพูดแทรกว่า “เคยซ้อมกันหรือเปล่า” แล้วรุ่นพี่ก็ถามว่า “เมื่อกี้เพลงนี้มีใครร้องไม่ได้บ้าง” มีประมาณ 10 คนยกมือขึ้นแล้วบอกว่า “ทำไมไม่ถามเพื่อน หรือรุ่นพี่ถ้าร้องไม่ได้” หรือ “ไม่ได้ยินเลย” จะสั่งให้เริ่มร้องใหม่ แต่ไม่ได้ลงโทษ และถามว่า “มีใครไม่ได้เอาสมุดเชียร์มาบ้าง” มีประมาณ 4 - 5 คนที่ไม่ได้เอามา รุ่นพี่จึงบอกว่า “สมุดเชียร์ไม่ใช่สิ่งที่จะเขียนเล่นๆ ไม่ใช่เฟรนด์ชิพ ที่ไปเขียนเล่นๆ กัน” “สมุดเชียร์ใครมีขีดเขียนลบออกให้สะอาดด้วย ครั้งหน้าเช็ค” พอเห็นนิสิตชั้นปีที่ 1 นั่งหลังค่อมหรือยุกยิกก็จะสั่งนั่งระเบียบเชียร์และตรวจสมุดเชียร์ใครที่ไปหาซื้อรุ่นพี่ครบ 50 ชื่อ ให้นำสมุดเชียร์ชูด้วยมือซ้ายขึ้นค้างไว้ เพื่อให้รุ่นพี่ตรวจสอบ โดยการสุ่ม 2 - 3 คน (ดังภาพประกอบ 7) ขณะนั้นรุ่นพี่ก็พูดว่า “คำสั่งไม่เป็นคำสั่ง คุณไม่อยากรู้จักรุ่นพี่คุณหรือ” และขอคำตอบผู้แต่งเพลง ซึ่งนิสิต

บางคนไปถามรุ่นพี่แล้วรุ่นพี่แกล้งโดยบอกเป็นชื่อที่ไม่ถูกต้อง บางครั้งนิสิตชั้นปีที่ 1 ไม่มีใครตอบรุ่นพี่จะพูดล้อเลียนว่า “สตีเวนหรือเปล่า” หากสตีฟแต่ละฝ่ายถามว่าเข้าใจตามที่สอนไปหรือไม่รุ่นพี่ถาม “รับทราบ” นิสิตชั้นปีที่ 1 ต้องตอบว่า “ทราบ”

วันที่ 4 ของการประชุมเชียร์

รูปแบบกิจกรรมเช่นเดียวกับวันที่ 3 ทั้งหมดทุกฝ่าย โดยสตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ในวันนี้จะเน้นในเรื่องความสำคัญของความสามัคคีในหมู่คณะและการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างเพื่อนโดยการยกตัวอย่างให้เห็นถึงประโยชน์ของความสามัคคี และสั่งงานให้นิสิตชั้นปีที่ 1 จำชื่อเพื่อนในกลุ่มของตนเอง ให้กลับไปช่วยกันทบทวนเพลงและบุมของมหาวิทยาลัย และให้ไปช่วยกันคิดบุมรุ่นของตนเองมา เพื่อฝึกให้รู้จักการทำงานร่วมกัน

วันที่ 5 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ปลูกต้นไม้

ในวันนี้จะไม่มีการลงเชียร์ แต่จะเป็นกิจกรรมที่จะมาร่วมด้วยช่วยกันบำเพ็ญประโยชน์โดยประธานเชียร์ กล่าวถึงประเพณีการบำเพ็ญประโยชน์เป็นประเพณีที่ดีงามที่มีการปฏิบัติมาอย่างยาวนาน ทุกคนร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์บริเวณที่กำหนดและบริเวณโดยรอบในลักษณะเป็นหมู่คณะ มีการหยุดพักเป็นระยะๆ ระหว่างพักรุ่นพี่มีการเล่นเกมสันทนาการ และนิสิตชั้นปีที่ 1 เข้าไปขอชื่อรุ่นพี่ บางคนสั่งให้ร้องเพลงหรือทำท่าแปลกๆ เพื่อแลกกับชื่อ รุ่นพี่และนิสิตชั้นปีที่ 1

ในวันนี้จะพูดเป็นกันเอง สนุกสนานร่วมกัน ก่อนเสร็จสิ้นกิจกรรมประธานเชียร์ กล่าวสรุปและขอขอบคุณทุกคนที่มาร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ในครั้งนี้

วันที่ 6 ก่อนวันปิดโครงการประชุมเชียร์ 1 วัน เรียกว่า “วันเป็อน้อง”

รูปแบบกิจกรรมเช่นเดียวกับวันที่ 3 ทั้งหมดทุกฝ่าย โดยสตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ในวันนี้จะเน้นการจัดแถวโดยให้เวลานิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 นาที เพื่อให้ได้มีเวลาร่วมกันปรึกษากันถึงวิธีการจัดแถวให้ได้ในเวลาอันสั้น เพื่อให้ได้แสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออกต่อที่ประชุม สตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ทดสอบเพลงและนุ้มของมหาวิทยาลัยเพื่อทดสอบความพร้อมเพรียงกัน สอนเรื่องความสำคัญของการร่วมแรงร่วมใจกัน การทำงานกันเป็นกลุ่ม และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และทำการเรียกแถวตามกลุ่ม 16 กลุ่ม ให้จำชื่อเพื่อนและทดสอบ เป็นการทำความรู้จักและการสร้างความคุ้นเคยระหว่างเพื่อนจากคนกลุ่มเล็กๆ ก่อน กรณีที่จำชื่อกันไม่ได้จะมีการตักเตือนเล็กน้อยเพื่อเป็นการกระตุ้นให้จำชื่อกันได้ทั้งหมด ในวันนี้สตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ชั้นปีที่ 4 เข้ามาพูดคุยอย่างเคร่งเครียด และทดสอบนิสิตชั้นปีที่ 1 อย่างจริงจัง แล้วประกาศว่านิสิตชั้นปีที่ 1 รุ่นนี้ไม่มีความสามารถที่จะจัดกิจกรรมนี้ไปได้ ขอให้ยุติกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป แต่กิจกรรมดำเนินไปเช่นทุกวัน

วันที่ 7 วันปิดโครงการประชุมเชียร์ เรียกว่า “วันเข้า G หรือวันเฉลย”

รูปแบบกิจกรรมเช่นเดียวกับวันที่ 3 ทั้งหมดทุกฝ่าย แต่กิจกรรมช่วงที่ 2 นั้น สตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) จะแบ่งกลุ่มนิสิตชั้นปีที่ 1 ตามจำนวนวันที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อทำการปรับความเข้าใจของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบให้เท่ากับเพื่อนคนอื่นๆ และทดสอบทุกสิ่งทุกอย่างที่สอนไปตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้ายของการประชุมเชียร์ โดยให้รุ่นพี่ออกไปยืนแนะนำตนเองข้างหน้าเป็นแถว สตีฟเชียร์มีการแนะนำตนเองที่ละคนส่วนใหญ่จะบอกว่าดีใจและภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่นี้และ สตีฟพยาบาลและสตีฟที่นำกลุ่มตามลำดับ ต่อมาสตีฟวีกเกอร์ชั้นปีที่ 4 เข้ามาแล้วสร้างบรรยากาศไม่พอใจที่มีการแนะนำชื่อและจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ โดยประธานเชียร์เป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ตอนนี้ โดยพูดว่า “คุณทำอะไร”ไม่เห็นหัวพี่หรือยัง คิดทำอะไรก็ทำเหวอ Seniority คุณไม่รู้จักรหรือยัง เมื่อวานผมบอกคุณแล้วยังไม่รับรุ่นนี้เป็นน้องแล้ว ทำไมคุณยังทำอีก” สตีฟเชียร์ที่ยืนอยู่ด้านข้างคนหนึ่ง เป็นตัวแทนตอบด้วยเสียงอันดังว่า “ทำเพื่อน้อง” ประธานเชียร์กล่าวต่อว่า “ปี 1 ทำอะไรไม่เป็น ร้องเพลงยังร้องไม่ได้ คุณยังรับเขาเป็นน้องเหวอ” พอพูดจบก็สั่งลงโทษ ลูกนั่ง 100 ครั้ง โดยรุ่นพี่ทุกคนกอดคอกันทำการลูกนั่งตามที่ประธานเชียร์สั่ง สักพักนิสิตชั้นปีที่ 1 ประมาณ 10 คนลุกขึ้น ขอช่วยพี่ โดยกอดคอกันลูกนั่งทำพร้อมกับรุ่นพี่ ขณะนั้นประธานเชียร์สั่งให้นิสิตชั้นปีที่ 1

นั่งลง ไม่ต้องช่วยรุ่นพี่ โดยพูดว่า “คุณไม่เชื่อฟังคำสั่งรุ่นพี่หรือยังจ้ะ ผมสั่งให้คุณหยุด Seniority คุณมีมัย” ทันใดนั้นผู้แทน สตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ชั้นปีที่ 3 เข้ามาพูดว่า “ถ้าคุณทำหน้าที่ไม่ได้ก็ถอดปลอกแขนแล้วเดินกลับหอไปซะ” สตีฟทุกฝ่ายที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 ทำการถอดปลอกแขนออก ต่อมาประธานเชียร์ เข้ามาพูดว่า “ปี 3 คุณใหญ่มาจากไหนถึงสั่งลงโทษรุ่นน้อง ถ้าคุณทำหน้าที่นี้ไม่สมบูรณ์ก็ถอดปลอกแขนออกทั้งหมดทุกคน” ทุกคนจึงถอดออก แล้วรุ่นพี่ทุกคนเดินเข้ามาล้อมรอบนิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งหมด และกอดคอกันเพื่อเตรียมการบวมอินทินิย ซึ่งประธานเชียร์เป็นผู้สั่ง “อินทินิย บวม 3 4 “ด้วยเสียงอย่างดัง บวมเสร็จทุกคนปรบมือเสียงดัง รุ่นพี่แยกย้ายกันไป ในทันใดนั้นนิสิตชั้นปีที่ 1 ยืนล้อมกันเป็นวงกลม แล้วทำการบวมตอบขอบคุณรุ่นพี่ด้วยเสียงอันดังที่บ่งบอกว่ากิจกรรมทุกอย่างได้เสร็จสิ้นด้วยความภาคภูมิใจของทุกคน

3.3.หลังการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

หลังเสร็จสิ้นกิจกรรมประชุมเชียร์แล้วนั้น ยังมีกิจกรรมที่ถือได้ว่าเป็นความศักดิ์สิทธิ์และมีการสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน ได้แก่

3.3.1 การวิ่งประเพณี

3.3.2 กิจกรรมสัปดาห์เชียร์

3.3.3 พิธีมอบเกียรติและทิ้งเกียรติ

3.3.4 งานเลี้ยงต้อนรับน้องใหม่เข้าภาควิชา

3.3.1 การวิ่งประเพณี

ช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม หลังเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์ ประธานเชียร์จะกำหนดให้มีการจัดกิจกรรมการวิ่งประเพณีขึ้น ระยะเวลา 1 วันในอดีตจัดวิ่งที่วงเวียนหน้ามหาวิทยาลัย ปัจจุบันจัดภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ดังภาพประกอบ 8) เมื่อโครงการได้รับอนุมัติแล้วนั้น ประธานเชียร์จะกำหนดจุดต่างๆเพื่อเป็นจุดที่พักและพบปะรุ่นพี่บัณฑิต โดยแบ่งออกเป็น 5 จุดตามจำนวนภาควิชา สตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) จะทำการแบ่งกลุ่มนิสิตชั้นปีที่ 1 และสตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) ออกเป็น 5 กลุ่ม โดยมีรุ่นพี่ สตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) นำวิ่งและดูแลด้านข้างและด้านหลัง โดยอดีตจะทำการวิ่งในเวลากลางคืนจนถึงเช้าของอีกวันหนึ่ง คือระหว่างเวลา 18.00 น. ในวันศุกร์จนถึงเวลา 06.00 น. ในวันเสาร์ ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงเวลาเป็นช่วง 14.00 น. ถึง 17.00 น. สตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) เป็นผู้นำกลุ่มชี้แจงความสำคัญของการวิ่งประเพณีแต่ละรอบ ในขณะที่วิ่งในแต่ละรอบอยู่นั้น รุ่นพี่นำกลุ่มจะพาร้องเพลงสนทนากันไปด้วย และวิ่งเป็นแถวให้มีความเพรียงกัน ก่อนเริ่มต้นวิ่งรุ่นพี่จะมีการบวงสรวงบอกกล่าวสิ่งศักดิ์สิทธิ์บริเวณศาลพระภูมิที่ตั้งใน

มหาวิทยาลัยเพื่อบอกกล่าวให้กิจกรรมนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี การวิ่งในรอบแรกจะวิ่งเพื่อพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ วิ่งรอบที่ 2 วิ่งเพื่อคณะ หลังจากนั้นแต่ละกลุ่มจะวิ่งแยกย้ายไปตามซุ้มที่รุ่นพี่แต่ละภาควิชาจัดไว้ วิ่งเวียนกันไปให้ครบทุกซุ้ม วิ่งรอบที่ 3 วิ่งเพื่อรุ่นพี่ที่จบไปแล้ว รอบละ 1 รุ่น เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ผลิตบัณฑิต 10 รุ่นจะวิ่ง 10 รอบ เนื่องจากจำนวนรอบที่มากขึ้นตามจำนวนรุ่นทำให้เป็นระยะทางไกลขึ้น ปัจจุบันได้รวมวิ่งเพื่อพี่บัณฑิตเป็น 1 รอบแทนรุ่นพี่ที่จบไปทั้งหมด รุ่นพี่บัณฑิตเรียกรุ่น เป็น “เกียร์” เช่น รุ่นที่ 1 เรียก “เกียร์ 1” ซึ่งรุ่นพี่บัณฑิตจะรออยู่ที่ซุ้มของภาควิชาของตน เพื่อแนะนำตนเอง หน้าที่การงานทักทายพูดคุยเป็นกันเองให้การต้อนรับ ให้กำลังใจ แนะนำการใช้ชีวิตในการทำงานการเป็นวิศวกร เป็นต้น ในการวิ่งเพื่อบัณฑิตในรอบนี้รุ่นพี่บัณฑิตบางคนออกมาวิ่งกับน้องใหม่ด้วย วิ่งรอบที่ 4 วิ่งเพื่อรุ่นพี่เกียร์ 12 คือรุ่นพี่นิสิตชั้นปีที่ 4 รุ่นพี่นิสิตชั้นปีที่ 4 ออกมาร่วมวิ่งกับน้องใหม่ วิ่งรอบที่ 5 วิ่งเพื่อรุ่นพี่เกียร์ 13 คือรุ่นพี่นิสิตชั้นปีที่ 2 รุ่นพี่นิสิตชั้นปีที่ 2 ออกมาวิ่งร่วมกับน้องใหม่ วิ่งรอบที่ 6 เป็นการวิ่งในรอบสุดท้ายวิ่งเพื่อรุ่นต่อไป การวิ่งประเพณี จะวิ่งด้วยเดินด้วยก็ได้ ทำไปเรื่อยๆจนครบตามที่กำหนด ส่วนใหญ่จะหยุดพักประมาณ 20 - 30 นาที ในอดีตที่จัดกิจกรรมถึงเช้าอีกวันหนึ่งนั้น รุ่นพี่ต้องการจะสื่อให้รุ่นน้องเข้าใจว่าการได้เห็นตะวันขึ้นในวันใหม่ คือการเริ่มต้นชีวิตใหม่ ความเป็นพี่เป็นน้องได้เริ่มต้นแล้ว ส่วนปัจจุบันเปลี่ยนเวลามาจัดช่วงเย็นรุ่นพี่ยังคงต้องการใช้ดวงอาทิตย์เป็นสื่อกลางเช่นเดิมที่จะให้รุ่นพี่และน้องใหม่ได้เห็นตะวันตกดินด้วยกันซึ่งแสดงถึงความดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันจนจบการศึกษา

3.3.2 กิจกรรมสัตยาบันเกียร

3.3.2 กิจกรรมสัตยาบันเกียร

พิธีสัตยาบันเกียร ถือได้ว่าเป็นพิธีที่ศักดิ์สิทธิ์ รุ่งฟี่รุ่งน่องทุกคนจะทำการด้วยการสำรวจม
กาย วาจา ในขณะที่ทำพิธีซึ่งจะเริ่มในช่วงเย็น เวลาประมาณ 18.00 น. มีการนั้ดรวมนิสิตชั้นปีที่
1 บริเวณโถ่เดี่ยวในชุดนิสิต พอถึงเวลา รุ่งฟี่จะให้ปิดตา ห้ามลื้มตา แล้วเดินจับมือเพื่อนที่อยู่
ข้างๆ ทั้ง 2 ข้าง แล้วเดินตามกันไปยังสถานที่ที่ทำการพิธี คือ ชั้น 8 อาคารสำนักงานคณบดี พิธีนี้
รุ่งฟี่ได้้นมัสการพระมาสดพระพุทธรณต์เย็น จำนวน 9 รูป หลังจากฟังพระสวดมนต์เสร็จแล้ว
พระเดินทางกลับแล้วนั้น รุ่งฟี่จะสร้างบรรยากาศ โดยปิดไฟให้มืดทั้งหมด ต่อมาประธานเชียร์

จะทำการนำกล่าวคำปฏิญาณตนเป็นวิศวกรที่ดี ด้วยการกล่าวคำปฏิญาณของวิศวกรแล้วให้ตัวแทนซึ่งเป็นประธานรุ่นทุกรุ่นเข้ามาเติมน้ำสาบาน หรือที่เรียกว่า “สัตยาบันเกียร” ที่ละคน โดยเริ่มจากประธานเชียร์ รุ่นพี่และต่อด้วยรุ่นน้องตามๆกันไป สำหรับน้ำที่เติมนั้นจะบรรจุด้วยหม้อดิน น้ำจะมีส่วนผสมของน้ำผลไม้ น้ำอัดลมชนิดต่างๆ น้ำแฮลคูลบอย และผสมเหล้าที่มีแอลกอฮอล์ในปริมาณเล็กน้อยให้มึนกลืน น้ำที่ผสมแล้วจะมีรสหวาน และรสชุ่มซ่าของแก๊สน้ำอัดลม มึนกลืนแอลกอฮอล์เล็กน้อย ในระหว่างที่ทำการเติมน้ำสัตยาบันเกียรอยู่นั้น รุ่นพี่จะแจกเทียนให้ทุกคนๆ ละ 1 เล่ม เพื่อจุดเป็นแสงสว่าง และทุกคนร้องเพลงวิศวสัมพันธ์ประกอบพิธี จนเสร็จสิ้นพิธีดังกล่าว

คำปฏิญาณของวิศวกร

“ข้าฯ คือวิศวกร ข้าฯ มีความภูมิใจอย่างยิ่ง กับอาชีพของข้าฯ แต่ทั้งนี้ มิใช่เพราะความอหังการ ข้าฯ มีพันธกรณี ที่ต้องปฏิบัติตามโดยดุษฎี ซึ่งข้าฯ เองก็กระหาย ใครจะปฏิบัติอยู่แล้ว

ในฐานะที่เป็นวิศวกร ข้าฯ จะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง เฉพาะในงานที่สุจริตเท่านั้น ผู้ใดก็ตามที่มารับบริการจากข้าฯ ไม่ว่าจะเป็ลูกค้าจ้าง หรือลูกค้าของข้าฯ เขาย่อมได้รับบริการที่ดีที่สุด

ด้วยความซื่อตรง และเที่ยงธรรมที่สุดเมื่อถึงคราวที่จำเป็น ข้าฯ จะทุ่มเทความรู้ และทักษะของข้าฯ ให้กับกิจการที่เป็นประโยชน์ แก่สาธารณชนอย่างเต็มกำลัง เพราะใครคนใดมีความสามารถพิเศษด้านใด เขาคงนั้น ย่อมมีพันธกรณี ที่จะต้องใช้ความสามารถ ด้านนั้นอย่างดี เพื่อประโยชน์แก่มนุษย์ ข้าฯ ขอรับความท้าทายตามนัยนี้ด้วยความมุ่งมั่นที่จะธำรงไว้ ซึ่งเกียรติภูมิแห่งงานอาชีพของข้าฯ ข้าฯ จะพยายามปกป้อง ผลประโยชน์ และชื่อเสียง ของวิศวกรทุกคน ที่ข้าฯ รู้ดีว่า สมควรจะได้รับ ความปกป้องคุ้มครอง พร้อมกันนี้ข้าฯ ก็จะไม่หลบเลี่ยง ภาระหน้าที่ ที่จะต้องเปิดเผยความจริง เกี่ยวกับบุคคลใดก็ตาม ที่ได้กระทำความผิดทำนองธรรม ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า เขาไม่มีศักดิ์ศรี พอที่จะอยู่ในวงงาน อาชีพวิศวกรรมได้

ความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ ได้เริ่มมีมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ ก็เพราะอัจฉริยภาพของบรรพชน ในวงงานอาชีพของข้าฯ ท่านเหล่านั้น ได้นำทรัพยากร วัสดุ และพลังงานมากมาย ในธรรมชาติ ออกมาใช้ ให้เกิดประโยชน์ แก่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน หลักการทางวิทยาศาสตร์ และความรู้ทางเทคโนโลยี ที่ได้มีการพัฒนา และนำมาปฏิบัติ ตราบเท่าทุกวันนี้ ก็ล้วนแต่เป็นผลงานของบรรพชน ทั้งหลายเหล่านั้น ถ้าปราศจากมรดกตกทอด ที่เป็นประสบการณ์ สั่งสมเหล่านั้น ผลงานจากความเพียรพยายาม ของข้าฯ ก็คงต่ำต้อย ด้อยคุณค่าลงไปมาก ข้าฯ จึงขออุทิศตน เพื่อการเผยแพร่ ความรู้ทางวิศวกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการแนะนำสั่งสอน ให้สมาชิกรุ่นหลังๆ ในวงงานอาชีพของข้าฯ ได้เรียนรู้ถึงศิลปะ และขนบธรรมเนียมประเพณี ทุกอย่างในงานอาชีพนี้

ข้าฯ ขอให้คำมั่นสัญญา ต่อเพื่อนร่วมอาชีพของข้าฯ อย่างแข็งขันเช่นเดียวกับที่ข้าฯ

เรียกร้องจากพวกเขาว่า ข้าฯ จะดำรงไว้ซึ่งความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม ความอดทน และความเคารพต่อผู้อื่น อีกทั้งการอุทิศตนเพื่อมาตรฐาน และศักดิ์ศรี อาชีพวิศวกรรมของเรา ทั้งนี้ ด้วยการระลึก อยู่เสมอว่า ความเชี่ยวชาญพิเศษ ของพวกเราที่เป็นวิศวกรนั้น มีมาพร้อมกับ พันธกรณี ที่จะต้องรับผิดชอบต่อมนุษยชาติ ด้วยความจริงใจที่สุด”

ที่มา : ข้อความจากบอร์ดห้องกระจก ชั้น 1 อาคารสำนักงานคนบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์.

3.3.3 พิธีมอบเกียรติและทิ้งเกียรติ

เกียรติมีลักษณะเป็นพื้นเพื่อง ร้อยด้วยสายผูกคอ เป็นเครื่องประดับอีกชิ้นหนึ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นวิศวกรรมศาสตร์ โดยคณะกรรมการสโมสรนิสิตจะทำการสั่งทำโดยเฉพาะ ตามจำนวนนิสิตชั้นปีที่ 1 โดยนิสิตรุ่นพี่คัดเลือกจะมอบให้นั้น จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมรับน้องใหม่ และประชุมเชียร์อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม จะได้รับคัดเลือกให้เข้ารับเกียรติ หากนิสิตน้องใหม่คนใดไม่เข้าร่วมกิจกรรม หรือรุ่นพี่พิจารณาแล้วไม่สมควรได้รับ จะทำการทิ้งเกียรติในช่วงคืนวันนั้น โดยจะมีการพานิสิตรุ่นน้องคนที่ไม่ได้ไปที่บริเวณสระน้ำหน้าอาคารอำนวยการ หรือเรียกว่า “ บ่อเกียรติ” รุ่นพี่จะพูดถึงความสำคัญของเกียรติ เพื่อให้ นิสิตคนดังกล่าวเล็งเห็นถึงความสำคัญ แล้วทำการทิ้งลงบ่อเกียรติดังกล่าว

3.3.4 งานเลี้ยงต้อนรับน้องใหม่เข้าภาควิชา

ช่วงภาคเรียนที่ 2 แต่ละภาควิชากำหนดจัดการเลี้ยงรับรองเข้าภาควิชา เพื่อต้อนรับนิสิตชั้นปีที่ 1 เข้าภาควิชา โดยมีชื่อแต่ละงาน คือ Turbo Night (ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล) Blue Night (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า) Civil Night (ภาควิชาวิศวกรรมโยธา) Chem Night (ภาควิชาวิศวกรรมเคมี) IE Night (ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม) การจัดงานเลี้ยงเพื่อที่จะเชิญชวนรุ่นน้องปี 1 เลื่อนเข้าเรียนภาควิชาของตนเอง โดยแต่ละภาควิชาจะมีรุ่นพี่สตาฟชักจูงน้องมาร่วมทำงานรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ บางภาควิชาได้ประกาศเชิญชวนเข้าร่วมงานโดยมีการใช้ถ้อยคำที่มีความกำกวมและสื่อในลักษณะไม่เหมาะสมเพื่อดึงดูดความสนใจ ดังภาพประกอบ 9

4. พัฒนาการ และการดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

4.1 พัฒนาการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและจากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 10 คน พบว่าการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นประเพณี ปัจจุบันพัฒนาการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้มีการปรับเปลี่ยนตามเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นในสังคม ผู้วิจัยได้รวบรวมประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

4.1.1 การเปลี่ยนแปลงวิธีการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้ได้มีการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ตลอดเรื่อยมาทุกปี ได้มีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมจากเดิมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมที่มีผู้หญิงเข้ามาเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์เพิ่มมากขึ้นและน้องใหม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์มากขึ้น เพื่อความเหมาะสมในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี พบว่าในปีการศึกษา 2546 กิจกรรมรับน้องซุ่มได้ถูกยกเลิกไป ต่อมาในปีการศึกษา 2548 พิธีสัตยาบันเกียรติ กิจกรรมมอบเกียรติและทิ้งเกียรติได้ถูกยกเลิกไปด้วยเช่นกัน ได้มีการระดมการต่อต้านจากสังคมอย่างรุนแรง ดังนั้นการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์คณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้จึงได้ถูกกระชับและยกเลิกการจัดกิจกรรมในปีดังกล่าว ต่อมาในปีการศึกษา 2549 พบว่าได้มีการจัดการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ขึ้นในรูปแบบใหม่ขึ้นมาอีกครั้ง โดยนิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 ได้มีการเปลี่ยนเป็นกิจกรรมสอนน้องร้องเพลงเป็นหลักและไม่อนุญาตให้มีสตัฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) และสตัฟจิตวิทยา (ไซโค) บางกิจกรรมยังคงมีอยู่แต่ได้ปรับเปลี่ยนสถานที่จัดกิจกรรม เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์จากเดิมนั้นนิสิตต้องไปทำบุญและซ่อมแซมโรงเรียนบริเวณใกล้เคียง และได้เปลี่ยนมาจัดภายในมหาวิทยาลัยโดยการปลูกต้นไม้แทน

“ปีที่แล้วก็มีแต่เริ่มมาปีผม เขาเริ่มเอาภาพไม่ได้ออย่างนั้นมาเกี่ยวเนื่องกับการประชุมเชียร์จนยกเลิกกิจกรรมการรับน้องซุ่มไป”(F5P6L8)

“วิธีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมครับ อย่างเมื่อก่อนเต็มรูปแบบเลย แต่เดี๋ยวนี้บางอย่างก็มี เช่น มอบเกียรติและทิ้งเกียรติ และพิธีสัตยาบรรณเกียรติ ทุกวันนี้ก็ไม่ได้จัดให้น้อง มันก็ดูเบามากๆ ครับ”(F9P3L3)

นอกจากนี้ยังพบว่าการเปลี่ยนแปลงการลงโทษ ในอดีตมีการลงโทษนิสิตชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การกางมุ้ง การหมอบ การลุกนั่ง การวิดพื้น การร้องเพลงทำท่าประกอบเพลง แสดงให้รุ่นพี่ดู และอื่นๆตามที่รุ่นพี่สั่ง การลงโทษบางอย่างถือได้ว่าเป็นอุบายใน

การสอนบางเรื่องให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ได้รับความรู้ เช่น การหมอบ ร่นพีสั่งให้นิสิตชั้นปีที่ 1 หมอบทั้งๆที่ใส่ชุดนิสิตอยู่แล้วกลับบอกว่า “คุณมีสิทธิ์อะไรที่ปล่อยให้ไทด์ **ตุงตุงของคณะหล่นถึงพื้น** **สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ของที่จะเหยียบอย่างง่าย ๆ คุณต้องเก็บไว้ให้ดี**” ในปีการศึกษา 2546 การลงโทษได้ปรับเปลี่ยนจากเดิม โดยไม่มีการสั่งหมอบและการวิดพื้น โดยร่นพีให้เหตุผลว่า การหมอบและการวิดพื้นเป็นวิธีการที่แสดงถึงความเป็นผู้แพ้ เหมือนการก่อเหตุจลาจล เครื่องประดับเนคไทด์และเข็มเครื่องหมายสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นวิศวกรรมศาสตร์ที่ทุกคนถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์หวนเหนื้นได้ติดพื้นดินที่ถูกเหยียบย่ำซึ่งเป็นการไม่เหมาะสม ตลอดจนการหมอบลงพื้นเอามือทั้งสองไขว้ไปข้างหลัง เป็นท่าที่พื้นธรรมชาติ ทำให้เกิดการบาดเจ็บได้ง่าย จึงได้ตัดวิธีการลงโทษโดยการหมอบและวิดพื้นออกไป ต่อมาในปีการศึกษา 2549 การลงโทษได้มีการปรับเปลี่ยนเป้าหมายใหม่ จากเดิมจะทำการลงโทษนิสิตชั้นปีที่ 1 ได้ปรับเปลี่ยนการลงโทษมาเป็นลงโทษนิสิตร่นพีแทน ถึงแม้ว่าน้องใหม่ทำผิดร่นพีจะถูกลงโทษแทนน้องใหม่เสมอ

“การลงโทษ สมมติว่าเราทำ 2 ที่ให้น้องหาวิธีจัดแถวให้เร็วที่สุด เมื่อก่อนถ้าช้าก็จะสั่งหมอบ ก็กลายเป็นภาพไม่ดีอาจแสดงถึงความฟ่ายแพ้ การหมอบเหมือนการก่อ จลาจล มีการเอามือไขว้หลัง ผมเลยตัดท่าหมอบออกไป”(F5P1L32)

“ตอนผมอยู่ปี 2 ก็มีทำโทษทำเดียวคือ ทำลูกนั่ง ที่ดูดีที่สุดแล้ว แต่แล้วยังมีกรณีในวันแรกขอวันเดียว เพราะว่าเราจะสอนน้องเรื่องไทด์ โดยเนื้อหาที่เตรียมมาประมาณว่า ขั้นตอนแผนที่เตรียมมาคือ พอน้องหมอบปั๊บ ไทด์ตกพื้น เราจึงต้องสั่งหมอบมาแป๊บหนึ่งให้โมโหว่าทำโทษคณะผมตกพื้น จากตรงนี้ก็ไม่มีการลงทำพิสดาร”(F5P7L9)

“พัฒนาเยอะเลยคะก็ไม่ได้ลงโทษน้องปี 1 นะ น้องร้องเพลงไม่ได้ ร่นพีสตัฟเชียร์ก็ ต้องรับเคราะห์แทน อย่างเมื่อก่อนเนี่ยะน้องร้องเพลงไม่ได้น้องก็ต้องถูกลงโทษ”(F7P4L8)

4.1.2 ระยะเวลาลดลงของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

ก่อนปีการศึกษา 2548 พบว่าการจัดการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ใช้ระยะเวลาประมาณ 1 เดือน หลังจากรายงานตัวเข้าเป็นนิสิตใหม่ ใช้เวลาจำนวน 3 ชั่วโมงต่อวัน เริ่มตั้งแต่เวลา 17.00 – 20.00 น.ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ต่อมาในปีการศึกษา 2549 พบว่าระยะเวลาในการจัดกิจกรรมลดลงอย่างมาก โดยใช้เวลาจำนวน 3 - 6 วัน จำนวน 1 - 2 ชั่วโมงต่อวัน โดยแบ่งเป็นสัปดาห์ละ 1 - 2 วัน ในการกำหนดเวลานั้นพบว่า การจัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย ประธานเชียร์ได้ดำเนินการขอเปลี่ยนแปลงระยะเวลาเพื่อให้สอดคล้อง

คลั่งกับการเรียนสอนด้วย

“ระยะเวลาลดลงคะ เมื่อก่อนจำได้เราลงเชียร์กันเป็นเดือนนะ และก็เกือบทุกวันเลย แต่พอมาช่วงหลังนี้ก็ลดลง ได้จัด 3 ครั้งเอง”(F8P2L31)

4.1.3 การเปลี่ยนแปลงภาระหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ

ก่อนปีการศึกษา 2548 พบว่ารุ่นพี่แต่ละฝ่ายประกอบไปด้วย สติฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์), สติฟจิตวิทยา (ไซโค), สติฟเชียร์, สติฟพยาบาล, สติฟพินากลุ่ม, สติฟสันทนากการ และคณะกรรมการสโมสรนิสิต ต่อมาปีการศึกษา 2548 พบว่าสติฟสร้างระเบียบวินัย(วิวกเกอร์) และสติฟจิตวิทยา (ไซโค) ได้ถูกยกเลิกไปโดยสติฟเหล่านี้ได้ยุบรวมกับฝ่ายอื่นๆ

“ส่วนของปี 2549 ไม่มีวิวก ไม่มีไซโค จะมี สติฟเชียร์ อย่างเดียว ก็ยังมีชุดพวกที่เคยทำงานเป็นวิวกเป็นไซโคเข้ามาทำงาน มาร่วมแสดงความคิดเห็น เข้ามาทำงานร่วมกัน” (F1P17L10)

4.1.4 การยอมรับกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

ก่อนปีการศึกษา 2548 พบว่าการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการ โดยเปิดเผย มีการบันทึกภาพวิดีโอเพื่อการเผยแพร่ เป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ และนิสิตทุกชั้นปี ต่อมาในปีการศึกษา 2549 พบว่ากระแสการต่อต้านจากสังคมภายนอกมีความรุนแรงขึ้น ทั้งจากผู้ปกครองและสื่อประชาสัมพันธ์ต่างให้ความสำคัญมากขึ้นจึงทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องบางส่วนไม่สามารถยอมรับกิจกรรมนี้ได้อย่างสมบูรณ์

“ตอนที่มาคณะวิศวกรรมแรกๆ การรับน้องค่อนข้างจะเปิดเผยในระดับหนึ่งเราทำอะไรก็ทำแบบพี่น้องๆ”(F5P1L8)

“เมื่อก่อนคณะก็ดูแลกิจกรรมนะ เวลาเสนอขออนุมัติก็ดูนะ เรียกคุยบ้าง ไม่ให้ชัดกับระเบียบ แต่อย่างปัจจุบันคือเขาดูมากขึ้นให้ความสำคัญมากขึ้น”(F10P3L3)

4.2 การดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและจากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 10 คน พบว่าการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ เป็นกิจกรรมของนิสิตที่ดำเนินงานโดยนิสิตเป็นผู้จัดขึ้น ซึ่งดำเนินการอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะและมหาวิทยาลัย การที่กิจกรรมนี้ยังคง

มีอยู่ถึงปัจจุบันนี้นั้น เกิดจากแนวคิดที่ผู้ที่เกี่ยวข้องเลือกใช้กิจกรรมมาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างและพัฒนาชีวิตในด้านต่างๆ โดยที่รุ่นพี่มีการดำรงรักษาแบบแผนระบบ SOTUS ที่แฝงอยู่ในกิจกรรม เพื่อที่จะนำไปสู่เป้าหมายของระบบและสอดคล้องกับกระแสสังคมภายนอก ตลอดจนกิจกรรมมีการสอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย จึงมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ วิธีการ โดยการยกเลิกกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น กิจกรรมสัตยาบันเกียร์, กิจกรรมมอบเกียร์และทิ้งเกียร์ เป็นต้น มีการปรับบทบาทหน้าที่ของสตาฟ เช่น ยกเลิกสตาฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) และสตาฟจิตวิทยา (ไซโค)

นอกจากนี้ยังพบว่ากิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะการถ่ายทอดกิจกรรมจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง ที่ถูกปลูกฝังโดยระบบ SOTUS ในคำว่า T = Tradition แปลว่า การรักษาประเพณี และกิจกรรมนี้ถือได้ว่าเป็นประเพณีที่ทำกันมานาน มีความสำคัญกับนิสิตที่นี่ อีกทั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะที่ใหญ่ และรุ่นพี่ที่ผ่านๆมาส่วนใหญ่จะผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมนี้ทั้งนั้น จึงทำให้กิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ถือได้ว่าเป็น “กรอบพฤติกรรม” อีกกรอบหนึ่งของคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีอิทธิพลกับนิสิตอย่างมาก

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าบาเกอร์ (สำเนา ขจรศิลป์; และบุญเรียง ขจรศิลป์.2538:70; อ้างอิงจาก Barker.1968) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อม โดยมีความเชื่อพื้นฐานว่า สภาพแวดล้อมคัดเลือกและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น โดยกระบวนการที่เรียกว่า “กรอบพฤติกรรม” บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกันจะมีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน ถึงแม้ว่าบุคคลจะมีความแตกต่างกัน กรอบพฤติกรรม คือ สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ ซึ่งประกอบไปด้วยแบบฉบับของพฤติกรรมของบุคคลอย่างหนึ่งหรือมากกว่าอย่างหนึ่งที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น เช่น ชั้นเรียน หรือการประชุมกรรมการชมรมกิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น ส่วนสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษานั้น มีความหมายกว้างขวางมาก ทั้งสิ่งที่มีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต และสภาพการณ์ต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น กฎ ระเบียบ นโยบาย สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม บรรยากาศต่างๆ เช่น ความกดดัน เป็นต้น นอกจากนี้กรอบพฤติกรรมจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากขึ้นเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระหว่างบุคคลในสภาพแวดล้อม กับขนาดของสภาพแวดล้อมและความสำคัญของกิจกรรมในสภาพแวดล้อมนั้น ศักยภาพของกรอบพฤติกรรมจึงขึ้นอยู่กับความสำคัญของกิจกรรมและจำนวนบุคคลที่สามารถทำกิจกรรมที่สำคัญนั้นได้ ซึ่งพบว่ากรอบพฤติกรรมของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้ก่อนปีการศึกษา 2549 ดังภาพประกอบ 10 กรอบพฤติกรรมได้มีการเปลี่ยนแปลงปีการศึกษา 2549 ดังภาพประกอบ 11

ดังนั้นการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้ถึงแม้ว่าจะยังคง

มีการดำรงอยู่ตามแนวคิดดังกล่าวนั้น สังคมภายนอกยังมีอิทธิพลต่อการดำรงอยู่ในอนาคตของกิจกรรมนี้ด้วยเช่นกัน กล่าวคือ หากมีเหตุการณ์ที่รุนแรง เช่น นิสิตเสียชีวิต ในอนาคตการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์จะถูกละเลยอย่างถาวรอาจกลายเป็นตำนานที่มีเพียงการเล่าขานได้เพียงอย่างเดียวก็ได้

“ระบบ SOTUS มีเหตุผลในตัวของมันเอง ดูแลกันเหมือนพี่น้อง หากไม่มีระบบนี้ เด็กเรียนต่างคนต่างกลับหอพักไม่มีการคุยกันระหว่างรุ่นเดียวกันและรุ่นพี่ หากมหาวิทยาลัยขอความร่วมมือในการช่วยเหลืองานของมหาวิทยาลัยอาจจะไม่ได้รับการร่วมมือเท่าที่ควร” (F10P3L12)

5. ความเข้าใจและการให้ความหมายเกี่ยวกับการรับน้องใหม่ และประชุมเชียร์

5.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน พบว่าส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ โดยมีความเข้าใจว่ากิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นเป็นการแสดงละครของรุ่นพี่ โดยนิสิตกลุ่มนี้มีการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสาร คือรู้เรื่องราวทั้งหมดหรือบางส่วนของกิจกรรมจากสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ จากผู้ปกครอง รุ่นพี่ เพื่อนๆที่เล่าให้น้องใหม่ฟังและการได้รับประสบการณ์โดยตรง เช่น น้องใหม่ที่เคยผ่านการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์มาก่อน (เด็กชิว), น้องใหม่ที่เคยผ่านการฝึกวิชาทหาร (ร.ด) ส่วนน้อยที่มีความคิดเห็นคัดค้านไม่เห็นด้วยในการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ซึ่งได้สังเกตเห็นว่าผลเสียมากกว่าผลดีและกิจกรรมส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อร่างกายและจิตใจไม่ควรให้การสนับสนุน เช่น มีการฝึกซ้อมเป็นระยะเวลานานและวันลงเชียร์ที่วันช่วงแต่ละครั้งนานเกินไปทำให้เสียเวลาในการศึกษาเล่าเรียน รู้สึกมีความน่าเบื่อ เหน็ดเหนื่อยและไม่มีความสุข ถึงแม้ว่านิสิตเหล่านี้จะเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารหรือมีประสบการณ์โดยตรงก็ตาม

นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 บางคนไม่เห็นด้วยกับกิจกรรมนี้ ไม่กล้าพูดมากกลัวเพื่อนเขม่นเอา หากแสดงความคิดเห็นจะกลายเป็นส่วนเกินในกลุ่ม(เป็นแกะดำ เป็นหมาหัวเน่าของเพื่อนในห้อง) เพื่อให้เกิดการยอมรับเข้าเป็นสมาชิก ในที่สุดจึงกลายเป็น้ำน้อยแพ้ไฟอย่างเอออตามๆกันไป

“ผมคิดว่าผมเข้าใจรุ่นพี่นะทำไมต้องทำอย่างนี้ ผมสงสัยแต่เพื่อนที่ไม่รู้ว่ารุ่นพี่กำลังเล่นละครตบตา”(F29P1L16)

“เสียงเขาจะดัง พูดไม่พอใจโน่น ไม่พอใจนี่ บางทีไม่มีใครยกมือตอบหรือทอเวลารุ่นพี่ถาม อย่างมีประโยคหนึ่งจำได้เลยที่ว่า “แค่นี้ทนไม่ได้แล้วจะทำอะไรกิน” โหพี่ มันแรงไปนะ ตอนร้องเพลงสันก็มีท่าเต้นพิสดาร อย่างเพลง แมงมุม ก็มีท่าผู้ชาย 2 คนทำท่าอยู่บนอยู่ล่าง (หัวเราะ) ดูแล้วก็ตลกนะ แต่คนอื่นเขามาเห็นละ มันก็ออกจะลามกนะ”(F29P2L1)

“ผมว่ากิจกรรมนี้มันช่วยให้เราฝึกอะไรหลายๆอย่างนะครับ อย่างความอดทน เราอยู่ที่ร้อนๆได้ ฝึกความเสียสละ ให้เรามีความอ่อนน้อมถ่อมตน ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยครับ” (F30P4L22)

“ผมคุยกับเพื่อนที่สนิทเท่านั้นละครับ ส่วนคนอื่นๆไม่กล้าคุยหรอกครับ ไม่งั้นเขาก็จะมองว่าเราไม่ใช่คนที่อยู่ในกลุ่มเขา ปีหน้าก็เข้าทำอะไรก็ทำไป “ (F29P3L27)

จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 10 คน พบว่าส่วนใหญ่มีความเข้าใจในกิจกรรมนี้ว่าเป็นกิจกรรมที่รุ่นพี่ใช้เป็นสื่อการสอนรุ่นน้องให้สามารถร้องเพลงคณะมหาวิทยาลัยและบุมได้ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น ได้ฝึกความอดทนซึ่งเป็นบททดสอบจิตใจด้านหนึ่งที่จะเติบโตไปเป็นวิศวกรในอนาคต และในชีวิตประจำวันคนเราไม่สามารถที่จะอยู่ตัวคนเดียวได้ดังนั้นกิจกรรมนี้จึงได้เรียนรู้เรื่องความสามัคคี และรู้จักเพื่อน รุ่นพี่มากขึ้น น้องใหม่แต่งกายถูกระเบียบ มีสัมมาคาราวะ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับเรื่องเรียน การใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยอย่างเหมาะสม ความเข้าใจเช่นนี้มีเบื้องต้นหลังจากการตัดสินใจจากการใช้ความคิดเห็นของตนเองเป็นเกณฑ์ เนื่องจากได้ชั่งน้ำหนักถึงผลดีและผลเสียแล้วพบว่าผลดีมากกว่าผลเสียผลดีต่อตนเองและส่วนรวม อีกทั้งมาจากการตัดสินใจจากการใช้ความคิดเห็นของกลุ่มสังคมเป็นเกณฑ์ กล่าวคือ เมื่อสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่อื่นยังมีการจัดกิจกรรมนี้อยู่ดังนั้นคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้จึงเห็นควรให้การสนับสนุนกิจกรรมต่อไป

“ก็อยากให้มีนะคะเพื่อให้รุ่นใหม่ที่เข้ามาใหม่ ซึ่งพวกเขามาจากระบบการแข่งขันกันเข้ามาจากร้อยพ่อพันแม่ เพื่อให้รุ่นน้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมมหาวิทยาลัยและสังคมการทำงาน” (F7P4L21)

“ผมว่าก็ดีนะครับ โดยเฉพาะการฝึกเป็นวิธสอนคนให้แกร่ง เป็นการฝึกความอดทนต่อสถานการณ์ต่างๆ ให้สามารถอยู่ในสังคมได้ เวลาออกไปทำงานบางคนไม่เคยเจอแรงกดดัน พอไปทำงานเจอความกดดันมากๆก็ไม่ไหว ก็ฝึกความอดทนครับ”(F9P3L15)

จากการสัมภาษณ์คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน พบว่าส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็นที่ชัดเจนลงไป โดยเห็นด้วยบางเรื่อง และไม่เห็นด้วยในบางเรื่อง โดยมีความเข้าใจว่าหากจัด

กิจกรรมให้สอดคล้องตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการและของมหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้จัดกิจกรรมได้ ได้เล็งเห็นว่ากิจกรรมที่สร้างสรรค์สามารถพัฒนานิสิตในด้านต่างๆ ได้ แต่ถ้าหากกิจกรรมไม่เหมาะสมไม่ถูกต้องตามกฎระเบียบข้อบังคับ หรือในขณะที่จัดกิจกรรมมีปัญหาเกิดขึ้น เช่น นิสิตได้รับบาดเจ็บ มีการร้องเรียนจากผู้ปกครองและนิสิต ทำให้คณาจารย์สามารถเสนอขออนุมัติสั่งยกเลิกกิจกรรมกลางคันได้

“ก็อย่างที่บอกนะคะว่า กิจกรรมสร้างคน ให้นิสิตฝึกการอยู่ร่วมกัน ได้พัฒนา
คุณลักษณะนิสัยหลายอย่าง” (F11P4L3)

“ผมว่าต้องเจอกันครึ่งทางนะครึ่งระหว่างนิสิตและอาจารย์ ถ้าเป็นกิจกรรมของนิสิต
ผมก็ไม่คัดค้านอะไรหรอกครับ แต่ถ้ากิจกรรมมันขัดกับระเบียบ หรือไม่เหมาะสมผมก็ไม่อยากให้
จัดเท่าไรครับ” (F23P2L24)

5.2 การให้ความหมายเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและให้ความสำคัญของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
ไปแล้วนั้นจากนั้นเริ่มให้ความหมายเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ซึ่งมีความแตกต่างกัน
ออกไปตามความเข้าใจ การให้ความสำคัญของแต่ละบุคคล และช่วงระยะเวลาของการการรับ
น้องใหม่และประชุมเชียร์ ผู้วิจัยได้รวบรวมประเด็นเกี่ยวกับความหมายแบ่งได้ 2 ความหมาย
ดังนี้

5.2.1 การให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางลบ

5.2.2 การให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางบวก

5.2.1 การให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางลบ

จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 1 ในฐานะน้องใหม่ จำนวน 15 คน พบว่าได้ให้ความ
หมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในทางลบ โดยมีความเข้าใจว่ากิจกรรมนี้ส่งผลเสีย
มากกว่าผลดี มีความสำคัญกับตนเองและส่วนรวมค่อนข้างน้อย เนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรม
เป็นไปด้วยการถูกบังคับ และพบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ได้ให้ความหมายในทางลบนี้น้อยในช่วงระยะ
เวลาก่อนและระหว่างเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งนิสิตชั้นปีที่ 1 ในฐานะเป็นน้องใหม่ได้ให้ความหมาย
ว่า “เป็นลักษณะของความรุนแรง” ในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมถ้าขณะนั้นเกิดเหตุการณ์มีนิสิตทั้งรุ่นพี่
หรือรุ่นน้องเกิดการบาดเจ็บทางร่างกายและเกิดความกดดันทางจิตใจอย่างรุนแรง การให้ความ
หมายจะเป็นไปในทางเรวร้ายมากขึ้น หรือตีความของเหตุการณ์นั้นไปในทางที่รุนแรงมากขึ้น

“ระบบ SOTUS ทำให้นึกถึงสัญลักษณ์ของความรุนแรง รุ่นพี่มีอำนาจสั่งให้รุ่นน้องทำ
อะไรก็ได้ จึงไม่อยากให้มีการใช้ระบบนี้ ถึงแม้จะให้น้องเคารพพี่ ก็ควรหาวิธีอื่นที่ทำให้น้อง
เคารพได้”(F19P4L1)

จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 ในฐานะรุ่นพี่ จำนวน 10 คน พบว่าได้ให้

ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในทางลบ โดยมีความเข้าใจว่ากิจกรรมนี้ส่งผลเสียมากกว่าผลดี ถึงแม้ว่ากิจกรรมนี้มีความสำคัญและตนเองได้ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมนี้มาแล้วก็ตาม ซึ่งได้ให้ความหมายว่า “เป็นกิจกรรมที่รุ่นพี่จัดให้น้องใหม่โดยยึดระบบ SOTUS มีการตรวจสอบรายชื่อและจำนวนรุ่นน้องที่เข้าร่วม เป็นกิจกรรมที่ถูกตัดรอนสิทธิของความคิด มีการอบรมตักเตือนรุ่นน้องด้วยเสียงอันดัง รุ่นพี่ใช้อำนาจสั่งให้รุ่นน้องปฏิบัติตามที่รุ่นพี่ต้องการ เป็นกิจกรรมที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของระบบ SOTUS ในระยะยาวได้ กล่าวคือ รุ่นพี่เองยังไม่สามารถเป็นตัวอย่งที่ดีให้กับรุ่นน้อง”

“ครั้งหนึ่งร้องเพลงด้วยกัน เขาเรียกชื่อหนูและพี่ของหนูแล้วก็สั่งลงโทษพี่ของหนู พวกหนูก็ขอช่วย พี่เขาก็บอกว่าทำโทษนะ ถ้าช่วยก็โดนอีก ทุกคนต้องเคารพในคำสั่งรุ่นพี่ การเคารพคำสั่งรุ่นพี่เป็นสิ่งสำคัญของ SOTUS เคารพในคำสั่งและเคารพการประชุมเชียร์ ถือเป็นประเพณี” (F4P17L9)

“เป็นกิจกรรมที่มีการตรวจสอบจำนวนน้องใหม่มากี่คน แล้วทำการสอนเพลงเชียร์รุ่นพี่ฝ่ายต่างๆที่รับผิดชอบจะทำการอบรมตักเตือนรุ่นน้องอย่างวิวกก็จะเสียงดังนิดหนึ่ง” (F9P4L12)

“ผมสังเกตเห็นรุ่นพี่ส่วนใหญ่เขาก็ใส่เสื้อSHOP ดูไม่เรียบร้อยเลย แต่พวกผมต้องแต่งชุดนิสิตให้ครบปี”(F18P2L25)

จากการสัมภาษณ์คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน พบว่าได้ให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในทางลบ โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่กำหนดไว้ ซึ่งได้ให้ความหมายว่า “เป็นกิจกรรมที่รุ่นพี่ใช้อำนาจแฝงในทางที่ไม่ถูกต้อง”

“ถ้ามาพูดแบบเสียงดัง มีข้อแม้ให้รุ่นน้องทำตามที่รุ่นพี่ต้องการ ผมว่าก็ไม่ควรเท่าไร” (F23P3L9)

โดยสรุปได้ว่า การให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางลบ ได้ให้ความหมายว่าเป็นกิจกรรมที่รุ่นพี่จัดให้น้องใหม่โดยยึดระบบ SOTUS ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรง เป็นกิจกรรมที่ถูกตัดรอนสิทธิทางความคิด ทั้งๆที่รุ่นพี่เองยังไม่สามารถเป็นตัวอย่งที่ดีให้กับรุ่นน้องได้จึงใช้อำนาจสั่งให้รุ่นน้องปฏิบัติตามที่รุ่นพี่ต้องการ มีการถูกบังคับให้เข้าร่วม

กิจกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม กิจกรรมไม่สอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับจึงไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของระบบ SOTUS ในระยะยาวได้

5.2.2 การให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางบวก

จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน พบว่าได้ให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในทางบวก โดยมีความเข้าใจในกิจกรรมได้ซึ้งน้ำหนักแล้วว่ามีผลดีมากกว่าผลเสีย นิสิตให้ความสำคัญเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกในสังคม โดยเชื่อว่าการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นประเพณีที่ได้ถูกถ่ายทอดจากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง เมื่อต้องการมาอยู่ที่นี่ก็ต้องทำให้คนที่เอยอมรับ โดยการเข้าร่วมกิจกรรม ถึงแม้จะเข้าร่วมด้วยความสมัครใจหรือไม่ก็ตาม และยังพบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ได้ให้ความหมายในทางลบในครั้งแรก เมื่อกิจกรรมได้ดำเนินจนกระทั่งเสร็จสิ้นไปแล้วนั้น นิสิตกลุ่มนี้กลับให้ความหมายการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางบวกมากขึ้น หรือตีความของเหตุการณ์ไปในทางที่ไม่รุนแรง ซึ่งได้ให้ความหมายว่า "เป็นประเพณีต้อนรับน้องใหม่เข้าสู่สถาบันที่สืบทอดจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง

"ผมเป็นน้องเห็นคนมาทำประชุมเชียร์ก็มีตั้งเยอะถ้าไม่ดำเนินไปตามการประชุมเชียร์แล้วก็เหมือนกับมาเข้าที่นี่ แต่คนที่นี่เหมือนไม่ยอมรับก็ไม่มีประโยชน์ น้องก็มีความสุขอะไร ก็เข้าประชุมเชียร์เพราะการเข้าประชุมเชียร์ไม่ว่าจะมีแต่สิ่งไม่ดีใช่ไหมครับ ไม่ใช่มีแต่บวก มีสิ่งดีเยอะแยะที่เป็นเสน่ห์ที่เข้ามาในระดับมหาวิทยาลัย"(F5P16L7)

"ตอนที่รับหน้าโหดทุกคนไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับ พอเสร็จกิจกรรมก็ตกลงดี"(F15P13L14)

"การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ก็คือ การต้อนรับน้องใหม่นิสิตชั้นปีที่ 1 มีการมาประชุมกันร้องเพลงเชียร์กันมั่งครับ SOTUS คือ แบบประเพณีที่ทำกันมา แบบการถ่ายเลือดให้รุ่นน้อง คือแบบสืบทอดประเพณีมาเรื่อยๆจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่ง"(F21P3L11)

จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 10 คน พบว่าได้ให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในทางบวก โดยให้ความสำคัญในเรื่องของความภาคภูมิใจ และความทรงจำที่ดี โดยให้ความหมายว่า "เป็นกิจกรรมหนึ่งที่รุ่นพี่จัดให้รุ่นน้องที่เข้ามาใหม่โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการสืบทอดประเพณีโดยยึดระบบ SOTUS มีการปลูกใจให้หักเหิม รุ่นพี่กระทำด้วยไมตรีจิตที่เอื้ออารีต่อรุ่นน้อง ให้กำลังใจและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการปรับตัวในรั้วมหาวิทยาลัย และได้รับการสถาปนาความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้อง โดยเปลี่ยนจากคำว่า "รุ่น" เป็น

คำว่า “เกียร์”

“มันทำให้เรา รักสถาบันมากขึ้น รู้สึกมีความภาคภูมิใจมากขึ้น หากไม่มีกิจกรรมนี้ น้องก็ร้องเพลงและบวมคณะและมหาลัยไม่ได้ รู้อะไรมากมายเกี่ยวกับสถาบันมากขึ้น เพราะน้องเข้ามาเขายังไม่รู้จักที่นี่ดีพอ” (F10P4L1)

“ถ้าผมบอกว่า “ร้องเพลงได้ไม่กี่คน ผมไม่เอา ต้องร้องให้ได้ทั้งรุ่น” เขาก็ต้องไปกันทั้งรุ่น เพราะในส่วนหนึ่งเขาต้องรู้สึกว่า คำพูด ความคิดของคนส่วนมากในคณะและจะเกิดความรู้สึกว่า ไม่อยากให้คนในคณะไม่ยอมรับในตัวเขา ก็จะเกิดแรงจูงใจทำในสิ่งดีๆ มากกว่า”(F5P15L21)

“ก็เป็นกิจกรรมที่ทำให้กำลังใจและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการปรับตัวในรั้วมหาวิทยาลัยและรุ่นพี่ให้น้องใหม่เข้าประชุมเพื่อฝึกซ้อมเพลงเชียร์ของคณะและของมหาวิทยาลัยคะ” (F8P3L32)

กล่าวโดยสรุป คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ผันแปรไปตามการชั่งน้ำหนักถึงผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้นซึ่งพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสาร และนิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ให้การสนับสนุนการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ โดยมีความเข้าใจว่ากิจกรรมส่งผลดีมากกว่าผลเสีย และพบว่าคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ไม่แสดงความคิดเห็นที่ชัดเจนลงไปนั้นมีความเข้าใจว่ากิจกรรมมีทั้งผลดีและผลเสียจากความเข้าใจดังกล่าวทำให้การตีความหมายแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งพบว่ามี 2 ความหมายทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบ แต่อย่างไรก็ตาม ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นที่จะให้มีการจัดรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เชิงสร้างสรรค์ต่อไป

6. รูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ที่พึงประสงค์

6.1 รูปแบบ วิธีการการการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์

ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่เกี่ยวข้องได้เสนอรูปแบบ วิธีการการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ แบ่งได้ 2 แนวทาง คือ

6.1.1 การจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในรูปแบบเดิม

6.1.2 การจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในรูปแบบใหม่

6.1.1 การจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในรูปแบบเดิม

จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน และนิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 5
คน พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าร่วมทุกครั้งและนิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 ต้องการให้มีการจัดกิจกรรม
การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในรูปแบบเดิม โดยมีความเห็นว่าไม่มีกิจกรรมใดที่จะดีกว่า
กิจกรรมนี้ ที่รุ่นพี่และรุ่นน้องได้ฝึกฝนตนเอง รู้จักการเสียสละเวลาเพื่อส่วนรวม ฝึกการบริหาร
จัดการ รุ่นพี่รุ่นน้องได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกัน สร้างความประทับใจระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง นี่ถึง
เมื่อไรสามารถทำได้ มีบรรยากาศการอยู่ร่วมกันที่ดี มีพลังของนิสิต

“ผมมองไม่เห็นทางที่ดีกว่า คือมีการตั้งคำถามนี้อยู่แล้วว่าจะมีวิธีไหนที่ดีกว่าการ
ประชุมเชียร์ไหม ผมก็ตอบว่าไม่มีครับ เพราะผมก็หาวิธีมานานแล้ว”(F5P22L4)

“ถามว่าอยากให้เปลี่ยนแปลงมัย แบบเดิมดีอยู่แล้ว อย่างรุ่นพี่เขาเตรียมงานกันมาเป็น
เดือนๆนะ เสียสละนะ แล้วน้องก็ได้ใจรุ่นพี่เราก็อัพเกรดไปด้วยกัน”(F8P4L17)

6.1.2 การจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในรูปแบบใหม่

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ขอความร่วมมือสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งให้
การสนับสนุน ส่งเสริมและนํากิจกรรมที่สร้างสรรค์และเหมาะสมให้กับนิสิตนักศึกษาในการจัด
กิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ทั้งนี้รูปแบบและวิธีการจัดกิจกรรมให้แต่ละสถาบัน
พิจารณาตามความเหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรมและประเพณีของสถาบันและท้องถิ่นนั้นๆ

จากการสัมภาษณ์ พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 และคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่มี

ความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ดังนี้

(1) ควรจัดกิจกรรมในรูปแบบการปลูกฝังให้เห็นความสำคัญของวิชาชีพและสอดแทรกความรู้ทางวิชาการ เช่น กิจกรรม Open House จัดแสดงผลงานทางวิชาการของนิสิต จัดแนะแนวการศึกษา การแนะแนวการเลือกสาขาวิชาที่จะเรียนในชั้นปีที่ 2 แนะนำอาชีพในแต่ละสาขาวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน จัดติววิชาพื้นฐานทางวิศวกรรมศาสตร์ จัดกิจกรรมที่สื่อถึงวิชาชีพวิศวกรรมมากขึ้น ได้แก่ การเปิดบริการซ่อมอุปกรณ์ต่างๆให้กับชุมชน ตลอดจนการศึกษาดูงานโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

(5) ควรจัดกิจกรรมที่ทำให้รุ่นพี่ รุ่นน้อง สามารถรู้จักกันได้เป็นรายบุคคล โดยปราศจากเงื่อนไข เช่น กิจกรรมพี่สอนน้องรักกิจกรรม

(3) ควรจัดกิจกรรมในรูปแบบของ Walk Rally โดยการสร้างฐานต่างๆต้องมีความเหมาะสม และบรรยายถึงความสำคัญของแต่ละฐานที่บ่งบอกถึงจุดเด่นหรือมีความสำคัญของมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมปลูกต้นไม้

(4) ควรจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกันระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง ทั้งภายในและภายนอกคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อสร้างจิตสำนึกคิดถึงประโยชน์ส่วนรวม จิตสำนึกการเสียสละ เช่น กิจกรรมปลูกต้นไม้ กิจกรรมพัฒนาชุมชนโดยรอบคณะวิศวกรรมศาสตร์ในรูปแบบการเปิดบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยี

(5) ควรจัดกิจกรรมสร้างสัมพันธ์น้องพี่และเสริมสร้างความภูมิใจในสถาบัน หากรุ่นน้องลำบาก รุ่นพี่จะต้องลำบากร่วมกัน เช่น กิจกรรมบายศรีสู่ขวัญ พิธีมอบเข็มเครื่องหมายคณะวิศวกรรมศาสตร์

(6) ควรจัดกิจกรรมสอดแทรกเรื่องระเบียบวินัยพื้นฐาน เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกายที่ถูกระเบียบ การมีสัมมาคารวะ เป็นต้น

(7) รุ่นพี่ควรมีการใช้คำพูด น้ำเสียงที่เหมาะสม ไม่ควรพูดเสียงดัง โวยวาย ตะคอก หรือพูดสร้างความกดดันให้กับรุ่นน้อง ควรเปลี่ยนจากการใช้คำพูด ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมเป็นการพูดบอกด้วยเหตุผล เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นในการเสนอขออนุมัติโครงการ นิสิตที่รับผิดชอบโครงการควรนำเสนอเหตุผลหรือสคริปของแต่ละฝ่ายเสนอเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้เพื่อหวังให้เกิดผลในทางที่ดีเกิดความประทับใจมากขึ้น

(8) ควรมีการจัดทำประเมินผลโครงการ/กิจกรรมทั้งก่อนจัดกิจกรรม ระหว่างจัดกิจกรรมและหลังจากจัดกิจกรรมเสร็จสิ้นลงทุกครั้ง

“อย่าง Open House อยากให้เขาแสดงผลงานของพวกเขาเอง พลังนิสิตเขาจะทำแล้วก็ยิ่งใหญ่เหมือนกันนะ” (F12P4L29)

“อยากให้รุ่นพี่สตีฟฝ่ายต่างๆนำเนื้อหาวิชาที่เรียนมาทำเป็น SOTUS สอนพวกเราจะทำให้ดีขึ้นก็ได้จริงมั๊ยพี่ อย่างพี่จัดติวไม่มีใครสนใจเลย ถ้ารุ่นพี่ประยุกต์เอาวิชาเรียนมาจับน้องผมว่าน่าจะดีไม่น้อยนะครับ”(F16P5L26)

“ผมอยากให้เป็นกิจกรรมที่สื่อว่าเราเป็นวิศวกรครับ ไม่ใช่มาฝึกแบบทหารอย่างนี้ อาจช่วยให้เราประชาสัมพันธ์คณะของเราด้วย อยากให้เราเข้าไปสู่ชุมชน โดยรอบมหาวิทยาลัยครับ ได้พูดคุย กล้าแสดงออก ช่วยชาวบ้านซ่อมรถ ซ่อมเครื่องยนต์ทำเกษตรกรรม ทำยังงัยที่เราจะพัฒนาชุมชนมากกว่าครับ แบบว่าเราประยุกต์วิชาเรียนด้วย หรือพาพวกเราไปดูงานที่โรงงานอุตสาหกรรม ให้เรารู้ประสบการณ์ไปเลยครับ อาจจะเป็นประโยชน์ให้เรารู้เลยว่าปีหน้าเนี่ยเราจะเลือกเรียนอะไรต่อไป”(F27P4L11)

“อยากให้จัดแบบใหม่อาจจะพูดเบาๆ แบบว่า บอกเตือนสติ ไม่ควรพูดแรง โวยวาย หรือพูดตะคอก”(F13P4L14)

“ผมเองก็อยากให้นิสิตรวบรวมสคริปที่จะสอนน้องไว้เป็นเล่มเหมือนกัน แล้วอาจารย์เขาก็จะได้มองเห็นภาพมากขึ้น ไม่งั้นขออนุมัติแต่ละครั้งก็ลำบาก” (F20P4L12)

“อยากให้บางกิจกรรมให้ดีขึ้น เช่น เสียงที่รุ่นพี่เขาพูดออกมาแต่ละครั้ง อยากให้เขาพูดแบบว่า ไม่ให้พูดกดดันรุ่นน้องครับ ไม่อยากให้พูดเสียงดังโหวกเหวก” (F22P7L6)

“อยากให้มีการประเมินว่ากิจกรรมไหนบ้างที่น้องใหม่ไม่ชอบ แล้วก็ยกเลิกซะ ถ้าหากไม่ชอบแล้วเนี่ยจะทำให้กิจกรรมอื่นๆที่ดีๆดูไม่ดีไปด้วย”(F28P6L1)

6.2 การบริหารจัดการเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์

จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 5 คน และคณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน พบว่าการบริหารจัดการเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ แบ่งได้ 4 ด้านดังนี้

6.2.1 ด้านบุคคล

6.2.2 ด้านระยะเวลา

6.2.3 ด้านงบประมาณและสถานที่

6.2.4 ด้านการประชาสัมพันธ์

6.2.1 ด้านบุคคล ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องดังนี้

(1) จัดการประชุม สัมมนา อบรม ปรึกษาหารือ เพื่อหาข้อตกลงร่วมกันทั้งในระดับผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปกครองและนิสิตที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน เช่น ในวันปฐมฤกษ์ควรมีการอธิบายชี้แจงให้กับผู้ปกครองเข้าใจและมีความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

(2) รุ่นพี่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับรุ่นน้อง ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย รู้จักหน้าที่ของตนเอง มีจิตใจของการเป็นผู้ให้อย่างแท้จริง รักน้องและทำเพื่อน้องอย่างจริงจัง เสียสละ มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ประสานงานที่ดี

(3) น้องใหม่เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เช่น พิธีไหว้ครู วันลอยกระทง

(4) จัดอบรมผู้นำกิจกรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในรูปแบบกิจกรรม รับผิดชอบหน้าที่และความรับผิดชอบ มีการวางแผนและมีรูปแบบการปฏิบัติงานที่ดี มีการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การจัดกิจกรรมในรูปแบบที่เหมาะสม หลังจากผ่านการอบรมควรมีเอกสารรับรองการผ่านการอบรม เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือมากขึ้น

(5) ผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างสรรค์และเหมาะสม กำกับดูแลกิจกรรมอย่างสมดุล คือไม่เคร่งครัดมากเกินไป หรือไม่ละเลยมากเกินไป

(6) บุคคลที่เกี่ยวข้องควรหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งซึ่งกันและกัน

(7) ควรยกเลิกบทบาทหน้าที่ของสตาฟสร้างระเบียบวินัย(วิวกเกอร์) และสตาฟจิตวิทยา(ไซโค)

“อยากให้แบบว่าไม่ว่าจะเป็นฝ่ายไหนก็ตามแต่ สันทนาการ สตาฟเชียร์ วิวก พยาบาล

หรือจะฝ่ายไหนก็แล้วแต่อยากให้มาทำงาน มีหน้าที่แล้วอยากให้มาทำงานนะครับ ไม่ใช่เป็นหน้าที่แล้วแบบบอกว่าฉัน หน้าที่ฉันแค่นี้”(F3P10L5)

“ควรมีการจัดการปฐมนิเทศผู้ปกครองแล้วอธิบายให้พวกเขาเข้าใจในเรื่องนี้ โดยให้คณาจารย์ รุ่นพี่และรุ่นน้องเข้าฟังและหาข้อตกลงร่วมกัน เพื่อไม่ให้เกิดข้อขัดแย้งต่อกันในช่วงลงเชียร์รุ่นพี่เองก็ไม่ว่าที่ทำงานแล้วทะเลาะกัน”(F10P5L14)

“อยากให้รุ่นพี่ที่เป็นผู้นำกิจกรรมต้องได้รับการฝึกอบรมได้รับการยอมรับจากสังคม ให้มหาวิทยาลัยก็ได้ ออกบัตรมาให้เลย ใครที่ผ่านการอบรมก็ทำให้กิจกรรมน่าเชื่อถือมากขึ้น” (F11P5L4)

6.2.2 ด้านระยะเวลา

การจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ควรเว้นช่วงไปหลังจากเปิดเทอมไปสักระยะก่อน เพื่อต้องการให้น้องใหม่ได้เรียนเต็มที่ และให้นิสิตชั้นปีที่ 1 สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้หากจะจัดกิจกรรมนี้ขึ้นมาจะทำให้น้องใหม่เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจมากขึ้น สำหรับการเพิ่ม - ลด ระยะเวลาของการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์นั้นให้มีความเหมาะสมกับปริมาณของกิจกรรม หากมีกิจกรรมน้อยมาก เวลามีน้อย ทำให้รุ่นพี่ต้องจัดกิจกรรมด้วยความเร่งรีบทำให้บรรยากาศเกิดความตึงเครียดได้

“แต่ที่เขาให้มาอาทิตย์ละครั้งให้ 4 ครั้ง มันไม่พอ ทำให้เกิดความรู้สึกเหนื่อย ไม่อยากทำ ความรู้สึกน้องปี 1 ที่เราได้มาเยอะ เราก็อยากให้เขาได้มันก็เลยทำให้เกิดความรู้สึกเช่นที่เบื่อจริงๆ”(F1P27L24)

“แต่ช่วงเปิดเรียนแรกๆเรายังไม่รู้ว่าย่เรียนยังงัย อยากให้เรียนเต็มที่มากกว่า แล้วพอสักพักก็ให้ทำกิจกรรมมากกว่า ไม่งั้นถ้าจบเชียร์ คนก็ไม่อยากเข้ากิจกรรม มันน่าเบื่อพี่ แต่ถ้าไม่เคยมีกิจกรรมเลย พอมีกิจกรรมก็จะทำด้วยความเต็มใจ”(F29P6L3)

6.2.3 ด้านงบประมาณและสถานที่

ควรจัดงบประมาณให้สมดุลกับกิจกรรม คือไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป และสถานที่ในการจัดกิจกรรมควรมีความเหมาะสม อาจาสถาปัตยกรรมที่สวยงาม และจัดที่นั่งให้กับคณาจารย์ ผู้ปกครองและบุคคลภายนอกเข้าร่วมสังเกตการณ์บรรยากาศภายในกิจกรรมด้วย

“ผมอยากให้คณะช่วยสนับสนุนแบบช่วยกันทั้งคณะ มีอุปกรณ์สนับสนุนครับ อนุญาตให้ใช้สถานที่ครับ ผมว่าที่ซื้อไปมันอับไปนิดนะครับ หายใจไม่ค่อยออก ถ้าหากเรามีที่จัดแบบโล่งๆก็ดีครับ จัดที่นั่งให้ผู้ปกครองมาดูเลยก็ดีครับ”(F27P7L29)

6.2.4 ด้านการประชาสัมพันธ์

ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์รายละเอียดกิจกรรมอย่างทั่วถึง เพื่อให้น้องใหม่สามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมตามที่สนใจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดบริการให้มีช่องทางการสื่อสาร เช่น สายด่วน Call Center หรือเว็บไซต์ ให้กับผู้ปกครองและนิสิตแจ้งข้อมูลข่าวสารหรือปรึกษาหรือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

“ทางฝ่ายกิจการนิสิตก็จะให้หมายเลขโทรศัพท์ให้นิสิต ผู้ปกครองช่วยส่งข่าวให้เรา รู้ปัญหา ใช้เบอร์ภายในนี้แหละ ก็ถือว่าเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้ครับ” (F23P4L19)

กล่าวโดยสรุป คือ รูปแบบ วิธีการการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์นั้น กิจกรรมที่ดังามก็ควรที่จะรักษาประเพณีที่ดังามไว้ แต่หากมีกิจกรรมใดที่ไม่เหมาะสมควรจัดกิจกรรมในรูปแบบที่สร้างสรรค์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกมากขึ้น โดยการปลูกฝังให้เห็นความสำคัญของวิชาชีพและสอดแทรกความรู้ทางวิชาการ การสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง มีความภูมิใจในสถาบัน การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกัน ควรมีการประเมินผลโครงการทุกครั้ง ในส่วนของการการบริหารจัดการที่พึงประสงค์นั้น ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งทางด้านบุคคล ระยะเวลา ทรัพยากร มีความเหมาะสม และเพิ่มช่องทางการสื่อสารเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ : กรณีศึกษานิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเกิดขึ้น พัฒนาการ และการดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ ศึกษาความเข้าใจและการให้ความหมายในการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ และศึกษารูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการ การรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ ที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของนิสิตและผู้ที่เกี่ยวข้อง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ไม่เป็นทางการ การสัมภาษณ์เชิงลึกและจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงในกิจกรรมการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ จำนวน 30 คน โดยการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sample) ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน ผู้ดำเนินการจัดกิจกรรม จำนวน 5 คน คณะกรรมการสโมสรนิสิต จำนวน 5 คน และคณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 คน

การปฏิบัติงานภาคสนามนั้นได้รับความกรุณาและเอื้อเฟื้อเป็นอย่างดียิ่งในการให้สัมภาษณ์และการใช้สถานที่ในการวิจัยครั้งนี้ จากท่านคณบดี คณาจารย์ ที่มีความมุ่งมั่นอันแรงกล้าในการที่พัฒนานิสิตและนิสิตที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ผู้ให้สัมภาษณ์มีความยินดีและเต็มใจที่ให้สัมภาษณ์ บางรายผู้วิจัยได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนได้รับความร่วมมือในการสัมภาษณ์เป็นครั้งที่ 2 อุปสรรคในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยในครั้งนี้ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ กระแสการต่อต้านจากสังคมในการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้เป็นอีกสถาบันการศึกษาหนึ่งที่ขานรับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในปี 2548 จึงได้งดจัดกิจกรรมนี้ ต่อมาในปี 2549 ได้มีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้นจึงได้รับอนุญาตให้จัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์ ซึ่งผู้วิจัยยังคงยืนยันที่ทำการวิจัยต่อไป ปัญหาเหล่านี้ยังคงเป็นปัญหาน้อยมากถ้าเทียบกับปฏิกิริยาของนิสิตบางคนที่ไม่ไว้วางใจและไม่เต็มใจให้ข้อมูล ผู้วิจัยโชคดีที่ได้รับความช่วยเหลือจากประธานเชียร์ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ได้เล็งเห็นว่าหากกิจกรรมนี้ไม่มีการสืบทอดประเพณีต่อไปถูกยกเลิกในที่สุดแล้ว อย่างน้อยมีเอกสารอ้างอิงว่ายังมีกิจกรรมการรับน้องใหม่และประมุขเชียร์จรรีกรไว้ให้ผู้สนใจได้ทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป ประธานเชียร์คนนี้มีบทบาทช่วยผู้วิจัยในการเป็นสื่อกลางอธิบายและชี้แจงให้นิสิตดังกล่าวผ่อนคลายไปในทางที่ดีเป็นประโยชน์ต่อการเก็บข้อมูลมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่าเงื่อนไขและปัจจัยของการเกิดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากทางคณะและมหาวิทยาลัย การจัดเตรียมนิสิตชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดให้นิสิตและกิจกรรมที่องค์กรนิสิตจัดขึ้นมาเอง ปัจจัยด้านระยะเวลา ช่วงระยะเวลาภาคเรียนที่ 1 เป็นช่วงการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ในภาคเรียนที่ 2 เป็นช่วงการคัดเลือก สต้าฟฝ่ายต่างๆ ในช่วงภาคเรียนที่ 3 เป็นช่วงของการฝึกซ้อม ถึงแม้ว่ามีระยะเวลาที่เหมาะสม ระยะเวลา นั้นจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้นด้วย ซึ่งพบว่าในปีการศึกษา 2548 ชาวการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนและมหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญอย่างมาก จึงทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมนี้ได้ อีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือมีงบประมาณเพียงพอในการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ แหล่งที่มาของงบประมาณได้มาจาก กำไรจากการจำหน่ายของที่ระลึก การออกบุญในงานพระราชทานปริญญาบัตร งานวันลอยกระทง เป็นต้น และการเรียกเก็บเงินกันเองเรียกว่า “ค่ากิจกรรม” รายการใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้แก่ ค่าข้าวกล่อง สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 300 กล่อง และรุ่นพี่ ประมาณ 100 กล่อง ค่าอุปกรณ์ทำป้ายชื่อนิสิตชั้นปีที่ 1 ค่ายาในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ค่าอุปกรณ์เขียนป้ายเพลงที่จะใช้สอน เช่น ปากกาเคมีและกระดาษแข็ง ค่าวัสดุจัดทำสมุดเพลงเชียร์ และปัจจัยด้านการสืบทอดประเพณี โดยยึดหลัก SOTUS ที่ต้องการให้น้องใหม่เคารพและเชื่อฟังอาจารย์และรุ่นพี่ ให้น้องใหม่ได้รักษาประเพณีการแต่งกายที่ถูกระเบียบ การสืบทอดเพลง, เพลง, ญุมของคณะและมหาวิทยาลัย ให้มีความสามัคคี รู้จักกันมากขึ้น มีความเสียสละ อดทนเพื่อส่วนรวม

ปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นนั้นถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ขึ้น หากขาดปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งทำให้กิจกรรมมีอุปสรรค เช่น หากไม่มีการสนับสนุนให้จัดกิจกรรม หรือหากระยะเวลาผ่านพ้นจากระยะเวลาที่เหมาะสมไปแล้วนั้น ส่งผลทำให้เกิดการยกเลิกหรือระงับการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในปีการศึกษานั้นๆ ได้

โครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

โครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ พบว่าการจัดกิจกรรม ในคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้มีการจัดตั้งโครงสร้างองค์กรนิสิตเพื่อรองรับกิจกรรมโดยตรง กล่าวคือ โครงสร้างองค์กรนิสิตที่แบ่งตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย แบ่งได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ควบคุมดูแลกิจกรรมให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มผู้นำนิสิตประกอบด้วย ประธานเชียร์ ได้มาจาก

การคัดเลือกมาจากสตาฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) เป็นผู้รับผิดชอบกิจกรรมประชุมเชียร์ ประธานสโมสรนิสิตรับผิดชอบกิจกรรมรับน้องใหม่ และกลุ่มนิสิตที่ดำเนินการจัดกิจกรรม ได้แก่ สตาฟเชียร์ มีหน้าที่สอนน้องร้องเพลง สตาฟจิตวิทยา (ไซโค) มีหน้าที่พูดให้น้องใหม่ที่อยู่ในกลุ่มผู้ป่วยหรือมีโรคประจำตัวให้กลับเข้าไปร่วมกิจกรรมกับกลุ่มใหญ่ สตาฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) ประกอบด้วย หลีด (Lead) คือ ผู้นำดำน้องใหม่ ฟอลโล (Follow) คือ ผู้ที่พูดตามคนนำคำสั่งเสียงตะโกนโหวกเหวกโวยวาย Stop คือ ผู้สั่งลงโทษและสั่งหยุดการลงโทษ คอมเพลน (Complain) คือผู้ที่คอยจับเวลาและผู้ประมวลผลทุกอย่างหลังเสร็จกิจกรรมและสตาฟสันหนากการรับผิดชอบในงานต้อนรับน้องใหม่ และสร้างความบันเทิงให้น้องใหม่ กรรมการสโมสรนิสิต ทำหน้าที่ประสานงานดูแลอำนวยความสะดวกให้กับฝ่ายต่างๆ สตาฟพยาบาล รับผิดชอบการปฐมพยาบาลเบื้องต้น สตาฟพี่นำกลุ่ม รับผิดชอบบริการรับฝากของและบริการแจกข้าว แจกน้ำ และพูดคุยให้กำลังใจน้องใหม่ ระหว่างจัดและหลังจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ในการทำงานร่วมกันนั้น ส่วนใหญ่นิสิตชั้นปีที่ 3 เป็นหัวหน้าฝ่ายแต่ละฝ่าย ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 2 และเป็น “แม่งาน” ในการลงมือปฏิบัติ สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 4 เป็นผู้คอยให้กำลังใจและเสนอแนะอยู่เบื้องหลัง

รูปแบบ วิธีการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

รูปแบบ วิธีการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 คือช่วงก่อนการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้แก่ การประกาศรับสมัครและการคัดเลือกสตาฟฝ่ายต่างๆ การเขียนโครงการเพื่อขออนุมัติและการฝึกซ้อม ช่วงที่ 2 คือช่วงระหว่างการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้แก่ กิจกรรมวันแรกพบ พิธีประดับเครื่องหมายสัญลักษณ์คณะวิศวกรรมศาสตร์สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 (ประดับไทด์ ดั้งตั้ง) และการประชุมเชียร์และบำเพ็ญประโยชน์ และช่วงที่ 3 คือช่วงหลังการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้แก่ การวิ่งประเพณี กิจกรรมสตัยบ้านเกียร์ (ถูกยกเลิกในปีการศึกษา 2548 เป็นต้นมา) พิธีมอบเกียร์และทิ้งเกียร์ (ยกเลิกในปีการศึกษา 2548 เป็นต้นมา) และงานเลี้ยงต้อนรับน้องใหม่เข้าภาควิชา

พัฒนาการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนิสิตกันเอง โดยมีบางสถาบันยังมิได้ถูกยกเลิกไปเสียทีเดียว ปัจจุบันพัฒนาการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ได้มีการปรับเปลี่ยนตามเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นในสังคม มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ เช่น ในปีการศึกษา 2546 กิจกรรมรับน้องซุ่มได้ถูกยกเลิกไป ส่วนในปีการศึกษา 2548 ได้ถูกกระชับและยกเลิกการจัดกิจกรรม ต่อมาในปีการศึกษา 2549 ได้มีการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ขึ้นมาใหม่อีกครั้ง โดยเปลี่ยนเป็นกิจกรรมสอนน้องร้องเพลงเป็นหลัก บางกิจกรรมยังคงมีอยู่แต่ได้ปรับเปลี่ยนสถานที่จัดกิจกรรม เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์จากเดิมนั้นนิสิตต้องไปทำบุญและซ่อมแซมโรงเรียนบริเวณใกล้เคียง ปัจจุบันได้เปลี่ยนมาจัดภายในมหาวิทยาลัยโดยการปลูกต้นไม้แทน มีการเปลี่ยนแปลงการลงโทษ ในอดีตมีการลงโทษนิสิตชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การกางมุ้ง การหมอบ การลุกนั่ง การวิดพื้น การร้องเพลงทำท่าประกอบเพลง แสดงให้รุ่นพี่ดู และอื่นๆตามที่รุ่นพี่สั่ง ต่อมาการลงโทษได้ปรับเปลี่ยนจากเดิม โดยไม่มีการสั่งหมอบและการวิดพื้น และจากเดิมนั้นทำการลงโทษนิสิตชั้นปีที่ 1 ได้ปรับเปลี่ยนการลงโทษมาเป็นลงโทษนิสิตรุ่นพี่แทน ระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงลดลงในอดีตการจัดการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ใช้ระยะเวลาประมาณ 1 เดือน จำนวน 3 ชั่วโมงต่อวัน เริ่มตั้งแต่เวลา 17.00 – 20.00 น.ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ปัจจุบันพบว่าระยะเวลาดลดลง ทั้งหมดใช้เวลา 3 - 6 วัน จำนวน 1 - 2 ชั่วโมงต่อวัน โดยแบ่งเป็นสัปดาห์ละ 1 - 2 วัน การเปลี่ยนแปลงภาระหน้าที่ของฝ่ายต่างๆพบว่า สต๊าฟสร้างระเบียบวินัย (วิวกเกอร์) และสต๊าฟจิตวิทยา (ไซโค) ถูกยกเลิกไปโดยสต๊าฟเหล่านี้ถูกยุบรวมกับฝ่ายอื่นๆ ก่อนปีการศึกษา 2548 กิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นกิจกรรมที่มีการยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง ต่อมาในปีการศึกษา 2549 พบว่ากระแสการต่อต้านจากสังคมที่รุนแรงมากขึ้น จึงทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องบางส่วนไม่สามารถยอมรับกิจกรรมนี้ได้อย่างสมบูรณ์

การดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ เป็นกิจกรรมของนิสิตที่ดำเนินงานโดยนิสิตเป็นผู้จัดขึ้น ซึ่งดำเนินการอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะและมหาวิทยาลัย การที่กิจกรรมนี้ยังคงมีอยู่ถึงปัจจุบันนี้นั้น เกิดจากแนวคิดที่ผู้ที่เกี่ยวข้องเลือกใช้กิจกรรมมาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างและพัฒนานิสิตในด้านต่างๆ โดยที่รุ่นพี่มีการดำรงรักษาแบบแผนระบบ SOTUS ที่แฝงอยู่ในกิจกรรม เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของระบบและสอดคล้องกับกระแสสังคมภายนอก ตลอดจนกิจกรรมมีการสอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย จึงมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ วิธีการ โดยการยกเลิกกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น กิจกรรมสตัยบ้านเกียร์, กิจกรรมหมอบเกียร์และทิ้ง

เกียร์ เป็นต้น มีการปรับบทบาทหน้าที่ของสตีฟ เช่น ยกเลิกสตีฟสร้างระเบียบวินัย (วีกเกอร์) และสตีฟจิตวิทยา (ไซโค)

นอกจากนี้ยังพบว่ากิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะการถ่ายทอดกิจกรรมจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง ที่ถูกปลูกฝังโดยระบบ SOTUS ในคำว่า T = Tradition แปลว่า การรักษาประเพณี และกิจกรรมนี้ถือได้ว่าเป็นประเพณีที่ทำกันมานาน มีความสำคัญกับนิสิตที่นี่ อีกทั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะที่ใหญ่ และรุ่นพี่ที่ผ่านๆมาส่วนใหญ่ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมนี้ทั้งนั้น จึงทำให้กิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ถือได้ว่าเป็น “กรอบพฤติกรรม” อีกกรอบหนึ่งของคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีอิทธิพลกับนิสิตอย่างมาก

อย่างไรก็ตามการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ถึงแม้ว่ายังคงมีการดำรงอยู่ตามแนวคิดดังกล่าว นั้น สังคมภายนอกยังมีอิทธิพลต่อการดำรงอยู่ในอนาคตของกรรมนี้ด้วยเช่นกัน กล่าวคือ หากมีเหตุการณ์ที่รุนแรง เช่น นิสิตเสียชีวิต ส่งผลต่อการถูกยกเลิกอย่างถาวรของกิจกรรมนี้ได้ในอนาคต หรือหากมีการปรับเปลี่ยนกรอบพฤติกรรมให้เหมาะสมขึ้นมาใหม่ในอนาคตการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์อาจกลายเป็นตำนานที่มีเพียงการเล่าขานได้เพียงอย่างเดียวก็ได้

ความเข้าใจของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์เป็นกิจกรรมที่อยู่ท่ามกลางกระแสความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้ที่เกี่ยวข้องมักมองแตกต่างกันในความหมายที่แฝงอยู่ โดยมองแต่เพียงปรากฏการณ์ของปัญหาจากมุมมองของตนเองเท่านั้น ยังผลทำให้เกิดความเข้าใจที่แตกต่างกัน ในขณะเดียวกันเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากต่อการทำความเข้าใจหรืออธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ โดยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องต่างมีความเข้าใจที่แตกต่างกันไปโดยอาศัยการตัดสินใจกระทำจากการใช้ความคิดเห็นของตนเองเป็นเกณฑ์ และการตัดสินใจกระทำจากการใช้ความคิดเห็นของกลุ่มสังคมเป็นเกณฑ์ ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ผันแปรไปตามการชั่งน้ำหนักถึงผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น ซึ่งพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสาร และนิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ให้การสนับสนุนการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์โดยมีความเข้าใจว่ากิจกรรมส่งผลดีมากกว่าผลเสีย และพบว่าคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ไม่แสดงความคิดเห็นที่ชัดเจนลงไปนั้นมีความเข้าใจว่ากิจกรรมมีทั้งผลดีและผลเสีย

การให้ความหมายเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์แตกต่างกันออกไปตามความเข้าใจ การให้ความสำคัญของแต่ละบุคคล และช่วงระยะเวลาของการการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ แบ่งได้ 2 ความหมาย ดังนี้

1. การให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางลบ โดยมีความเข้าใจไปในทางผลเสียมากกว่าผลดี กิจกรรมมีความสำคัญกับตนเองและส่วนรวมน้อย เป็นช่วงระยะเวลาก่อนและระหว่างจัดกิจกรรม ตลอดจนกิจกรรมไม่เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเหตุการณ์นั้นเกิดมีนิสัยบาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรง ผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางเลวร้ายมากขึ้น หรือตีความของเหตุการณ์ไปในทางที่รุนแรงมากกว่าความเป็นจริง ดังนั้น การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ หมายถึง กิจกรรมที่รุ่นพี่จัดให้รุ่นน้องโดยยึดระบบ SOTUS ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความรุนแรง เป็นกิจกรรมที่ถูกตัดรอนสิทธิทางความคิด รุ่นพี่ไม่สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับรุ่นน้องได้ การจำกัดของเวลาและการถูกบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อมจึงไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของระบบ SOTUS ในระยะยาวได้

2. การให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางบวก โดยมีความเข้าใจในกิจกรรมในทางผลดีมากกว่าผลเสีย กิจกรรมมีความสำคัญอย่างมากกับตนเองและส่วนรวม เป็นกิจกรรมที่เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่กำหนดไว้ และนิสิตที่ได้ให้ความหมายในทางลบในช่วงระยะเวลาก่อนและระหว่างจัดกิจกรรมเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมตลอดเสร็จสิ้นกิจกรรมไปแล้วนั้นกลับให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ไปในทางบวกมากขึ้น ดังนั้น การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ หมายถึง กิจกรรมหนึ่งที่รุ่นพี่จัดให้รุ่นน้องที่เข้ามาใหม่โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการสืบทอดประเพณีโดยยึดระบบ SOTUS รุ่นน้องต้องเคารพและเชื่อฟังรุ่นพี่เสมอ นิสิตได้รับการสถาปนาความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องโดยเปลี่ยนจาก“รุ่น”เป็น “เกียรติ”

รูปแบบ วิธีการการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์

รูปแบบ วิธีการการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่ และประชุมเชียร์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่พึงประสงค์ แบ่งได้ 2 แนวทาง คือ ควรจัดกิจกรรมในรูปแบบเดิม โดยมีความเชื่อว่ามีกิจกรรมใดที่ดีกว่ากิจกรรมนี้ที่รุ่นพี่ได้ฝึกฝนตนเอง รู้จักการเสียสละเวลาเพื่อส่วนรวม ฝึกการบริหารจัดการ รุ่นพี่รุ่นน้องได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกัน สร้างความประทับใจระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง นึกถึงเมื่อไรจำได้ มีบรรยากาศการอยู่ร่วมกันที่ดี มีพลังของนิสิต และการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ในรูปแบบใหม่ ได้แก่ การจัดกิจกรรมในรูปแบบการปลูกฝังให้เห็นความสำคัญของวิชาชีพและสอดแทรกความรู้ทางวิชาการ การจัดกิจกรรมที่ทำให้รุ่นพี่ รุ่นน้องสามารถรู้จักกันได้เป็นรายบุคคล โดยปราศจากเงื่อนไข การจัดกิจกรรมในรูปแบบของ Walk

Rally การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกันระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง การจัดกิจกรรมสร้างสัมพันธ์น้องพี่และเสริมสร้างความภูมิใจในสถาบัน การจัดกิจกรรมสอดแทรกเรื่องระเบียบวินัยพื้นฐาน และควรมีการจัดทำประเมินผลโครงการ/กิจกรรมทั้งก่อนจัดกิจกรรม ระหว่างจัดกิจกรรม และหลังจากจัดกิจกรรมเสร็จสิ้นลงทุกครั้ง

การบริหารจัดการเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์

การบริหารจัดการเกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ที่พึงประสงค์ ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จัดการประชุม สัมมนา อบรม ปรึกษาหารือ เพื่อหาข้อตกลงร่วมกันทั้งในระดับผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปกครองและนิสิตที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน รุ่นพี่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับรุ่นน้อง น้องใหม่เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ จัดอบรมผู้นำกิจกรรม บุคคลที่เกี่ยวข้องควรหลักเลียงข้อขัดแย้งซึ่งกันและกัน ควรยกเลิกบทบาทหน้าที่ของสดี้าฟสร้างระเบียบวินัย(วีกเกอร์) และสดี้าฟจิตวิทยา (ไซโค)

ควรเว้นช่วงระยะเวลาไปหลังจากเปิดเทอมไปสักระยะก่อน เพื่อให้้องใหม่สามารถปรับตัวได้สำหรับการเพิ่ม - ลด ระยะเวลาของการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์นั้นให้มีความเหมาะสมกับปริมาณของกิจกรรม ควรจัดงบประมาณให้สมดุลกับกิจกรรมด้วย คือไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป และสถานที่ในการจัดกิจกรรมควรมีความเหมาะสม อาจถ่ายเทสะดวก และจัดที่นั่งให้กับคณาจารย์ ผู้ปกครองและบุคคลภายนอกเข้าร่วมสังเกตการณ์บรรยากาศภายในกิจกรรมด้วย และควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรม จัดให้มี Call Center หรือเว็บไซต์ ให้กับผู้ปกครองและนิสิตแจ้งข้อมูลข่าวสารหรือปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

เพื่อให้เกิดการเพิ่มคุณค่าของงานวิจัยที่ต่อเนื่องหรืองานวิจัยในขอบเขตที่เกี่ยวข้องกัน ให้ผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะไว้ดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาประเมินผลกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ก่อนจัด ระหว่างจัด และภายหลังจัดกิจกรรมให้เห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น เพื่ออธิบายและทราบรายละเอียดถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
2. ควรมีการศึกษาระดับลึกถึงกลไกทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการจัดกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
3. ควรมีการศึกษาแบบทดลองรูปแบบโปรแกรมกิจกรรมที่สร้างสรรค์ตามสภาพสิ่งแวดล้อม

ล้อมของสถาบันการศึกษานั้นๆ

ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติ

1. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย ในการพัฒนาในด้านต่างๆควรยึดความสนใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นหลัก ไม่มีการบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรม รูปแบบของกิจกรรมควรคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยมและทัศนคติต่อกิจกรรมนั้นๆ ทำให้เป้าหมายของโครงการ/กิจกรรมนั้นๆบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ โดยอยู่บนพื้นฐานการตอบสนองความต้องการของผู้เข้าร่วมกิจกรรมและสามารถนำไปปฏิบัติ โดยอย่างเห็นผล ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความกล้าและพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น
2. ควรจัดฝึกอบรมให้ความรู้ สร้างทัศนคติที่ดีในการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ให้กับผู้นำนิสิต ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา เพื่อทำให้ผู้นำนี้นี้ตระหนักว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือการจัดกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม ส่งผลกระทบอย่างไรบ้าง
3. ควรมีการสอดแทรกหรือผนวกเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมเข้าไปในการเรียนการสอนในแต่ละวิชา เพื่อให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ถูกต้อง ปฏิบัติค่านิยมให้รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองมากขึ้น
4. ควรมีมาตรการการป้องกันการจัดกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างชัดเจนตามสภาพการณ์ของแต่ละสถาบันนั้นๆ และมีผู้ที่เกี่ยวข้องติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด หากพบกิจกรรมที่ไม่เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดไว้ ต้องดำเนินการลงโทษโดยจริงจัง
5. ควรขยายการให้บริการให้คำปรึกษาอย่างทั่วถึงในเชิงรุก กล่าวคือ ให้อาจารย์ เจ้าหน้าที่ให้บริการให้คำปรึกษาในหอพัก กรณีพักอยู่หอพักในมหาวิทยาลัย ส่วนหอพักภายนอกควรมีแผนการเยี่ยมหอพัก
6. สร้างเครือข่ายนิสิตนักศึกษา ให้มีการประชุมพบปะหารือ เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หากมีข่าวประชาสัมพันธ์สามารถรับทราบได้อย่างทั่วถึง หรือหากมีปัญหากเกิดขึ้น อาจารย์ เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถให้การช่วยเหลือได้ทันเวลา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิกา พิริยะจิตรา. (ม.ป.ป). *กิจการนักศึกษา*. กรุงเทพฯ:กองกิจการนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.อัดสำเนา.
- กัลยา นรสิงห์. (2546). รายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้บริหารต่อกิจกรรมรับน้องใหม่และประเพณีเชียร์ของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ. พัทลุง: กลุ่มงานกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2535). *เอกสารสรุปผลการสัมมนาผู้นำนิสิตนักศึกษา เรื่อง การพัฒนากิจกรรมประเพณีเชียร์และการรับน้องใหม่*. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา ทบวงฯ.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2540). *สรุปผลการสัมมนาผู้นำนิสิตนักศึกษา เรื่อง การจัดกิจกรรมประเพณีเชียร์และรับน้องใหม่ที่พึงประสงค์และเหมาะสมกับยุคสมัย*. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา ทบวงฯ.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). *มาตรฐานกิจการนักศึกษา.กองบริการการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงฯ.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). *วิสัยทัศน์การพัฒนาอุดมศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ 2545 - 2549)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงฯ.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). *สรุปผลการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมประเพณีเชียร์และรับน้องใหม่*. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา ทบวงฯ.
- ธนรัตน์ สอนสา. (2531). *การต้อนรับน้องใหม่และการประเพณีเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- ธเนศวร์ เจริญเมือง. (2535). *การรับน้องใหม่ด้วยระบบโชดัสเผด็จการในรั้วมหาวิทยาลัย*. เชียงใหม่:มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธเนศวร์ เจริญเมือง. (2543). *วิวกน้อง:การสร้างและถ่ายทอดระบบเผด็จการในมหาวิทยาลัย*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิตา ชูโต. (2545). *การวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แม่ทพอยท์ จำกัด.
- ประดิษฐ์ จิระเดชประไพ. (2540). *การดำรงอยู่และการปรับเปลี่ยนของระบบการแพทย์พื้นบ้าน:กรณีศึกษาการใช้สมุนไพรในจังหวัดพิษณุโลก*. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ด (พัฒนศึกษา ศาสตร)กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- ประหยัด สุตเศวต. (2531). *การประเพณีเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนิสิตมหาวิทยาลัย*

เกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่าย
เอกสาร

พจน์ สะเพียรชัย. (2535). นโยบายและแนวทางการรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์.

กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงฯ.

มดิชน. (2536 - 2547). กฎติภาคข่าวสถาบันอุดมศึกษาหนังสือพิมพ์มดิชน.อัดสำเนา

มนัส บุญประกอบ;และฉันทนา ภาคบงกช. (2543). ความคิดเห็นและเจตคติของนิสิตคณะ

วิศวกรรมศาสตร์. รายงานการวิจัยฉบับที่ 77. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรม

ศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สถาบันวิจัยสังคม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2542). รายงานการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นและ

ทัศนคติต่อกิจกรรมรับน้องใหม่และการเชียร์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เชียงใหม่:สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยฯ.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2542,9 เมษายน). ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เรื่อง กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์ขององค์การกิจกรรมนิสิต ประจำปี

การศึกษา 2542.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยฯ.

----. (2545). คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. นครนายก: คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยฯ.

----. (2546). ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง นโยบายการจัดกิจกรรม

ประจำปีการศึกษา 2546.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยฯ.

----. (2547). ยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยฯ.

----. (2547). โครงการฟ้อนน้องร้องเพลง. นครนายก: สโมสรนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยฯ.

วชิรญา บัวศรี. (2530). พัฒนานิสิตด้วยกิจกรรม:สรุปผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง

แนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2530.

นครปฐม: ฝ่ายกิจการนักศึกษา,มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจิตร ศรีสอ้าน. (2529). ปรัชญาของงานกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน. กรุงเทพฯ:ทบวง

มหาวิทยาลัย.

ศรีสุดา สิงห์พรหม. (2531). การต้อนรับน้องใหม่และการประชุมเชียร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย

เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์.ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ถ่ายเอกสาร.

- สถัญญ์ ภู่งคง. (2550). *สรุปคำบรรยายวิชาการวิจัยเชิงคุณภาพ (เอกสารประกอบการสอน)*.
กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัดสำเนา.
- สมเดช โอบอ้อม. (2542). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม
ประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต*. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม.(การ
อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สมสมร วงศ์จิต. (2533). *การประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ศิลปากร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- ลำเนาวิ ขจรศิลป์. (2538). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา*. กรุงเทพฯ:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลำเนาวิ ขจรศิลป์; และ บุญเรือง ขจรศิลป์. (2531). *รายงานการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนัก
ศึกษาและผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษา เกี่ยวกับประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอนแก่น เชียงใหม่ และสงขลานครินทร์*.
กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สิทธิณัฐ ประพุทธนิตสาร. (2546). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม:แนวคิดและแนว
ปฏิบัติโครงการวิชาการเพื่อเด็กและชุมชน*. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุเทพ สุนทรเกสัช. (2540). *ทฤษฎีสังคมวิทยาร่วมสมัย พื้นฐานแนวความคิดทฤษฎีทางสังคม
และวัฒนธรรม*. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาวงศ์ จันทวานิช. (2543). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล บุญจันทร์. (2547). *ความคิดเห็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่นที่มีต่อการจัด
กิจกรรมรับน้องใหม่ ปีการศึกษา 2546*. วารสารประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.5 (1).
- โสภณ อรุณรัตน์. (2542). *รายงานการวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนิน
งานกิจกรรมนักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. เชียงใหม่: คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรพินท์ ชูชม; และคณะ. (2542). *รายงานการวิจัยเรื่องผลกระทบของการจัดกิจกรรมรับน้อง
ใหม่และประชุมเชียร์*. รายงานการวิจัยฉบับที่ 71. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรสุดา เจริญรัต. (2543). การเกิดขึ้น การดำรงอยู่และการปรับตัวของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด (พัฒนศึกษาศาสตร์).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

อาทิตย์ เสางใหญ่. (2545). งานกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา และกรรมการนักศึกษา. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม (การอุดมศึกษา) . กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

แนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ใช้กับผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม
ทั้งนิสิตชั้นปีที่ 1 นิสิตชั้นปีที่ 2 - 4 คณะกรรมการสโมสรนิสิตและคณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง
แนวทางการสัมภาษณ์นี้สามารถยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ขณะที่สัมภาษณ์

- 1. เริ่มการสัมภาษณ์**

แนะนำตนเองและบอกวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์
เริ่มพูดคุยซักถามถึงเรื่องทั่วไปเพื่ออุ่นเครื่องให้เกิด
ความอบอุ่นใจและคุ้นเคยกับผู้สัมภาษณ์ขออนุญาตอัด
เทป
- 2. การเกิดขึ้นของการรับน้องใหม่
และประชุมเชียร์**

ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมนี้ผู้ให้ข้อมูลเคยรับรู้เรื่อง
เหล่านี้มาก่อนหรือไม่ และรับรู้ได้อย่างไรเปรียบเทียบกับ
กับคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้เป็นอย่างไรมาก่อน เหมือน
หรือแตกต่างกันในแง่ใดบ้าง ผู้ให้ข้อมูลรู้สึกอย่างไร ผู้
ให้ข้อมูลคิดว่ากิจกรรมนี้มีปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้เกิด
กิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
- 3. โครงสร้าง ภาระหน้าที่ของ
ตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย
ละ**

ผู้ให้ข้อมูลได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใน
ตำแหน่งใดในกิจกรรมนี้ ผู้ให้ข้อมูลทราบหรือไม่ว่าแต่
ฝ่ายมีหน้าที่ใดบ้าง ฝ่ายละกี่คน มีความสัมพันธ์กัน
อย่างไร
- 4. รูปแบบ วิธีการการรับน้องใหม่
ประชุมเชียร์**

ผู้ให้ข้อมูลเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งหรือไม่ บ่อยครั้งและ
เท่าไร อย่างไร มีการวางแผนการดำเนินงาน หรือไม่
อย่างไร มีกิจกรรมย่อยอะไรบ้าง แต่ละกิจกรรมมีรูปแบบ
วิธีการอย่างไร

5. พัฒนาการของการรับน้องใหม่ และประชุมเชียร์
- ผู้ให้ข้อมูลเคยพูดคุยกับศิษย์เก่าเกี่ยวกับกิจกรรมนี้หรือไม่ จากการพูดคุยศิษย์เก่าพูดว่าอย่างไร
- ผู้ให้ข้อมูลทราบหรือไม่ว่าในอดีตกิจกรรมนี้เป็นอย่างไร ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมหรือไม่ มีอะไรบ้างที่เกิดการเปลี่ยนแปลง และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร
6. การดำรงอยู่ของการรับน้องใหม่ และประชุมเชียร์
- ทำไมผู้ให้ข้อมูลจึงตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนี้ เคยคิดที่จะถอนตัวกลางคันหรือไม่ ทำไมจึงคิดเช่นนั้น กิจกรรมนี้ยังมีการจัดถึงปัจจุบัน ผู้ให้ข้อมูลคิดว่ามีอะไรที่เกี่ยวข้องบ้างที่ทำให้กิจกรรมนี้ยังคงมีการดำรงอยู่ถึงปัจจุบัน มีขั้นตอนหรือวงจรของกิจกรรมนี้อย่างไรบ้าง ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกิจกรรม
7. ความเข้าใจและการให้ความหมายของการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์
- เมื่อพูดถึงการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ ผู้ให้
- ข้อมูลคิดถึงอะไรบ้าง ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมนี้หรือไม่ อย่างไร กิจกรรมนี้มีความสำคัญอย่างไร ใครได้รับผลในแง่ใดบ้าง ผู้ให้ข้อมูลให้ความหมายต่อรุ่นพี่ที่จัดกิจกรรมนี้อย่างไร ให้ความหมายต่อวิธีการในการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์นี้อย่างไร ให้ความหมายต่อน้องใหม่ (นิสิตชั้นปีที่ 1) อย่างไร ในขณะเข้าร่วมกิจกรรมอยู่นั้นทราบหรือไม่ว่าเป็นกิจกรรมการรับน้องใหม่และประชุมเชียร์ มีความรู้สึกขณะนั้นอย่างไร และมีความรู้สึกอย่างไรหลังการเข้าร่วมกิจกรรมนี้
8. รูปแบบ วิธีการ การบริหารจัดการแบบ
- ผู้ให้ข้อมูลต้องการให้มีการจัดกิจกรรมนี้ในรูปแบบ

การรับน้องใหม่และประชุมเชียร์

วิธีการอย่างไร กิจกรรมนี้ควรได้รับการสนับสนุน

หรือไม่

ที่พึงประสงค์

หรือไม่

อย่างไร ขอให้ผู้ให้ข้อมูลเสนอข้อคิดเห็น

และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุง

กิจกรรมให้

ดีขึ้นได้อย่างไร

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวทัฬหทัย ศรีดาพันธ์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 29 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2521
สถานที่เกิด	อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	อาคารกัลยาณมิตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ถ.รังสิต-นครนายก ต.องครักษ์ อ.องครักษ์ จ.นครนายก 26120
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิชาการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ถ.รังสิต-นคร นายก ต.องครักษ์ อ.องครักษ์ จ.นครนายก 26120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ.2543	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ) สาขาวิชาสุขศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกียรตินิยมอันดับ 2
พ.ศ.2548	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) สาขาวิชาการบริหารรัฐกิจ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ.2550	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม) สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ